

ಉತ್ತಮ ಉತ್ಸವ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು

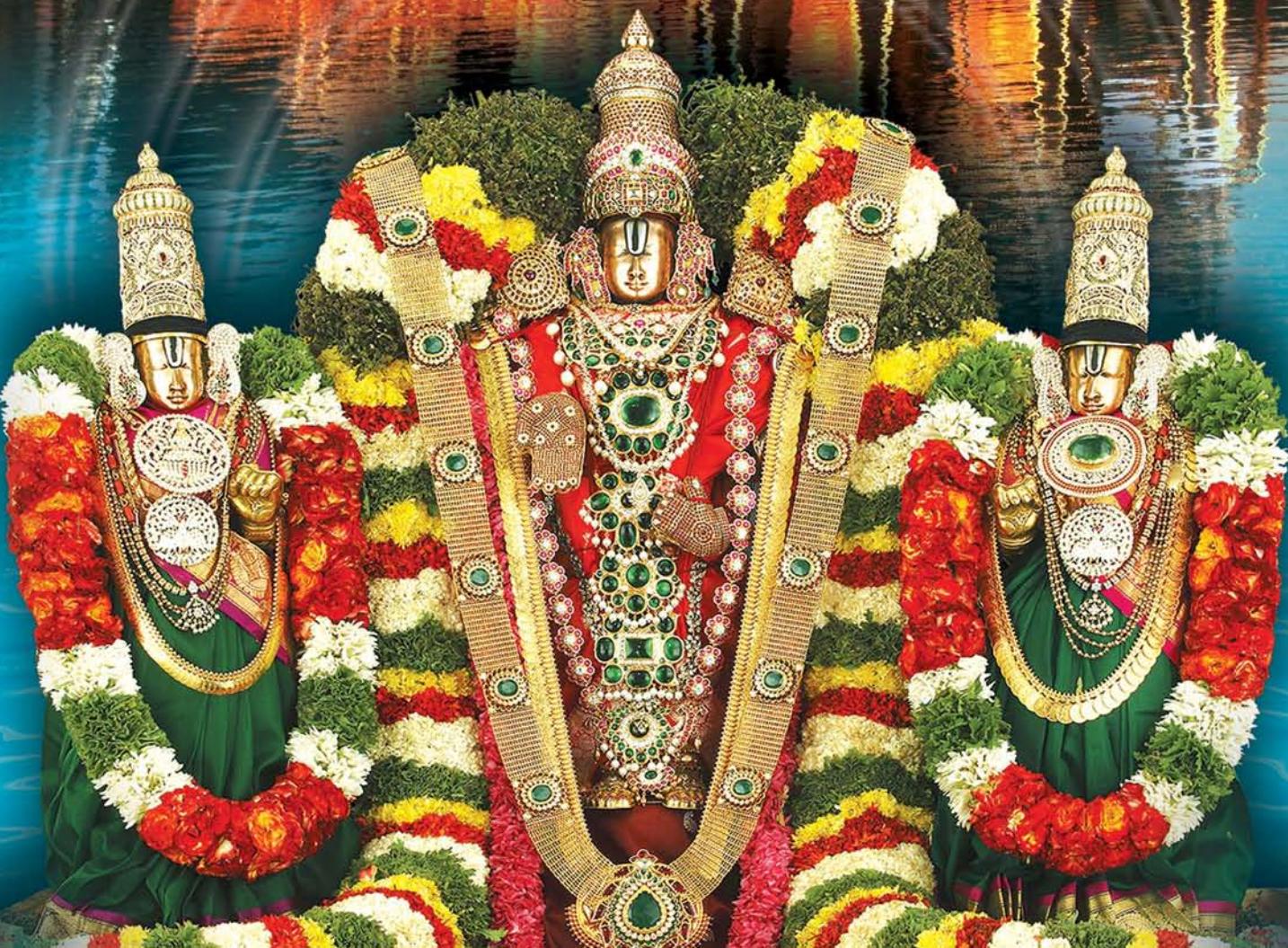

ಸತ್ಯಗಿರಿ

ಸಚಿತ್ರಮಾಸಂಪತ್ತಿ

ಮಾರ್ಚ್ 2019 ಬೆಲೆ ರೂ.5/-

2019 ಮಾರ್ಚ್ 16 ರಿಂದ 20 ರವರೆಗೆ
ಉತ್ತಮ ಶ್ರೀ ವಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ
ತಂಡ್ರೋಧವಾಗಳು

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ದೇವಿ ಅಮೃತಪರು

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು

ಮಾತ್ರಣೀ ತರಿಗೊಂಡ ಪಂಗಮಾಂಬಿ

ತರಿಗೊಂಡ

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವಗಳು

13-03-2019 ರಿಂದ 21-03-2019 ರ ವರೆಗೆ

13-03-2019 ಬುಧವಾರ
ಹಗಲು: ಧ್ವಜಾರೋಹಣ
ರಾತ್ರಿ: ಹಂನವಾಹನ

14-03-2019 ಗುರುವಾರ
ಹಗಲು: ಮುತ್ತಿನಜಕ್ಕುವಾಹನ
ರಾತ್ರಿ: ಹನುಮದ್ವಾಹನ

18-03-2019 ಶೋಮವಾರ
ಹಗಲು: ತಿರುಜ್ಯಾಲಾತ್ಮವ
ನಾಯಂಕಳಾ: ನರಭೂತಾಲಾಹನ
ರಾತ್ರಿ: ಗರುಡವಾಹನ

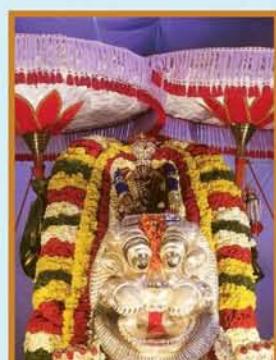
15-03-2019 ಶಕ್ತಿವಾರ
ಹಗಲು: ಕಲ್ಲುಬ್ರಹ್ಮವಾಹನ
ರಾತ್ರಿ: ಸಿಂಹವಾಹನ

19-03-2019 ಮಂಗಳವಾರ
ಹಗಲು: ರಥಾತ್ಮವ
ರಾತ್ರಿ: ಧೂಳಿಲಾತ್ಮವ

16-03-2019 ಶನಿವಾರ
ಹಗಲು: ತಿರುಜ್ಯಾಲಾತ್ಮ
ರಾತ್ರಿ: ದೂಡ್ಯಾಶೇಷವಾಹನ

20-03-2019 ಬುಧವಾರ
ಹಗಲು: ನೂಯೋತ್ಸಭಾಹನ
ರಾತ್ರಿ: ಜಂಪ್ರತಿಭಾಹನ, ಅಭ್ಯಾಹನ

17-03-2019 ಭಾನುವಾರ
ಹಗಲು: ತಿರುಜ್ಯಾಲಾತ್ಮ
ರಾತ್ರಿ: ಗಜವಾಹನ

21-03-2019 ಗುರುವಾರ
ಹಗಲು: ವನಂತೋತ್ಸವ, ಜರ್ಕನಾನ
ರಾತ್ರಿ: ಧ್ವಜಾರೋಹಣ

ಅನಾತ್ಮಿತಃ ಕರ್ಮಫಲಂ ಕಾಯಂ ಕರ್ಮ ಕರೋತಿಯಃ ।
ಸ ಸಂನಾಯಸೀ ಜ ಯೋಗಿ ಜ ನ ನಿರಗ್ರಿನ್ ಜಾತಿಯಃ ॥

- (ಶ್ರೀ ಮಧುಗವದ್ವಿತೆ ಅಧ್ಯಾಯ - 6, ಶಳ್ಳಕ -1)

ಕರ್ಮದ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಾನದೆ, ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಕರ್ಮವನ್ನು ವೊಡುವವನೇ ನಿಜವಾದ ಸನಾಯಸೀ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಯೋಗಿ. ಹೊರತು ಸುಮ್ಮನೆ ಅಗ್ನಿ ಹೋತೆ ವೊದಲಾದ ಕರ್ಮವನ್ನು ಜಟ್ಟವನೂ ಯಾವ ಸತ್ಯಕರಣಾತ್ಮಕ ಮಾಡದವನೂ ಅಲ್ಲ.

ಮುರಜಿಯ ನಾದವ ಕೇಳಿ ।
ಬಸ್ವಿರಿ ಮಧುರಾನಾಥನು ಮುರಜಿಯನೂದಲು ॥
ಸುರಿವುದಾನಂದಜಲ ನಯನದಲ ಸುರಿವುದಾನಂದ ಜಲ
ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಸೊಬಗಿಲ ।
ತಂಗಾಳಿಯ ಸುಬದಿ ಶ್ರೀ ರಂಗನ
ಶಾಮಲಾಂಗನು ತನ್ನ ಹೊಮುಲ ಕರದಲು ॥
ಆ ಮುರಜಿಯ ಹಿಡಿಯೆ ಷ್ವದಯದಲ ಪ್ರೇಮವು ತಂಬುವುದು
ಹಂಜ ಬಾಣದ ಹಿತ ಮುರಜಿಯ ಮಧುರನ ॥
ಹಂಜಲೆಮುಗೆ ರೋಮಾಂಜವಾಗುವುದು
ರಜನೀಕಾಂತನ ಕುಂದಲ ಜನಿಸಿ ॥ ಪ್ರಜಜನಗಳಿಗಧಿಕ ತುನನ್ನನ

- ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾತ್ಮನನ್ ತೀರ್ಥರು

ದಯಾ

ಶತಕಮ್

- ಎನ್. ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ

ಅಹಮನ್ಯೈ ಪರಾಧಜತ್ತವತ್ತೀ ಕರುಣೇ ತ್ವಂ ಜಗುಣೇಷಿ ನಾವಂಭಾಬಿ ।
ವಿದುಷೀ ಸ್ಥಿತಿಮಿಂದೃಶೀಲ ಸ್ವಯಂ ಮಾಂ ವೃಷಭೀಲಶ್ವರ ಹಾದನಾತ್ಮರು ತ್ವಮ್ ॥೩೦॥

ಓದಿಯೇ, ನಾನು ಅಪರಾಧಗಳಿಗಲ್ಲ ಜತ್ತವತ್ತೀ. ನಿಂದಾದರೋ ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳಲ್ಲ ಜತ್ತವತ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಕೆಗೆ ಒಳಿಟಣ್ಣು ಹಾಜರಿಗಳು ಹೇಗೆ ಅನಂಬ್ರಾತವಾದಪ್ರೋ ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಕೆಗೆ ಒಳಿಟಣ್ಣು ಭಗವಂತನ ಗುಣಗಳೂ ಅನಂಬ್ರಾತವಾದವು. ಯಾವುದಾದರೋಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಜತ್ತವತ್ತೀಗಳು ಇರುವುದು ಅಪತ್ತಿಗೆ ವರಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಮಿಂಬ್ರರ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ಸ್ವತ್ತಂತ್ರಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವ ನನ್ನನ್ನು ಜಯಿಸಿ - ಅಂದರೆ - ನನ್ನ ಹಾಜರಿಗಳ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲಾರದಂತೆ ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನ ಹತಿಯಾದ ತಿರುಮಲೆಯರನ್ನ ತಿರುವಡಿಗಳಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡು ನೇರಿನಬೇಕು. ಇದೇ ನಾನು ಕೊಂಡು ಫಲ.

ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಣಾದ ಓರ್ವನಾವಂಭಾಬಿಯ (ಜತ್ತವತ್ತೀ ಹತ್ತಿಯ) ತನ್ನ ಹತಿಗೆ ಬಿರೋಧಿಯಾದ ರಾಜನನ್ನು ಜಯಿಸಿ. ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಹತಿಯ ಹಾಜರಿಗಳಲ್ಲಿ ತಂಡು ಹೇಗೆ ಕೆಡಹುವಳೋ ಹಾಗೆಯೇ ದಯಾದೇವಿ ಕೂಡ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಶಾಫ್ತನೆ.

ನಾವಂಭಾಬಿಯಾದವರು ಬಲವಿಲ್ಲದ ಒಬ್ಬ ಸಣ್ಣ ರಾಜನನ್ನು ಗೆದ್ದರೆ ಯಾವ ಹಿರಿಮೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ತನಿಗೆ ಸಮಬಲನಾದ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಜತ್ತವತ್ತೀಯನ್ನು ಗೆದ್ದರೆ ಆಗ ಹಿರಿಮೆ. ಆದರಿಂದಲೇ ಕಬಿಯು ಇಲ್ಲ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಪರಾಧ ಜತ್ತವತ್ತೀಯನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿರುವುದು. “ಅಪರಾಧ ಜತ್ತವತ್ತೀ” ಎಂಬ ಹಡಕೆ ಮೂರು ಬಿಧಿವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಪರಾಧವೆಂಬ ಜತ್ತವತ್ತೀ ತಿರುಗಿಸುವವನೆಂದೂ, ಅಪರಾಧಗಳ ಸಮೂಹಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರುವವರೆಂದೂ, ಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ರಾಜನೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ದಯಾದೇವಿಯೂ ಕೂಡ ತಾನು ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ ತನಿಗೆ ಹರಿಕರವಾದ ಭಗವಂತನ ಇತರ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸಹಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಜಯಿಸುವಳಿ. ಅಂದರೆ, ಆ ಪಾಗಣಿಗಳ ಫಲವಾದ ದಂಡನೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಕಾಜಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಜಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನ್ನು ತನ್ನ ನೆಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ನೆಲಿಯಾದ ತಿರುಮಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳಿ. “ವೃಷಭೀಲಶ್ವರಜಾದನಾತ್ಮರು” ಎಂಬ ಹಡದಿಂದ ಮುಂದಿನ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಲ್ಪಡುವ ತಿರುಮಲೆಯ ತಪ್ಪಾನ ವಾಸವನ್ನು ಆಜಾರ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ನೂಜಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕೇಶ್ವರನಿಗೆ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿಯಾದ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನು ಜಯಿಸುವುದೂ, ಜೀವನಿಗೆ ನವೇಶ್ವರನ ತಿರುವಡಿಗಳನ್ನು ತಿರುಬುಂದುವೂ ಲಾಭಪ್ರಾಪ್ತಿ.

వేంకట్రానిసమం నథానం బ్రహ్మాండే నాస్తి కింజన
వేంకటీశ సమోదండ్రవో న భూతో న భవిష్యత్
తిరుపులీ తిరుపతి దేవస్నానగచు

ନୟାଗିରି

ನಜಿತ್ ಮಾನವತ್ವಿಕೆ

ನಂತರ - 49

ನಂಜಿಕೆ -10

ಶ್ರೀ ವಿಜಯನಾಮ ಸುಪತ್ನರ
ಮಾಡು - ಘಾಲುಗೆ ಮಾನ
ಸುಜಿಕೆ

ಮಾರ್ಚ್ 2019

ವಿಷಯಸೂಚಿ

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು	ನಂಪಾದಕೀಯ	6
ಶ್ರೀ ಅನಿಲ್ ಕುಮಾರ್ ಸಿಂಹಾಲ್ ಎ.ಎ.ಎ.	ಹಸಿರುತ್ತೇರಣ	7
ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾರ್ಥಿತಾರಿ, ಕ.ಕ.ದೇ., ತಿರಪ.	ಸಹೃದಿಲ ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ	
ತ್ರಧಾನ-ಸಂಪಾದಕರು	- ಕೆ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ	
ಡಾ.ಕೆ.ರಾಧಾರಮಣ ಪ್ರ.ಪ.ಪ.ಶ.ಶ.ಪ.ಎ.	ಹೋಳಿಕೆರೆ ಹೋಳಿ	12
ಸಂಪಾದಕರು	- ಶ್ರೀಮತಿ.ನುಮಚಂದ್ರಶೇಖರ್	
ಡಾ. ವಿ.ಜ.ಜೀರ್ಣಲಂಗಂ ಪ್ರ.ಪ.ಪ.ಶ.ಪ.ಎ.	ಶ್ರೀಮಾತ್ರಾ ಲಾಲತಾಂಜಿಕಾಯ್ಯ ನಮಃ	17
ಮುದ್ರಣ	- ಜಿ.ಆರ್.ಶ್ರೀಕಂತಯ್ಯ	
ಶ್ರೀ ಅರ್.ವಿ.ವಿಜಯಕುಮಾರ್, ಪ್ರ.ಪ.ಪ.ಶ.ಪ.ಎ.	ಅರೋಗ್ಯ ದಿವ್ಯಾಂಶುರ್ತ ತ್ರಿಫಲ	23
ಉಪಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾರ್ಥಿತಾರಿ,	- ಶ್ರೀಮತಿ	
(ತ್ರಾಂತ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣಾಲಯ),	ಕೇನೋಲಹನಿಷತ್ತೆ	25
ಕ.ಕ.ದೇ., ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ತಿರಪ.	- ಶ್ರೀಮತಿ. ಎ.ಗೀರಾ ಬಿಂದುರಾಘವನ್	
ಶ್ರೀ ಹಿ.ಶಿವಪ್ರಭಾದ್ರ ಕ.ಕ.ದೇ., ತಿರಪ.	ಕೈಲಾನ ವಾನ ಗೌಲಿಳ ತೀರ....	31
ವಿಶ್ವಾಂತ ಜಿತ್ತಾರಾ	- ಪ್ರಣವ	
ದಿ.ಎ.ಹಿ.	ಗುರುನಾರ್ಥಭೋಷಣೆ	35
ತ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರ -ಕಾರ್ಯಾಲಯ	- ಡಾ. ಗುರುರಾಜ ಪೋಲಶೇಟ್ತಿಹಳ್ಳಿ	
ಕ.ಕ.ದೇ.ತಿರಪ.	ಬುದ್ಧಿ ನಾಶದಿಂದ ಸರ್ವನಾಶ	37
ಭಾಯಗ್ರಹಣ:	- ಡಿ.ಎನ್.ಭಾಬಿತ	
ಶ್ರೀ ಹಿ.ಎನ್.ಶೇಖರ್,	ನು-ಭದ್ರಾ	39
ಭಾಯಗ್ರಹಣ,ಕ.ಕ.ದೇ.	- ಶ್ರೀಮತಿ.ಎನ್.ಕಲಾಣಿ	
ಶ್ರೀ ಜ.ಪೆಂಕರ್ಪಾಠ,	ವೈಕುಂಠ ದ್ವಾರಪಾಲಕಲಿಗೆ ಶಾಪ	41
ನಹಾಯ ಭಾಯಗ್ರಹಣ ಕ.ಕ.ದೇ.	- ಡಿ.ಎನ್.ಬಿಂದುನಾಥ್	
ಭಾವಾನ ಭಾವಾನ	ಭಾವಿನಬೀರ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು	44
ತ್ರಾಂತ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ	- ಶ್ರೀಮತಿ. ಕೆ.ಬಿ.ಹದ್ದಾವತಿ	
ತ್ರಾಂತ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಸಿಂಹನಾಥ	ತಿರುಪತಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿರ	49
ತ್ರಾಂತ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಸಿಂಹನಾಥ	- ದಿ.ಎನ್.ಶಿವಾನಾಥ್	
ತ್ರಾಂತ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಸಿಂಹನಾಥ	- ಶ್ರೀಮತಿ.ನುರೀಲ	51

ముఖ్యితె - శ్రీ నేంకటేశ్వర స్వామియివర తెల్పుభైర్థ్యవ, తిరుప్పే
హింబదిజితె - శ్రీ లక్ష్మి అమృతనరు

జడి ప్రతి	రూ. 05/-
వాణిక జందా	రూ. 60/-
ఆజిల జందా	రూ. 500/-
బిచ్చెల వాణిక జందా	రూ. 850/-

ಇತರ ವಿವರಗಳೇ
ಕಾರ್ಯಾಲಯ : 0877 - 2264543
ದಿ.ಟಿ.ಎಂ.ವಿಭಾಗ: 0877 - 2264359
ಹೆಚ್.ಎಸ್.ಎಂ. : 0877 - 2264360

24x7 ਸੰਲੋਚਨ ਸ਼ਾਸਕ

ਛੂਹਰਲਾਭੀ ਨਾਨਾ

**0877 - 2277777,
2233333**

ಸಲಹೆ/ದೂರುಗಳಿಗೆ ಯೋಳಲ್ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲ:

1800 - 425 - 4141

ତେବନ / ଜଂଦା ମିକ୍ର ବିପରଗଣେ

ಪ್ರಧಾನ ನಂಜಾದಕರು

ಎ.ಎ.ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು,
ಕೆ.ಟ.ರಸ್ತೆ. ೩ರುಪತೆ-೫೧೭೫೦೭

సత్కరింపానప్రతికేయన్న విశ్వకరు
www.tirumala.org మూలక

ಸಹಿಗಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಕಾರಿಯಾದ
ಉಳಿಂಗಣಕಜ್ಞನ ಅಳಿಷ್ಟಾಯಿಗಳು
ನಂತರವರಗೆ ಹೀಗೆ, ಪ್ರತಿಕರು,
ಅಳಿಷ್ಟಾಯಿಗಳೇ ಅಗಿರಬಹುದು
ಎಂದಿಲ್ಲ - ನಂತರಾದ ಕ

ಸಾರ್ಥಕ/ಸಹಾಯ/ದೂರವಾಗಿ
sapthagiri_helpdesk@
tirumala.org

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಶರಣ ಶಂಕರ ಶಂಭುವೋ.....

“ಧಾರಿದ್ರಯ ದುಃಖ ದಹನಾಯ ನಮಃ ಶಿವಾಯ”

ಹತ್ತಂಚದಲ್ಲಿನ ಮನುಷ್ಯರ ಜೀವನದ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹಲತಿಂಬಿಸಿದ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹರಘಾತ್ಕೆ ಒಬ್ಬನೇ ಎಂದು, ಸ್ವಾಸ್ಥಿ, ಸ್ವಿತ್, ಲಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವವರು . ಇಹ್ನು ವಿಷ್ಟು, ಮಹೇಶ್ವರರೆಂದು ಹಿಂದುಗಳ ನಂಜಿಕೆ. ಅನಂತವಾದ ಈ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾದ ಹರಘಾತ್ಕೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಹಲವು ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳುತ್ತಾನೆಂದು, ವಿಬಿಧ ಆಕೃತಿಗಳಾಗಿ ಶೂಜಿನುವುದು ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮಗೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಆಜಾರ. ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಂತ್ರಾಯಾಗಿನೇ ಹಲಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಅನೇಕ ಅವಶಾರಗಳನ್ನು ತಜೀಯುತ್ತಾನೆಂದೂ, ಬಿಷ್ಟೆಲ್ಲ ಚ್ಯಾತ್ರಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದು ನಷ್ಟೆಲ್ಲರ ಧೃಡವಾದ ವಿಶ್ವಾಸ.

ಶಿವನನ್ನು ಲಯಕಾರನೆಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಶಿವತತ್ವ, ನಿರಾಡಂಬರತೆಗೂ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನುಸಂಹನಸ್ತತೆಗೂ ಉದಾಹರಣೆ. ಆತ ಅಭಯತದನೆಂಬ ವಿಷಯ ಅಕ್ಷರಶಃ ನರ್ತ, ನಿಷ್ಠಾಳ್ಳಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಯಾರು ಯಾವ ಪರವನ್ನು ಕೇಳಿದರೂ ಹಿಂದೂ ಮುಂದೂ ಯೋಜಿಸಿದೇ ಆ ಪರವನ್ನು ನಿಂಡುವವನಾದ್ದಲಿಂದ ಅವನನ್ನು “ಫೋಳಿಂತರ್” ನೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಕೇವಲ ಜಿಲಾಜಿಂತದಲ್ಲಿ ತೃತೀಗೊಂಡು ಭಕ್ತರ ಇಷ್ಟಾಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ನೆರವೇಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮನಃ ಪೂರ್ವ ಕರವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನೆನೆದು ಶೂಜಿಸಿದರೆ ನಾತು, ಮೃತ್ಯುಂಜಯತ್ವವನ್ನು ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವೇದಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಶಿವನನ್ನು ಲಯಾಧಿಕರಿತಿಯಾಗಿ ಏಕೆ ಕರೆದರೆಂದು ಹಾಮರರಾದ ನಮಗೆ ಧರ್ಮನಂದೇಹ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಮಣಿದಾರಿಸಿಂದಲೂ ಕಾಮ, ಕ್ಷೋಧ, ಲೋಭಾದಿ ಅಲಿಷ್ಟಗ್ರಹಗಳ ದುರ್ಣಣ, ದುರ್ವಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ ಒದ್ದಾಡುವ ಮನುಜರಳ್ ಹಾಪಗಳನ್ನು, ಕೆಷ್ಟಗುಣಗಳನ್ನು ಆತ ಲಯಗೋಜನುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆತ “ವಿಷತಂತ” ನಾಗಿ ಅಮೃತವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರೆ ಅರ್ಥ-ಹರಘಾರಣ.

ಮನಂದಲ್ಲಿ ನಿವಹಿಸುತ್ತಾಗಿಂಜಮ್ಯಂವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅದಿಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಆತ ಕಂಡು ಬರುವುದರಳ್ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ನಂದೇಶವಡಿದೆ. ತ್ರಿಯೋಬ್ಧ ಮನುಷ್ಯನೂ “ಜಿಷ್ಟುಕನೇ” ಪ್ರಾಪಂಜಿಕ ನುಲಗಳು, ವೃತ್ತಕಾರಗಳು, ನಂಪಾದಿನುವ ಹಂತವನ್ನು ದಾಳಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು “ಮೃತ್ಯುಂಜಯತ್ವದ ಜ್ಞಾನೀಯನ್ನು ಬೇಂಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ “ಚೋಳ್ಜ್”. ಬದುಕು ಆದಂಬರ ರಹಿತವಾಗಿ ನಾಗಬೇಕೆಂಬುದರ ನಂತೇತ ಗಿಜಂಜಮ್ಯಂಧಾರಣೆ.

ಹಬ್ಬ ಹಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಶೂಜಿನುವುದು, ಆಜಾರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಲನುವುದು ಸಲಯಾದರೂ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರುವ ಭಗವಂತನ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ನಲಯಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅಜಿನಂದಸೀಯವಾದುದು. ಆ ಹಂತಕ್ಕೆ ನೇರಿದರೆ ಮನುಷ್ಯ “ಮಹಂತಿ”ಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಹಂಚ ಮುಖನಾದರೂ, ಹರಘಾರಿಸಿವನಾದರೂ, ಪಂಕಜನಾಭನಾದರೂ ಮನುಜಲಿಂದ ಇದನ್ನೇ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಾಜ್ಞ್ ಇ, ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ. ಆ ಪ್ರಭು ದಿನದಂದು ಹರಘಾರಿಸಿಗೆ ಅಜಿಂತೆ ಮಾಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಆತನ ನಾಮ ಸ್ವರಣೆ ಎಂಬ ಅಜಿಂತೆಕೆದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಪವಿತ್ರನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿಯದರೆಗೂ ನಮಗೆ ತಿಂಡೋ, ತಿಂಡು ದೆಯೋ ಮಾಡಿದ ಮಹಾಪಾಪಗಳನ್ನು, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಕೊಂಡಿರುವ ಮಾಲನ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷಾಳನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮಹಾ ದೇವಸಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗೋಣ.

ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀ ಕಟೀಲೇಶ್ವರನ್ನಾಬ್ರಹ್ಮಿ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ “ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ” ಉತ್ಸವಗಳು, ಶ್ರೀ ಕಟೀಲೇಶ್ವರನ್ನಾಬ್ರಹ್ಮಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮೋಪವರಗಳು ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದವರು ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ವಿಬಿಧ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಕ್ತರನ್ನೇಲ್ಲ ಅನುರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ ದಿನದಂದು “ಬಿಂಜ ಶೂಜಿ”ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಟೀಲೇಶ್ವರನನ್ನು ದರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮಿಲ್ಲಿನ ಕಲ್ಲಿಷ್ಟವನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಶುನಿತರಾಗೋಣ. ಆ ಪಶುಪತಿ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ಅಂಥಕಾರವರೆಂಬ ಹಶಿತವನ್ನು ಲಯಗೋಜಸಿ “ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತಾ ಆ ಮಹಾಶಿವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಶ್ವರಿಗೆಂದ ಸ್ವಲಿಂಬೋಣ....

“ತನ್ಯೇಮನಶ್ವಿವ ಸಂಕಲ್ಪಮನ್ತು”

ಹಸಿರು ಮೊಲ್ಚಳ

ನತ್ತಗಿರಿ ನಂದನವನದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿ

ತೆಲುಗು ಮಾಲ: ಜಿ. ಬಾಲಸುಖ್ಯಾಂ

ಅನುವಾದ: ಕೆ. ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿ

ವಾಸುದೇವ ಇತಿ ವಾಮ ದೇವ ಇ -

ಕೃಷ್ಣ ಕಲ್ಯಾಂಕ ಮಹಿರುಹ ದ್ವಯಿಂ
ಯದ್ಯಹಿಮಾ ‘ಸುಮ’ ಭೀದ ಸಂಭವಃ
ನಾತ್ಮಧಾಹಿ ಹಲಭೀದ ಸಂಭವಃ:

- ಅಷ್ಟಯ್ಯ ದೀಕ್ಷಿತರು

ವಿಶೇಷ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯ ಮೇಲನ ಲೋಕದ ಪರಾ, ಇತ್ತ ಕೆಂಪ ಲೋಕದವರೂ ಅನೂಯೆಹಡುವಂತಹ ಅದ್ವಿತವಾದ ಸುಂದರವಾದ ಲೋಕಚೆಂದರೆ ಅದು ಭೂಲೋಕ! ಅವರೆಲ್ಲರ ಈಷ್ವರ್ಗೆ, ಅನೂಯೆಗೆ ಕಾರಣ ವಾದರೂ ಏನೋ ಎಂದರೆ.

ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯವಾದ, ಮಹಿಮಾಸ್ವಿತವಾದ ಎರಡು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳು ಈ ಸುಂದರವಾದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೆಲಗೊಂಡಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ.

ಮೊದಲ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹೆಸರು ವಾ ‘ಸು’ ದೇವ. ಎರಡನೇ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹೆಸರೇ ವಾ ‘ಮು’ದೇವ! ಈ ದಿವ್ಯವೃಕ್ಷಗಳಿರುತ್ತಾ ಭಕ್ತರ ಕೋಲಕೆಗಳನ್ನು ತೀರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದರೆ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಯಾವುದೇ ಹೊರತಾಗಲಾರವು. ನಿಜವಲ್ಲವೇ? ಹರಣ್ಣರ ತ್ವತಿನ್ನಿಂದಿನುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ದಿವ್ಯವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆರಡಕ್ಕೂ ‘ಸುಮು’ ಭೀದವಾಗಲ್ಲ, ಹಲಭೀದ ವಾಗಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿದೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಂಡವಾದ ತುಣ್ಯಭಾರತಭೂಮಿಯಲ್ಲ ನವರತ್ನ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಈ ಹಾಲಿಜಾತಗಳಿರುತ್ತಾ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೋಲಿದ್ದನ್ನು ನೀಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ.

ತ್ರೈಮುಖವಾಗಿ ನತ್ತಗಿರಿ ನಂದನವನದಲ್ಲಿಂತೂ ನರೇನಲ!

ಮುಖ್ಯವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ವಾಸುದೇವ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವು ಎಂಬ ಜರುಗಿದರೂ ವಾಮದೇವನೇ ಮದುವೆಯ ಹಿಲಿಯ, ಹಾಗೆಯೇ ವಾಮದೇವನ ಮದುವೆಗೆ ವಾಸುದೇವನೇ ಮುಖ್ಯಾಂತ್ರ ವಿಜಿತವಾಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ!!

ಶೇಷಾಜಳದಲ್ಲಿ ‘ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ’

ಶೇಷಾಜಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿಂತಿರುವ ವಾಸುದೇವನೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ನಾಗಾಭರಣನಾದ ಶ್ರೀಸಿವಾನನೇ! ಅಲ್ಲದೇ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಲಕನಾದ ವಾಮದೇವನೆಂಬ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಿದೆ. ಅದೇ ‘ರುದ್ರ’ ನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ನಾಕ್ಷತ್ರ ಹರಂ ಶಿವನು! ನಿರಂತರವಾಗಿ ಭಗವಂತನ ಆಲಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ರುದ್ರನು ನಿತ್ಯವೂ ತನ್ನ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಾಂದೇ ಅಲ್ಲದೇ ತಿರುಮಲೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತ್ರೈಮುಖವಾಗಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ಪವ ದಿನದಂದು ಏಕಾದಶರುದ್ರ ನಮಕಜಮಕಾದಿ ದೇವ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ನಿಜವೇ ಎಂದರೆ ಅಕ್ಷರಹ ನತ್ಯಕ್ಕೆ ನತ್ಯ

ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ಹಬ್ಬದಂದು ಬೆಂಜಿಗೆ ೭.೦೦ ಗಂಟೆಗೆ ತಿರುಮಲೆ ಶ್ರೀ ದೇಂಬೇಶ್ವರ ನಾನ್ಯಾಭಿಯ ಆಲಯದಿಂದ ಅಜೆಕರು, ಆಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಂಗಳವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲ ಹೊರಟು ಗೋಳಂಭ್ರತೀಂಥ (ಹಾಂಡವ ತೀಂಥ) ದಳ್ಳಲುವ ಕ್ಷೇತ್ರಹಾಲಕರಾದ ರುದ್ರನನ್ನು ವಿಕಾದಶ ನಮಕ ಜಮಾಕಗಳಿಂದ ಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ರುದ್ರಾಜಿಷೇಕ, ಸಿವೆದನನೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೆಶ್ವರನ ನಸ್ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಜರಗುವ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಹಾಲ್ಕೊಂಡು ದರ್ಶನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪುದು ಬಿಶೇಷ.

ಶೇಷಾಜಳದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ

ತಿರುಮಲೀಶನು “ಲುಹರ್ತ್ಯಾಕಾಷದೇಶನ್” ಶಿವಧಾರ್ಯತ ಮೂರ್ತಯೇ ನಮಃ” ಎಂಬ ಹೆನ್ಲಸಿಂದ ಅಚ್ಯಾನಲ್ಪಡು ತ್ವಿದ್ವಾನೆ. ಅಂದರೆ ಪರವರ್ತದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಸಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಲ್ಪಡುವವನು ಎಂದು ಅಧ. ತಿರುಮಲೆ ಪರವರ್ತದ ಕೆಳಗಿರುವ ಶ್ರೀಕಟೆಶ್ವರಸಿಂದ ನ್ನುತಿಸಲ್ಪಡುವವನು ಎಂದಧ.

ಹಾತಾಳಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಟಿಲಮಹಣಿ ಪೂರಜಿಸಿದ ಶಿವ ಅಂಗವು ಬೆಳೆಯತ್ತು ವೇಂಕಟಾಜಲ ಹವಂತಾ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಭೂ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಶ್ರೀ ಕಾಮಾಳ್ಜಿ ಶ್ರೀ ಕಟಿಲೇಶ್ವರ ಗುಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆ. ಶಿವಲಂಗದೊಂದಿಗೆ ಹಾತಾಳದ ಭೋಗವತಿಗಂಗೆ ಹೊರಜಿಬ್ಬಿದ್ವಾಳೆ. ಅದೇ “ಕಟಿಲತೀಂಥ” ಎಂದು ಹೆನ್ನರು ಪಡೆದಿದೆ. ಇದು ವೇಂಕಟಾಜಲದಿಂದ ಧುಮ್ಮಿ ಕ್ಷುಪ ತೀಂಥಜಿಲಗಳ ನಮೇಳೈಸುವ ಧಾರೆಯಾಗಿ ನಕಲ ಹಾಪಹಾಲಣಿಯೆಂಬ ತುಸಿದ್ದಿ ಹೊಂದಿದೆ. ತಿರುಮಲೆಗೆ ಬರುವ ಯಾತ್ರಿಕರು ಮೊದಲು ಬ್ರಹ್ಮ ಗೋವಾಗಿ, ಬಿಷ್ಣುವು ಗೋಹಾ ಲಕ್ಷಣಾಗಿ ಸ್ವಂತಃ ಹಲಯೇ ಕ್ಷೀರಾಭಾಷೇಕ ಮಾಡಿದ ಈ ಶ್ರೀ ಕಟಿಲೇಶ್ವರ ಶಿವಲಂಗವನ್ನು ನಂದಿಶೆನಬೀಕೆಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಿಯಮವೂ ಇದೆ. ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪ್ತ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಈ ಶಿವಾಲಯವು ನಿತ್ಯ ಅಭಿಷೇಕ, ಅಜ್ಞನೆ, ಸಿವೇದನೆಗಳಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಜಂಗುಜಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೇ ತತ್ತ್ವೇಕವಾಗಿ ಮಹಾಶಿವರಾತಿಯಂದು ಶ್ರೀಕಟಿಲೇಶ್ವರಸಿಗೆ ಅದ್ವೂಲಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಹಾ ಶಿವರಾತಿಯಂದು ರಾತ್ರಿ ನಡೆಯುವ ಬೆಂಜಿ ನಂದಿಶೇರ ವೈಭವ, ಮರುದಿನದ ಕಾಮಾಳ್ಜಿ - ಶ್ರೀಕಟಿಲೇಶ್ವರರ ಕಲ್ಯಾಣೋಳ್ಷವ ನಡೆಗೆರವು ವಣಾನಾತೀತ!

ಶ್ರೀ ಕಟಿಲೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದಲೇ ಹದ್ದಾವತಿ - ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಕಲ್ಯಾಣವು ಏರಣಣಿತೆಂದು ವೇಂಕಟಾಜಲದ ಪುರಾಣೋತ್ತಿ!

ದಳ್ಳಿಣ ಕೃಲಾಸದಲ್ಲಿ “ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ”

ತನ್ಯ ದಳ್ಳಿಣಕೃಲಾಸನಾಮಕಂ ನ್ನಾನಮುತ್ತಮಮ್
‘ಕಾಳಹಸ್ತಿ’ ತಿ ಬಿಬ್ಬಾತಂ ಶಿರೋದೇಶಃ ಪ್ರತೀತೀತಂ
ವೇಂಕಟಾಜಲ ಮಹಾತ್ಯಾಂ - ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣಂ

ದಳ್ಳಿಣ ಕೃಲಾಸವೆಂಬ ಜರುದನ್ನು ಹಡೆದಿರುವ “ಶ್ರೀ ಕಾಳಹಸ್ತಿ” ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೂಡಾ ಶೇಷಾಜಲ ಪರವರ್ತದ ಶೀರೋಭಾಗ ಹ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ.

ಹಂಜಭೂತಾಲಂಗಂಗಳ್ಲಿ “ಧಾಯುಂಗ” ಎಂದು ಹೆನ್ನರು ಹಡೆದಿರುವ ಇಲ್ಲನ ಈಶ್ವರನು ಶ್ರೀ ಎಂದರೆ ಜೀವರ ಹುಳು, ಕಾಳ ಎಂದರೆ ನರರು ಮತ್ತು ಹಸ್ತಿ ಎಂದರೆ ಆನೆ ಮುಂತಾದ ಜೀವಿಗಳಿಂದಲೂ ಸಹಾ ಅಚ್ಯಾನಲ್ಪಟ್ಟ ಅವು ಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅವುಗಳ ಹೆನ್ಲಸಿಂದಲೇ “ಶ್ರೀ ಕಾಳಹಸ್ತೇಶ್ವರ” ನೆಂಬ ನಾಧರಕ ನಾಮಧೇಯದಿಂದ ಸ್ವಯಂ ಪ್ರತಂಗೋಂಡು ನೆಲೆಸಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವಿದು. ಇಲ್ಲನ ತಾವರ್ತಿದೇವಿಯ ‘ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸೂತಾನಾಂಜಕೇ’ಯಾಗಿ ಭಕ್ತುಲಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಿಂದೆ ಕಣ್ಣಪ್ಪನೆಂಬ ಬೇಡರ ಭಕ್ತನೆಂಬ್ಬುನು ನಡೆತವಾಗಿ ಶುಭ್ರ ಜಲದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಗ್ರಿದ್ದು, ಬೇಟೆಯಾಡಿದ ಮಾಂಸವನ್ನೆ ಶಿವಸಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಭಕ್ತನನ್ನು ಹಲೇಷ್ಟಿಸಿದ ಶಿವ ಆತನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಆ ಕುರುಡಸಿಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಭಕ್ತರು ಆತನನ್ನು “ಬೇಡರ ಕಣ್ಣಪ್ಪ” ನೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಹಾವರ್ತಿದೇವಿಯ ಕೇಶರಾಶಿ ನುಗ್ಂಧಿತವಾಗಿದೆ ಯೆಂಬ ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಾದವನ್ನೇ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ “ನತ್ಯಿರ್ಲ” ನೆಂಬ ಕಬಿ ಶಿವನ ಶಾಪದಿಂದ ಕಣ್ಣರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಸ್ತಿಷ್ಟಿಕೆಂದು ಶರಣಾದ ನತ್ಯಿರಸಿಗೆ ಶಿವನು ಕೃಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಂದೂ, ಅಲ್ಲ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆ

ಯಾಗುವುದೆಂದೂ ಶಿವನು ಆಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನುಳ್ಳಿಕ್ಕು ನ್ಯಾಮಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆ ನಿತ್ಯಲುನು ಕೃಲಾನ ನಡ್ಡತ ವಾದ ಶ್ರೀಕಾಂತಹಸ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಂದಿಸಿ ಶಾಹ ವಿಚೋಽಜನೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ನಡೆತವಾಗಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೇವೆಗಳಿಂದ, ರಾಹು - ಕೇಂತು ದೋಷಗಳ ಪೂರ್ಜಿಯಿಂದ, ಕಲಾರ್ಥಿತ್ವದಂತಹ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀ ಕಾಂತಹಸ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ನಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ನಾವಿ ರಾಯ ಜಿನ ನಂದಿಂಬಿನುತ್ತಾರೆ. ಬಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ನಂದಭಾದಲ್ಲಿ ತಿರುಮಲೆ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ್ಯಾಮಿ ದೇವ ನ್ಯಾನದವರು ಜ್ಞಾನಪ್ರಸಾದಾಂಜಕೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕಾಂತಹಸ್ತಿ ಶ್ವರಸಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನ್ನು ನಂಬಿಸಿನುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಂತಮುಖ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಕಾಶಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀಕಾಂತಹಸ್ತಿಶ್ವರ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬ ಜರುದು ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಜಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತಿರುಮಲಿಂತಲೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಪೂರ್ಜಿನವಾದುದೆಂದು ನಾಜೀತು ಗೊಳಿಸಬಹುದು.

ಭೂಕೃಂತಾಸದಲ್ಲಿ “ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ”

‘ತುಸಿಧಃ ಪುಷ್ಟಿದೇಶೋಯಂ ‘ಶ್ರೀಶ್ವಲ’ ಇತಿ ವಿಶ್ವಾತಃ ಶ್ರೀಶ್ವಲನ್ಯ ಪ್ರದೇಶಿಂಸ್ತಿನ್ ಸೀಲಕಂತಾಶ್ಮೇ ಶಭೇ’
- ವೇಂಕಟಾಜಲ ಮಹಾತೇ - ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣ

ಒಂದು ಯೋಜನದಷ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಿಂದ, ಮೂವತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳಷ್ಟು ಲುದ್ದಿವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ನಹಾನಕಾರದ ಬೆಳ್ಳ ಈ ಶೇಷಾಜಲ ಶಿರೋಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನೂ, ಬಾಲದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶ್ವಲದ ಮಲ್ಲಕಾಜುನನು ನೆಲೆಸಿರುವರೆಂದು ತೆಗೆತೆ.

ದ್ವಾದಶ ಜ್ಯೋತಿಂಜಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡನೇಯದಾದ ಮಲ್ಲಕಾಜುನ ಮಹಾಂಗ ರೂಪನಾಗಿ ಹರಂಪುಶ್ವರನೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅಷ್ಟಾದಶ ಶಕ್ತಿಹಿಂತಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಶಕ್ತಿ ರೂಪಿಯಾಗಿ ಹಾವು ತಿದೇಬಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ದಿವಕ್ಷೇತ ಶ್ರೀಶ್ವಲ.

ಹರಂಪುಶ್ವರನೆಂಬ ಭಕ್ತನ ಕೋಲಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಶ್ರೀಬ್ರಹ್ಮದವೆಂಬ ಹೆಸಲಿನಿಂದ ಇಲ್ಲ ನೆಲೆಸಿರುವ ಅಂಗ ರೂಪಿ ಭೋಜಾಶಂಕರನು, ತದನಂತರ ‘ಜಂಧುಮತಿ’ ಯಿಂಬ ಭಕ್ತೆಯ ಕೋಲಕೆಯಂತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಮಲ್ಲಗೆಯ ಹಾರವಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಶ್ರೀಗಿರಂಪುಶ್ವಕಾಜುನನಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಹಾವು ತಿದೇಬಿ ಶ್ವಲಾಸದಿಂದ ಶಿವನನ್ನು ಅರನುತ್ತಾ ಬಂದು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ “ಅರುಣಾಸುರ”

ನೆಂಬ ರಾಜ್ಯನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರಂಜಿತದಲ್ಲಿ ನಂಹಲಿಸಿ ಭೂಮಿ ಶಕ್ತಿ ಹಿಂತೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀಮಲ್ಲಕಾಜುನನ್ ಹಿಂದೆಯೇ ನೆಲೆ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ.

ಜಗದ್ದ್ವಾರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಜಾಯಾದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ‘ಶಿವಾನಂದಲಹಲ’ ಎಂಬ ಸೇತ್ತುತ್ವವನ್ನು ಇನ್ನು ಅನೆಕರಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಂಜಕೆ!

ಶಿಂಗೆ ಭೂಕೃಂತಾಸವಾಗಿ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ವಲಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅದಿದಂತಪ್ರಾಂತಿಕ ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮರಾಂಜಿಕ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಕಾಜುನ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಿತ್ಯನೇವೆಗಳು, ವಾರೋಂಪುಶ್ವಗಳು, ಶರನ್ಪರಾತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ “ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ”. ಹರಂಪುಶ್ವದಂದು ಉತ್ಸವಗಳು, ಮೆರವಣಿಗೆಗಳು ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಪ್ರಥಾನವಾಗಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿನದಂದು ಶ್ರೀಮಹಾಂಗೋಂದ್ವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾವ ಜಾವಕ್ಕೆ ಮಹಾನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕ ರುಧ್ರಾಜಂತೆಗಳು ಫನವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ ಕರ್ನಾಟಕಲ್ಲಿ ಗಂಭೀರಾಗಿ ಗೋತ್ತರದ ನುತ್ತುತ್ತು ‘ಹಾಗಾ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲಿದ್ದುವರು ಪ್ರಸ್ತಾವನ್ನು ದಿಗಂಬರನಾದ ಹದ್ದಾಲ ಭಕ್ತನು ಸುತ್ತಿ ಕಂಬುಪುದು ತಂಬಾ ಬಿರಜವಾದ ಬಿಶೇಷವಾದ ನಂತರದಾಯ! ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಜದ ಲೆಕ್ಕದಂತೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 365 ಗಜದ ಪ್ರಸ್ತಾವನ್ನು ಆ ಭಕ್ತನು ಸ್ವಯಂ ತಾನೇ ನೇಯ್ಯ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿನ ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಸುತ್ತುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶನು ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯಂದು ಶ್ರೀ ಬ್ರಹ್ಮರಾಂಜಿಕಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಕಾಜುನ ಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನ್ನು ನಂಬಿಸಿನುವುದು ಆಜಾರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವ ಹಣ್ಣತಿ.

ನಂದಿ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ

ಶ್ರೀ ಶ್ವಲಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಬೀಜದಲ್ಲೀ ಮಹಾನಂದಿಕ್ಷೇತ್ರವು ಸ್ಥಿತಗೊಂಡಿದೆ. ಹಿಂದೆ ‘ನಂದಿ’ ಯಿಂಬ ಭಕ್ತನು ಶಿವನನ್ನು ಮೆಜ್ಜಿಸಿ, ಈ ಶ್ರಾಂತ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನಂದಿಮಂಡಲವಾಗಿ ಶಿವನು ತ್ಯಾಜ್ಯವಾದ ಸ್ಥಳವು ತನ್ನ ಹೆಸಲನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೂಲುತ್ತಾನೆ. ಆ ಭಕ್ತನ ಕೊಲಂಕೆ ಮೇರೆಗೆ ಹರಂಪುಶ್ವರನು

“ಮಹಾನಂದ ಪರಮೇಶ್ವರ” ನೆಂಬ ಹೆಸಲನಿಂದ ಹಾವಣತಿಯು ‘ಕಾಮೇಶ್ವರ’ ಯೆಂಬ ಹೆಸಲನಿಂದ ವಾಸಂತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾನಂದ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸುತ್ತಲೂ ನವನಂದಿಗಳ ಸ್ಥಿತಾಗಿರುವುದಲಿಂದ ನವನಂದಿಯೆಂಬ ಹೆಸಲನಿಂದಲೂ, ನಂದಿಮಂಡಲ ಪೆಂಬ ಹೆಸಲನಿಂದಲೂ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ನೇಮಕಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ನಿತ್ಯೋನ್ವಯ ಗಳೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೇ ‘ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ’ ನಂದಭಾದಲ್ಲಿ ಆಚಲನುವ ಬ್ರಹ್ಮಾನುವಾದ ಗಳಲ್ಲಿ ನಹನ್ನಾರು ಭಕ್ತರು ಹಾಲ್ತಾಳ್ತಾರು.

‘ನಾರಾಯಣವರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ’

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಾವತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸರ ಜಲಣಯ ಚೇದಿಕೆಯೇ ಈ ನಾರಾಯಣವರ. ಇದು ಒಂದಾನೆಂಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶರಾಜನ ರಾಜಧಾನಿ! ಆಲಯಗಳ ನಗರ! ಬಿಂದು ನಾಬಿರ ವರ್ಣಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಕ್ಕೊಣ ದೇವತೆಗಳ ಸಂಗಡ ತೆರಳ ಬಂದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಆಕಾಶರಾಜನ ಸುತ್ತುತಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯನ್ನು ಪರಿಸಿದ ದಿವ್ಯಾಳಿಕ ಈ ನಾರಾಯಣವರ. ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ವೈಖ್ಯಾಂಗದ ಶುರುಹಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣ ವೇಂತಪೀಠರ

ನ್ಯಾಬಿಯ ದೇವಾಲಯ ನೆಲೆಯೂಲಿರುವ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ನಾರಾಯಣವರ. ಮುಕ್ಕೊಣ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಡೆದಾಡಿದ ಪ್ರಣ್ಯ ಭೂಬಿಯಿದು.

ಕಲ್ಯಾಣ ದಂತತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಪದ್ಮಾವತಿ-ಶ್ರೀನಿವಾಸರು ಅಲಶಿನ ವಸ್ತುದೊಂದಿಗೆ ದರ್ಶನ ಹಡೆದ ಶ್ರೀ ಶಕ್ತಿವಿನಾಯಕನ್ಯಾಬಿಯ ಗುಡಿ, ಶ್ರೀ ಜಂಪಕವಲ್ಲಿ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಶ್ರೀ ಪರಾಶರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಶ್ರೀ ಮರಕ ತಾಂಜಿಕಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ ಶ್ರೀ ಅಗನ್ಯೇಶ್ವರ ಅಲಯ, ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಿಂಬಿಭಾವೀಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ, ಶ್ರೀ ಅವನಾಶ್ವರಮ್ಮನ ಗುಡಿ ಮುಂತಾದ ಹೃಜಿನ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇಂದಿಗೂ ಅಂದಿನಂತಹುದೇ ವೈಭವ - ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಗೊಳಿಸಿದ್ದಿಗೆ.

ನಾರಾಯಣವರದಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣ ವೇಂತಪೀಠರನ್ಯಾಬಿಯ ಆಲಯ ದೊಂದಿಗೆ ಮೇಲನ ದೇವ ನಾನಗಳಲ್ಲಿಯಾ ಸಹಾ ತಿ.ತಿ. ದೇವ ನಾನ ಹರ್ಯಾವೇಕ್ಷಣದಲ್ಲ ಅಂಗರಂಗ ವೈಭವೋವೇತವಾಗಿ, ಭಕ್ತ ಜನ ಮಂದಾರವಾಗಿ ಶಂಕಿಣಿಯೇ. ಪ್ರಮುಖ ವಾಗಿ “ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ” ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಆಯಾ ಗುಡಿಗಳಲ್ಲ ಮಹಾನ್ಯಾನ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಗಳು, ಅಜ್ಞನೆಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಾನುವಾದಗಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಹರ್ಯಾವೇಕ್ಷಣನದಲ್ಲ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಬಹು ವಿಶೇಷ!

‘ಮಾಂಡಬಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ’

ತಿರುಮಲೆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕೊಂಜ ದೂರದಲ್ಲಿ ಲುತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನುವಣಂ ಮುಜ ನದಿತೆಲದಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಅಗನ್ಯೇಶ್ವರ ನ್ಯಾಬಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ. ಇದನ್ನು “ರುದ್ರಹಾದದಮುಕ್ಕೊಣಕ್ಷೇತ್ರ” ಎಂದು ಕೂಡಾ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಗನ್ಯು ಮಹಣಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿತ “ಮಹಾಶಿವಾಲಂಗ” ದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾವಣತಿದೆಬಿ ‘ಅನಂದವಲ್ಲ’ ಯೆಂಬ ಹೆಸಲನಿಂದ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾಗೆ.

ನೂತನ ಪದು - ಪರಾದ ಶ್ರೀ ಹದ್ವಾಪತಿ - ಶ್ರೀಸಿವಾನರು ಆದಿಪರಾಕ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತಿರುಮಲೆಗೆ ಬರುವಾಗ ತೊಂಡವಾಡದಲ್ಲಿರುವ ಅಗನ್ಯ ಮಹಣಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಲೋಹಾಮುದ್ರೆ - ಅಗನ್ಯ ದಂಪತಿಗಳು ಅವಲಿಗೆ ಆತಿಧ್ಯವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ “ನಾನ್ಯಾಮಿ! ಶ್ರೀಸಿವಾನ! ನೂತನ ದಂಪತಿಗಳು ಆರು ತಿಂಗಳುಗಳವರೆಗೆ ತೆಂಧೆಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಆತಿಧ್ಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ತದ ನಂತರ ಪರಾಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು” ಎಂದು ಬಿನಂತಿ ಸಿದ್ಧಾರೆ. ಆ ಮುನಿ ದಂಪತಿಗಳ ಆಜ್ಞೆ ಮೇಲೆಗೆ ಇಲ್ಲ ಜಡಾರಹಾಡಿದ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಕಲ್ಯಾಣ ಚೇಂಕಟೀಶ್ವರ ಅಲಯದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀಸಿವಾನಮಂಗಾಶುರ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದೆ. ತ.ಎ.ದೇವನಾಥನಿಂದ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀಸಿವಾನಮಂಗಾಶುರ, ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹದ್ವಾಪತಿ ಶ್ರೀಸಿವಾನರು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ತೊಂಡವಾಡ ಶ್ರೀ ಅನಂದವಲ್ಲ ನಮ್ಮೇತ ಶ್ರೀ ಅಗನ್ಯಾಶ್ವರ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಸಂದರ್ಶನಭಾಗದು.

ಅಂತ್ರಪದೇಶದ ದೇವದಾಯ ಶಾಖೆಯ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲ ನಿತ್ಯಾಳಿಷ್ಠಕ, ಅಜನೆ,- ಆರಾಧನೆಗಳು “ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ” ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವಗಳು ಮತ್ತುಷ್ವಾಂಭಾಷಣೆಯಂದ ಜರಗುತ್ತವೆ.

“ತಲಕ್ಷೇನ” ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ

ಇವತ್ತೇ ಅಲ್ಲದೇ ಸಹ್ಯಗಿಲಿಯ ತೆಕ್ಕಿಯಲ್ಲ ನಿಲರವಾಗಿ ಪೇಂಕಬಾಡಿಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲ ನೆಲಿಸಿರುವ ತ್ವಸಿದ್ಧ ಕ್ಷೇತ್ರ “ತಲಕ್ಷೇನ” ಭೋಗರೆಯುವ ಜಲಹಾತಗಳಿಂದ, ಪ್ರಕೃತಿ ರಮಣೀಯ ದೃಶ್ಯಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಗೊಂಡಿರುವ ತಲಕ್ಷೇನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರನಾಮಾ ಶಿವಾಲಿಗಳಿಂದಿಗೆ ‘ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ’ ತಾಯಿಗಾ ನಿತ್ಯವೂ ಅಜ್ಞನಲ್ಲಿಡುವುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಬಿಂಳಿ ಲೀತಿಯಲ್ಲ ಜರಗುವ “ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ” ಅಭಿಷೇಕಾಜ್ಞನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾ ಭಕ್ತರು ಬಿಂದೆಬ್ರಹ್ಮದ್ವಾರೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀ ಶುಕಮಹಣಿ ಆಶ್ರಮ ಷಾಂತ್ಯ ವಾದುದು ತಿರುಜಾನೂರು, ಶ್ರೀ ಹದ್ವಾಪತಿ ಅಮೃನಂದರ ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತಿರುಜಾನೂರಿಗೆ ಮಾರುದಾರದಲ್ಲ ‘ಯೋಗಿ ಮಲ್ಲವರ್’ಯೆಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರವುಂಟು. ಶ್ರೀ ಶುಕಮಹಣಿಯ ತಾತನಾದ ಪರಾಶರ ಮಹಣಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿತ ಯೋಗಿಮಲ್ಲವರದ ‘ಶ್ರೀ ಹರಾಶೇಶ್ವರ ನಾನ್ಯಾಮಿ’ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕ ಅಜನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಿಂಳಿ ವಾಗಿ ‘ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ’ಯಂತಹ ಪವಂ ದಿನಗಳಲ್ಲ ಮಹಾನ್ಯಾಸ ಪೂರ್ವಕ ರೂಪಾಂಶ ಕೆಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ಭಕ್ತ ಜನರಿಂದ ತುಂಜ ತುಳುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಹಿಂಗ ಸಹ್ಯಗಿಲ ಹಲಿಧಿಯಲ್ಲ ನೆಲಿಗೊಂಡಿರುವ ಅನೆಕಾನೆಕ ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲ ‘ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿ’ ಪವಂದಿನ ವೇಳೆಯಲ್ಲ “ಈಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ-ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ” ಎಂಬಂತಹ ನಾಮಸ್ತರಣೆಗಳು ಪ್ರತಿಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಅಜ್ಞೇ ಅಲ್ಲ ಅಭಿನ್ಯಾಸಾಗಿ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿರುವ ವಾನುದೇವ-ವಾಮ ದೇವರಲ್ಲ ಒಬ್ಬರು ಮಹಾರಮಣಾದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಉಮಾರಮಣಾನು!

ಒಬ್ಬನು ಶೇಷಶಾಂತಿಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನಾಗಾಭರಣ. ಒಬ್ಬರು ತ್ರಿಪುರಾನುರಂ ಹಂಟ್ಯಾದುಗಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮುರಾಸುರನ್ನು ಸಂಹಾರ ಗ್ರಹಿಸಿದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅನಂತ ಬಾಣನಾದ ಮನ್ಯಧಸಿಗೆ ವೈಯಿ. ಹಿಂಗ ಕುಂದಿಲದ, ಸಲ ನಾಟಯಲ್ಲದೆ ದಿವ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ‘ವಾನುದೇವ’ ‘ವಾಮ ದೇವ’ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಹಿಂಗ ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾ ನಮನ ಮನುಕರಾಗೆ ರಾಗೇಣ!

ನಮ್ಮ ರಮಣ ಮಹಾರಮಣ
ಹಣಧರತಲ್ಲಂ - ಹಣಧರತಲ್ಲಂ
ಪುರಮಧನಂ - ಮುರಮಧನಂ
ವಂದೇ ಬಾಣಾಲಿ ಮನಮಬಾಣಾಲಿ

- ಅಷ್ಟಯ್ಯ ದೀಕ್ಷಿತರು

॥ ಈಂ ಹರಯೇ ನಮಃ ಶಿವಾಯ॥

ಹೋಳಿ ಹೋಳಿ

‘ಹೋಳಿ ಹುಟ್ಟಿಮೆ ನಾರುವ

ಅಪ್ಪಾವ್ ನಂದೆಂ ವೆಂದರೆ ‘ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ
ಸಿನ್ನಿಸ್ತು ಸೀನು ಬಿಲ ಕೊಡುವುದೇ ಬದುಕಿನ ನಾಧ್ಯಕತೆ’.
ಕಾಮ - ಮನ್ಯಾಧ - ದಹಿಸಿ ಹೋಳಿದ್ದೇ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ
ಹಾಗೂ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದದ್ದೇ ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ.
ಅವನಿಲ್ಲದೆ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಮಹಿಮನಾದ ಮನ್ಯಾಧನ
ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳ ಸ್ವರಂಡಿಯೇ ಹೋಳಿ ಹುಟ್ಟಿಮೆ’.

“ಹೋಳಿ ಹುಟ್ಟಿಮೆ” ಕಾಲ್ಯಾಣ ಮಾನದ ಕಾಲ್ಯಾಣ ಹುಟ್ಟಿಮೆಗೆ ಹಲಿಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಅಹಿಂತ. ಹೋಳಿ ಹುಟ್ಟಿಮೆಯಿಂದು ದೇಶದ ಅತ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕೃಷ್ಣ- ರಾಧೆ ಗೋಪಿಕಾ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಸ್ವರಂಡಿ ನಡೆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರತಿ - ಮನ್ಯಾಧರ ಪ್ರಾಜಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹೋಳಿ ಹುಟ್ಟಿಮೆಯ ಜನಸ್ತಿಯ ಹೆನರು ‘ಕಾಮದಹನ’, ಈ ಹಾಣಿಮೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಅಂಶ ಕಾಮನನ್ನು ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಹಿಂಸುವುದು. ಆದ್ದಲಂದ ಈ ಹುಟ್ಟಿಮೆಯನ್ನು ‘ಹುತಾಶಿನಿ ಹಾಣಿಮೆ’ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹುತಾಶಿನಿ ಎಂದರೆ ‘ಅಗ್ನಿ’ ಎಂದರ್ಥ. ಕಾಮನ ಅಂತ್ಯದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ದಹನಸ್ತಿಯ ನಡೆಸಿದರೆ ಕಾಮನು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ರಂಗು ರಂಗಿನ ಬಣ್ಣದಾಖವಾಡಿ ನಂಭ್ರಿಬಿನುವ ಜನಹದ ಹಬ್ಬಿದು. ನುಲ - ದುಃಖಗಳ ನಂಗಮ. ಅಳ - ನಗು ಬದುಕಿ ನಲ್ಲಿ ನಹಜ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವಲಿನುವುದರ ನಂತೆತ.

ಹೋಳಿಹಬ್ಬ

‘ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬ’ ನಮ್ಮ ನಾಂನ್ಯಾತಿಕ - ಪ್ರಕೃತಿಕ ಮಹತ್ವದ ಹಬ್ಬ, ಹೋರಾಣಿಕ, ಬಿತಿಹಾಸಿಕ, ನಾಂನ್ಯಾತಿಕ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಹಬ್ಬ ನವರ್ತಿಗೂ ತ್ರಿಯ. ಹೋಳಿ ಎಂದಾಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣದ ಲೋಕ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೋಳಿ ಎಂದರೆ ಬಣ್ಣ.

ಬಣ್ಣವೆಂದರೆ ಸಂಭ್ರಮ -ಸದಗರ

ನೊಬಗು - ನಂತನ. ಬಡವ-ಬಳ್ಳಿದ ಎಂಬ ಭೇದಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ತನ್ನ ಉತ್ಸಾಹ ಮಹಾಪೂರಂದಲ್ಲ ಕೊಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಮ್ಮ ನುಂಡರ ನಾಂತ್ರಜಾಯಿಕ ಪರ್ವ. ಬಣ್ಣಗಳ ಅರ್ಥವೇ ಮಹಿಳೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆತು ಮಹಿಳೆ ಪಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಜಿಂಜಿನುವ ಹಾಗೆ ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಕಟ್ಟುಹಾಡುಗಳಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಗಳ ಗೊಳಿಜಲ್ಲ. ಇದು ಜನ ನಾಮಾನ್ಯರ ಹಬ್ಬರಂಗು ರಂಗಿನ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಮುಳಗೆದ್ದ ನಂಭ್ರಿಬಿನುವ ಹಬ್ಬ. ಪರಸ್ಪರ ಬಣ್ಣ ಹಬ್ಬತ್ತೆ ಹಿಂದಿನ ದ್ವೇಷ ಮರೆತು ಒಂದಾಗುತ್ತೆ ನಂಭ್ರಿಬಿನುವ ಹೋಳಿ, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ಹೊನ ಜ್ಯೇಂಸ್ ತುಂಬುವ ಖಿತುಗಳ ರಾಜ ವನಂತನಾಗಮನದ ನೂಕಿಕವೂ ಹೌದು. ಶರದ್ವತು ವಿನ ಜಿಗಿ ಮೈಮನ ಮುದುಡಿಕೊಂಡ ಜೀವ ಜಂತುಗಳಿಗೆ ಜಿಸಿ ನೀಡಿ, ಹೊನ ಉತ್ಸಾಹ ತುಂಬುವ ಹೋಳಿಯ ಮೂಲತಃ ಅಗ್ನಿ ಆರಾಧನೆಯ ಹಬ್ಬ. ‘ಹೋಳಿ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ನಂಷ್ಟಾಗೆ ‘ಹೋಳಿ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಿಂದ ಬಂದಿದೆ. ಹೋಳಿ

- ಶ್ರೀಮತಿ. ಸುಮಜಂದ್ರಶೇಖರ್

ಎಂಬುದರ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಅಥವ ಕಾಮನಹಬ್ಬ, ಈಕುಳಿ, ಎನೆಯುವುದು, ಬೆಂತಿ, ಜ್ವಾಲೆ, ಬಾಲ, ಆಹುತಿ, ಎಂದಿದೆ. ಈ ಅಥವಾಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೋರಾಟೆಕ ಕಥನಗಳು ನಾಕಷ್ಟಿವೆ.

ಹೋಲಾ ದಹನ

ಒಂದು ಹೋರಾಟೆಕ ಕಥಾನಕದ ಪ್ರಕಾರ ರಾಜ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿತು ವಿನ ತಂಗಿ ಹೋಲಾಕಾಳ ದಹನ ಪ್ರಸಂಗವಿದು. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿತು ಮಹಾಬಲಾಧ್ಯ ರಾಜ್ಯನ ರಾಜ. ದೇವರುಗಳಿಂದರೆ ಉಲಿದು ಜೀಳಿತ್ತಿದ್ದ. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವಪೂಜೆ, ಯಜ್ಞ- ಯಾಗಾದಿಗಳು ಸಡೆಯಬಾರದೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ರಷ್ಟ ಹೋರಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ವಿಜಿತ ಎಂದರೆ ಅವನ ಮಗ ಪ್ರಹಾದ ವಿಷ್ಟು ಭಕ್ತ. ನಿತ್ಯ ವಿಷ್ಟು ನಾಮನೃರಜಿಯಿಲ್ಲ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದೆ ದೇವರುಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಇದ್ದರೆ ಮಗ ದೇವರುಗಳ ಪರ ಆಗಿದ್ದ. ಇದು ತಂದೆ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿತುವಿಗೆ ತುಂಬ ತಲೆನೊಳಾಗಿತ್ತು. ಹಲಹಲಿಯಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದರೂ ಮಗ ಪ್ರಹಾದ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯನರಾಜ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿತು ದೃಢಭಕ್ತ ಮಗನನ್ನು ತನ್ನ ವೈಲ ಎಂದೇ ಬಗೆದ. ಏನೆಲ್ಲ ಹಿಂಸೆ ಸೀಡಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆದರೂ ಮಗ ಪ್ರಹಾದ ಅಂಜಲಲ್ಲ, ಆಳುಕ ಅಲ್ಲ. ಆಗ ತಂದೆ ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೆತ್ತ ಮಗನನ್ನೇ ಕೊಂಡು ಹಾಕಲು ಸಿಧಂ ಲಿಸಿದ.

ರಾಜ್ಯನ ರಾಜ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುಪುದನ್ನು ಜಟ್ಟು ಬೇರೆ ದಾಲಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡ. ಕೊಲ್ಲುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕುಲತು ಯೋಜಿಸಿದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಅವನ ತಂಗಿ ಹೋಲಾಕಾ ನೆನಹಾದಳಿ. ತಂಗಿ ಹೋಲಾಕಾಗೆ ಮುಟ್ಟಿ ದೆಲ್ಲ ಭನ್ನವಾಗುವ ದೇವರ ವರವಿತ್ತು ಮಗನನ್ನು ನುಟ್ಟು ಭನ್ನ ಮಾಡಲು

ತಂಗಿ ಹೋಲಾಕಾಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಒಂದು ದಿನ ಹೋಲಾಕಾ ಪ್ರಹಾದನನ್ನು ನುಟ್ಟು ಭನ್ನ ಮಾಡಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಅಲೆಂಳಿಂದು ವಿಜಿತ ನಡೆಯಲು. ಮಗ ಪ್ರಹಾದ ನುಟ್ಟು ಭನ್ನವಾಗದೇ ಹೋಲಾ ಕಾಳೀ ಭನ್ನವಾಗಿ ಹೋದಳಿ. ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಘಟನೆಯ ನೃರಜಿಗಾಗಿಯೇ ಹೋಜೆ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚಲನಲಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ.

ದುಂಡಾ ರಾಕ್ಷಸಿ

ಕೃತಯುಗದ ಕಥೆಯಿದು. ರಘುರಾಜನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಜಿತ ಪ್ರಕರಣಪ್ರೋಂದು ಎಲ್ಲರ ನಿಷ್ಠೆಗೆಡಿಸಿತು. ಆದಲು ಹೋದ ಮಕ್ಕಳ ತಿರುಗಿ ಬಾರದೆ ಹೋದರು. ಕೆಲವು ಮಕ್ಕಳ ನಾಯಗಳಿಂದಿಗೆ ಮರಜದರು. ಇದು ನಿತ್ಯ ನಡೆಯಲು. ಕಾರಣ ಪ್ರಜೆಗಳು ರಾಜನಲ್ಲ ಮೊರೆಯಿತ್ತರು. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಉಸಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹಲಹಲಿಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ರಾಜ ತನ್ನ ನೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು

ವಧಿಸಲು ಅದೇಶ ನೀಡಿದ. ಅದೇ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಅನ್ನಾನಕ್ಕೆ ನಾರದರು ದಯ ವಾಡಿಸಿದರು. ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಾರದರು ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು “ಇವಳು ದುಂಡಾ ರಾಕ್ಷಸಿ. ಅವಳನ್ನು ನೃಸಿಕಲಿಂದಾಗಣ, ಯಾವುದೇ ವಿಳರ ಲಂಡಾಗಣ ಕೊಲ್ಲಲು ನಾಧ್ಯಬಿಲ್ಲ. ಕೀಂಟಲೆ ಗಜಂದ ಮಾತ್ರ ಅವಳನ್ನು ಉರು ಜಟ್ಟ

ಓಡಿನಲು ನಾಧ್ಯ. ಅವಜಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವಾಜ್ಯ ಶಬ್ದಗಳೆಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.”

ನಾರದರು ದುಂಡಾರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ಉಳಿಯ ಜಟ್ಟು ಓಡಿನಲು ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ರಾಜನು ಉಳಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವರ ಹೆತ್ತವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ನಾರದರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇಲ್ಲ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಜಾಗೃತರಾದರು. ಉಳಿನ ಜಿಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆದು ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಬೆರಟಿ, ಸುಡುವಂತಹ ಒಣಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಂದು ಉಳಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಗುಡಿ ಹಾಕಿದರು ಬೆಂಕಿ ಹಜ್ಜಿದರು. ಅದರ ಸುತ್ತು ಹಾಕುತ್ತ ಆವಾಜ್ಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದರು ರಾಕ್ಷಸಿ ಕೋಟಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ನೋಡಿದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಞಾಲೆಗಳೇ ಕಾಣತೊಡಗಿದವು. ಮತ್ತು ಭಾಯಿಂದ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಬೈಗುಳಿಗಳ ಕಿಬಿಗೆ ಅಪ್ಪುತ್ತಿನ ತೊಡಗಿದವು. ದುಂಡಾ ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಅಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಲಾಗಲಾಲ್ಲ ಓಡ ತೊಡಗಿದಳು. ಮತ್ತು ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಅವಶತ್ತ ಓಡಿದರು. ಓಡಿದಳು ಓಡಿದರು ರಾಜ್ಯದ ನಡಿಯನ್ನೇ ದಾಣ ಹೊಂದಳು. ದುಂಡಾ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿದುದರ ನೆನಷಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಾರದೆ ಇರಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಜ್ಜಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಟಿಯತ್ತ ಆವಾಜ್ಯ ಶಬ್ದಗಳ ಹಾಡು ಹೇಳುವ ಹಂಡಿತ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು. ಅದರ ಅಜರಣೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯೇ ಇಂದಿನ ಹೋಳಿ. ಕೆಲಗಳಾ ಹಡ್ಡಿ ಹುಡುಗರು ಹೋಳಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಟಿಯತ್ತ ‘ಕಾಮಣಿನ ಮತ್ತು ಮತ್ತು ಮತ್ತು’ ಎಂಬಂತಹ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇ ಬೊಬ್ಬಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಓತುಳಿಯಾಟದ ಅನುಭೂತಿ

ಹೋರಾಟೆಕ ಆಧಾರಗಳಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಅನುಕರಣೆಯ ಕಥನವೆಂದರೆ ಅದು ಕಾಮದಕನದ ಕಥೆ. ಮಗಳು ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಶಿವನನ್ನು ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಆಲಿಸಿ

ದುಂಡಾ ರಾಕ್ಷಸಿಯನ್ನು ಓಡಿಸಿದುದರ ನೆನಷಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಅವಳ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಾರದೆ ಇರಲ ಎಂದು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಜ್ಜಿ ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಕುಟಿಯತ್ತ ಆವಾಜ್ಯ ಶಬ್ದಗಳ ಹಾಡು ಹೇಳುವ ಹಂಡಿತ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿತು. ಅದರ ಅಜರಣೆಯ ಮುನ್ನಡೆಯೇ ಇಂದಿನ ಹೋಳಿ.

ಕೊಂಡಿದ್ದು, ತಂದೆ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹಿಡಿನಾಲ್ಲ. ಒಂದು ನಾಲ್ಕಿನ ದಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮಯಜ್ಞವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದರೂ ಶಿವ ಹಾಗೂ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿಯನ್ನು ಕರೆಯಾಲ್ಲ. ಅದು ಮನ ಆಗೆ ಕೋಟ ತಲಿಸಿತು. ಶಿವನು ಬೇಡವೆಂದರೂ ಕೇಳಿದೆ ಯಜ್ಞ ನಡೆಯುವ ನ್ಷತ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅಲ್ಲ ಅವಜಿಗೆ ತಂದೆ ಯಂದ ಅಹಮಾನವಾದಾಗ ಅವಳು ರೊಣಾವೇಣಿಂದ ಯಜ್ಞಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಜಿದ್ದು ಶ್ರಾಣ ಕಂಡಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದನ್ನು ಅಲತ ಶಿವನು ಯಜ್ಞದ ನ್ಷತ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದ್ವಂಡ ಮಾಡಿ ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಫೋರ ತಹಸ್ಸಿಗೆ ಕುಂಜು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ದಾಕ್ಷಾಯಣಿ ಪರವತರಾಜನ ಮನ ಆಗಿ ಜಿನಿನುತ್ತಾಳೆ. ತೇಜೋವತ್ತಿ ಆದ ಮನಜಿಗೆ ಪರವತ ರಾಜನು ನಂತರನಿಂದ ಲಂಘಾ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಅಕ್ಕರೆ ಯಂದ ಬೆಳೆನುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನಾರದರು ಲಂಘಾಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವಳು ಶಿವನ ಹೆಂಡತೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲತು, ಅವಳನ್ನು ಹಿಮಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಪ್ರಾಜೀಗೆ ಕಂಡಿನಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಪರವತರಾಜ ಮಗಳನ್ನು ಶಿವನ ನೇವೆಗೆ ಕಂಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಮಧ್ಯ ರಾಕ್ಷಸ ರಾಜ ತಾರಕಾನುರ ಬಲಾಧ್ಯನಾಗಿ ದೇವಲೋಕದ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಇಡುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಲ್ಲ ದೇವಲೋಕ ಜಟ್ಟು ಹೇದಲ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಾರಕಾನುರನ ನಂಹಾರ ‘ಶಿವನ ಮನಸಿಂದ ಮಾತ್ರಾಧ್ಯ’ ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರೆ ಶಿವನು ತಹಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿ ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮದುವೆಯೇ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗಿ ಶಿವನಿಗೆ ಮನನು ಹುಟ್ಟುವುದು ಹೇಗೆ? ಮೇಲಾಗಿ ಫೋರ ತಹಸ್ಸಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಮಹಾ ದೇವನನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ತಹಸ್ಸಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಂತು ಮಾಡಿ, ಆ ರುದ್ರ ತ್ರಾಹಿಯನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸುವ ಧೈಯ ಯಾಲಗಿದೆ? ಮುಕ್ಕಣಿನು ಕೋಟದ ಭರದಲ್ಲ ಹಣಗಣ್ಣ ತೆರೆದರೆ ಮುಂದಿರುವೆಲ್ಲಿಫೂ ನುಟ್ಟು ಭಂತ್ವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ನಂಕಟ ನಿವಾರಣಿಗಾಗಿ ಕಾಮದೇವ ಶಿವನನ್ನು ತಹಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಜ್ಜಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಂದಾದ. ಸರ್ವ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಂಗಡಿಸಿ ಇಡುವ ಕಾಮದೇವ ಮನ್ನಧರಾಜ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಂಜಲ ಗೋಳನುವುದು ಮನ್ನಧರಾಜನಿಗೆ ತುಂಬ ನರಕ. ವಿಜ್ಞಾನ ಬಗೆಯ ಹೂವುಗಳ ಬಾಣ ಹೂಡಿ ನೇರವಾಗಿ ಶಿವನಿಗೆ ಗುಲ ಯಾಟ್ಟು ಹೊಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಕಾಮದೇವನು ಹೂ ಬಾಣಗಳ ಶಿವನ ಜಿತುವನ್ನು ಥಾಸಿಗೊಳಿಸಿದವು. ಹರಿಶಿವನ ಕೋಟ

ಹೋಜ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯ ತಯಾರಿ
 ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಾರನೇ ದಿನದಿಂದಲೇ
 ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋಜಯನ್ನು
 ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ದಿನ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ.
 ಚೊದಲ ದಿನ ಕಾಮದಹನವಾದರೆ
 ಎರಡನೇ ದಿನ ಬಣ್ಣ.

ನೆತ್ತಿಗೇಲತ್ತು. ತನ್ನ ಹಣೆಗಳ್ಲಿ ತೆರೆದೇ ಜಟ್ಟ. ಮನ್ನಧ ಕ್ಷಣ
ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನುಟ್ಟಿ ಭಾನ್ಯವಾದ.

ದೇವತಾಕಾರ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಕಾಮದೇವನು ತನ್ನ ಶ್ರಾಂಕ
ವನ್ನೇ ಅಹಿಂಸಿದ. ಆದರೆ ಗಂಡನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ
ಹೆಂಡತಿ ರತ್ನಗೆ ಆ ಆಫಾತವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಕು ಆಗ
ಅಲ್ಲ. ದುಃಖನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಮಾಂಗಲ್ಯಭಾಗ್ಯ ಉಳಿಸಿ ಕೊಡ
ಬೇಕೆಂದು ಶಂಕರಸಿಗೆ ಶರಣ ಬಂದಳ. ನದಾ ಭಕ್ತ ತ್ರಿಯ
ಶಂಕರನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಜಿದುಕೊಂಡ ಕಾಮನ ಮೇಲೆ
ಕರುಣೆ ಮಾಡಿತು. ಶರಣ ಬಂದ ಕಾಮನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು
ಗಂಗಾಧರ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಕಷಣಲಲ್ಲ. ‘ಸಿನ್ನ ಗಂಡ ಸಿನಗೆ
ದೊರೆಯುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಆನಂಗನ ರೂಪದಲ್ಲ ಅವಸಿಗೆ
ದೇಹವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಘಾಲ್ಯಣ ಮಾನದ ಹುಣಿ
ಮೆಯ 5 ನೇ ಅಂದರೆ ರಂಗಪಂಚಭಿಯಂದು ಒಂದು
ದಿನ ಮಾತ್ರ ಸಿನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಕರ್ವಾಗಿ ನೋಡಿ
ಆನಂದಿಸಬಹುದು’ ಎಂದು ಹೋಜ ಕಷಣನ್ನಾನೆ. ಲೋಹ
ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಷಾಗಿ ಪರವರಾಜನ ಮಗಳು ಅವೂ ಮತ್ತು
ಮಹಿಳೆಯರ ಮದುವೆ ಘಾಲ್ಯಣ ಹುಣಿಮೆಯ ದಿನ ನಡೆ
ಯುತ್ತದೆ. ಮನ್ನಧ ಆನಂಗನಾಗಿ ನಕಲ ಜೀವಿ ಜಂತುಗಳಲ್ಲಿ
ನೇಲಕೊಳ್ಳತ್ತಾನೆ. ರಂಗ ಹಂಚಿಯಾಯ ದಿನ ದೇಹ ಹಡೆದ
ಮನ್ನಧ ರತ್ನಯೋಂದಿಗೆ ಸುಷಿಸಿ, ರಂಗಿನಾಟವಾಡಿ ಮರಳು
ತ್ತಾನೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಆನಂಗ-ಕಾಮನು-ನರವ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ
ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವರಲ್ಲ ನದಾ ಜಾಗ್ರತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಶಿವನು
ಕಾಮನನ್ನು ದಹಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗದ ಸ್ತುರಣೆಯೇ ಹೋಜ.

ಹೋಜಯ ಆಚರಣೆಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಹೃಜಿನ ಇತಿಹಾಸ
ವಿದ. 12ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚೊದಲೇ ಇದ್ದ ರಾಜ
ಜೀಮೂರತವಾನನಿಂದ ಹೋಜ ಆಚರಣೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು
ಬಂದಿದೆ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ವಿಜಯನಗರದರನರೂ ಹೋಜಯ
ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂಪ್ರಮದಿಂದ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕನಕದಾಸರ ‘ಚೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ’ಯಲ್ಲ ಕಾಮನ ಹಬ್ಬದ
ವಣಣಣಿಯದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ವಿಜಯನಗರದರನರ ಹೋಜ
ಆಚರಣೆಯೇ ಪ್ರೇರಣೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಹೋಜಯ
ಸಂಪ್ರಮದ ಹಬ್ಬವಾಗಿದ್ದು, ರಬಿಂದ್ರನಾಥ ರಾಗೇಶ್ವರ ಅನೇಕ
ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲ ಹೋಜಯ ನುಂದರ ವಣಣನೆಗಳಿವೆ.

ಹೋಜ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆಯ ತಯಾರಿ ಮಹಾಶಿವ
ರಾತ್ರಿಯ ಮಾರನೇ ದಿನದಿಂದಲೇ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೋಜ
ಯನ್ನು ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ದಿನ ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚೊದಲ
ದಿನ ಕಾಮದಹನವಾದರೆ ಎರಡನೇ ದಿನ ಬಣ್ಣ. ರಂಗಿನಾಟದ
ಹೆನರು ಕೇಳಿದರೆ ನಾಕು ಎಲ್ಲರ ಮನಗಳು ಪ್ರಜಕಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
ಹೋಜಯ ಉತ್ತಮ ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಂಬು ದಿನಗಳುವಾಗಲೇ
ಮಾರುಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಹ್ತವಣಿದ ಬಣ್ಣದ ಪ್ರದಿಗಳು, ಬಣ್ಣದ ನಿಲು
ತುಂಬುವ ಬಲಾನುಗಳು, ಹಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಭರದಿಂದ
ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ.

ಹೋಜ ಹಬ್ಬದ ಚೊದಲ ದಿನ ಅಂದರೆ ಹುಣಿಮೆಯ
ದಿನ ನುಂದರವಾದ ಮಂಬಹದಲ್ಲ ಕಾಮದೇವನನ್ನು ಪ್ರತಿ
ಷ್ಠಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಚೊದಲೇ ತಂದು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕಿದ ಕುರುಳು,
ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು - ಹತ್ತುಪರೆಪರೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಜ್ಜುತ್ತಾರೆ.
ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ಕಾಮನ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.
ಇದೇ ಕಾಮದಹನ ಶ್ರೀಯ. ಉಲಯುತ್ತಿರುವ ಬೆಂಕಿಯ ನುತ್ತ
ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತೇ ಕುಟಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲ ಕಡಲೆ ನುಟ್ಟ

ತಿನ್ನತ್ವಾರೆ. ಇದಲಂದ ಹಲ್ಲಗಳು ಗಟ್ಟಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಜಿಕೆ ಇದೆ.

ಉಲ್ಲಿನ ಬಣ್ಣ

ಕೃಷ್ಣರಮಾತ್ಮನ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ತನಗಿಂಬಿಡು. ನಂದಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನು ರಾಧೆ ಹಾಗೂ ಗೋಹಾಲಕರೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ತಾಯಿ ಯಶೋದೆ ಯನ್ನ ಕೇಳಿದನಂತೆ ‘ಅಮ್ಮಾ ನಾನೇಕೆ ಕಪ್ಪು, ರಾಧೆ ಏಕೆ ಬೆಳ್ಳುಗೆ?’ ಎಂದು ಹೃಷೀನುತ್ತಾನೆ. ಅಗ ಯಶೋದೆ ‘ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ತಂದು ರಾಧೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಚಿ ಜಿಡು ಎಲ್ಲ ನಲ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಮಾಡಿ ಮಾಡಿದಳಂತೆ. ತಾಯಿಯ ಮಾತಿಸಿಂದ ಪ್ರೇರಿತನಾದ ಕೃಷ್ಣ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ತಂದು ರಾಧೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಚಿದನಲ್ಲದೇ ಗೋಕುಲದಲ್ಲಿ ಓಕುಂಡ ಅಬ ಅಡಿದನಂತೆ. ಅದರ ನೂಜಕವಾಗಿಯೇ ಹೋಳಿ ಹುಣಿಮೆಯಂದು ಬಣ್ಣ ಓಕುಂಡ ಅಡುವುದು ಜಾಲಿಗೆ ಬಂದಿತು ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಹೋಳಿಯ ಆಜರಣೆಯ ನಿಜವಾದ ಖಚಿ ಇರುವುದು ಬಣ್ಣದಾಟದಲ್ಲಿ. ಈ ದಿನ ಯಾರು ಯಾಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜಿಹುದು. ಬಣ್ಣದ ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮರುಭಾಗದವರಾರು? ಎಲ್ಲರೂ ತಂತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬಣ್ಣ ಹಿಡಿದು ಹರನ್ನರಲಗೆ ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜುತ್ತ, ಸಹೋದರತೆಯ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಂಬ್ರಿಷಿನುತ್ತಾರೆ. ಯುವಕರ ಗುಂಪು ತಮಿ ಬಾಲ ನುತ್ತ, ಕುಟಿಯತ್ತ ಜೀದಿಯಲ್ಲ ಮೇರವಣಿಗೆ ಹೋರಿಯ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯವರನ್ನು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಕರೆದು, ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬಣ್ಣ ಅಭಿಪೃಥಿ ಮತ್ತು ಖಚಿಯ ಪ್ರತೀಕ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬದುಕು ಪ್ರಗತಿ ಹಂಡಿದಲ್ಲ ನಾಗುತ್ತಿರಲ ಎಂಬ ಆಶಯವೇ ಇಲ್ಲದೆ.ಹಿಂದಿನ ದ್ವೇಷಾ ನೂಯಿಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಒಂದಾಗಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಣ್ಣ ಅಡುವ ಸಂತನದ ದಿನಿಬಿಡು.

ಹೋಳಿಯ ವನಂತನಾಗಮನದ ಮುಂಬೆಳಗು, ಪ್ರಕೃತಿ ಹೋನ ಜೈತನ್ಯ ಹಡೆಯುವ ಈ ನಮಯಿದಲ್ಲ ಸರ್ವ ಜೀವಿಗಳು ನವ ಜೈತನ್ಯ ಹಡೆದು ನಂಬ್ರಿಷಿನುತ್ತವೆ. ನಾವೂ ಶುಧ್ಯ ಮನಸ್ತರಾಗಿ, ಕಾಮನನ್ನು ದಹಿನೋಣ. ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಹರನ್ನರ ಬಣ್ಣ ಹಜ್ಜಿಕೊಂಡು ನಂಬ್ರಿಷಿ ನೋಣ.

ಸಹ್ಯಗಿರಿ ವಾಸ

ಏ ಸಹ್ಯಗಿರಿ ವಾಸ

ನಿನಗೆ ಶ್ರಿಯ ಅಲ್ಲವೇ ಶ್ರವಣ ಮಾನ?

ಶ್ರೀಶ್ರಿನಿವಾಸ, ಸಹ್ಯಗಿರಿ ವಾಸ

ಮಾಡಿಕೊಣ ಎನ್ನಾಯಿ ದೇಹ ನಿನ್ನ ನಿವಾಸ

ವಂದಿಪ ನಿನಗೆ ಸಹ್ಯಗಿರಿ ವಾಸ

ಕಂಡೆನು ಒಂದು ಸುಂದರ ಕನನ

ನಿನ್ನ ನಿವಾಸದಲ್ಲತ್ತು ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ವಾಸ

ಇದರಿಂದ ಎನ್ನಾಯಿತು ಅತ್ಯಂತ ನಂತನ

ತಿರುಮಲೆ ವಾಸ

ತಿರುಮಲೆಯಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲಯೂ ಕಡ್ಡಿಕನ

ತ್ರಣಾದ ರೂಪದಲ ನಿಂಡುತ್ತಿರುವ ಅನ್ನ ನಾರು, ರನ

ಇದರ ಬೀತಿಗೆ ಹಲ್ಲ, ಮಜ್ಜಗೆ, ಜಾಯನ

ಇದ ಸ್ವಿಕರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮನದ ತುಂಬ ನಂತನ

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅನಿಸುವುದು ಇಲ್ಲಯೇ ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿದಿವನ?

ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಹಡೆಯಲು ಭಕ್ತರು ಹಡುವರು ನಾಹನ

ಬಾಲರು, ವಯಸ್ಸುದವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು ದುನ್ನಾಹನ

ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವು ಅದೋಡೆ ನಿರ್ಣಯುವುದು ಆಯಾನ

ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವ ಹಡೆಯಲು ಯಾರಿಗೂ ಆಗದಿರಲ ಪ್ರಯಾಸ

ನಿನ್ನ ಜೀವನದಲ ಕಂಡೆನು ಯಶಸ್ವಿ

ನಾ ಎಂದೂ ಮಾಡದೇ ಉಜವಾನ.

- ಕೆ.ಬಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಮಾತಾ

ಲಲತಾಂಜಿಕಾಯ್
ನಮಃ

ಹ. ತಾ. ಶ್ರೀಕಂತಯ್

ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ನಹನಾಮದ ಹೊದಲನೆಯ ನಾಮ “ಶ್ರೀ ಮಾತ್ರೇ ನಮಃ” ಮತ್ತು ಕೋನೆಯ ನಾಮ “ಲಲತಾಂಜಿಕಾಯ್ ನಮಃ”. ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ, ಹೊದಲನೆಯ ಸ್ತೋತ್ರ - “ಶ್ರೀ ಮಾತಾ ಶ್ರೀ ಮಹಾರಾಜ್ಞಿ ಶ್ರೀಮತ್ಸ್ವಿಂಹಾನೇಷ್ವರಿ” ಮತ್ತು ಕೋನೆಯ ಸ್ತೋತ್ರ - “ಶ್ರೀ ಶಿವಾ ಶಿಂಶಕ್ತ್ಯೈಕೃರಾಹಿಂ ಲಲತಾಂಜಿಕಾ”. ಈ ಶ್ರೀ ಲಲತಾಂಜಿಕಾಯ್ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಮಾತ್ರ ಸ್ವರೂಪಿ. ಶಿವ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ಶಿವ ಇಲ್ಲದೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಶಿವ ಇಲ್ಲ. ಆದಿಲಂಡಲೇ, ಅವನು ಅಧಿನಾರಿಷ್ಠರ. “ಶ್ರೀಕಂತಾಧಿಶಲಿಲಣಿ” “ಮಹಾದೇವ ನಂಬಾಯುಕ್ತಶಲೀರಾಯ್ ನವೋ ನಂಬಾ” ಇನ್ನು ಸೌಂದರ್ಯ ಲಕಲಯ ಹೊದಲನೆ ಶ್ಲೋಕವೇ “ಶಿವಃ ಶಕ್ತ್ಯಾಯಿ ಯಂತ್ರೋ ಯದಿ ಭವತಿ ಶಕ್ತಃ ಪ್ರಭವಿತುಂದಾ...” ದೇವಿಯ ಹಲವು ನಾಮಗಳಾದ-ಶ್ರೀ ಮಾತಾ, ರಾಜರಾಜೇಷ್ವರಿ, ಬಾಲ ತಿಪುರನುಂದಲ, ಇತ್ಯಾದಿ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಸರು “ಲಲತಾ”.. “ಲೋಕಾನತೀತ್ಯ ಲಲತೇ ಲಲತಾ ತೇನ ಜೋಜ್ಯತೇ” . ಬಾಲತಿಪುರನುಂದಲ ಹೋಟೋ ನೋಡಲು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. (ದೇವಿಯನ್ನು ಕಂಡ ಆನಂದವೇ, ಶ್ರೀ ಶಂಕರಲಿಗೆ ಸೌಂದರ್ಯ ಲಕಲ ರಜನಿಗೆ ಹೇಳಣಿ ಇರಬಹುದು). ಶ್ರೀ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಸಮನ್ತ ಲೋಕಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪ್ತಿರೂಪ ಗಳಾಗಿರುವುದಲಂದ ಶ್ರೀ ಲಲತಾಂಜಿಕಾಯಾಗಿರುವಳಿ. ಈ ನಮಸ್ಕಾರ “ಅನೇಕ ಕೋಣಭೂಂಡಿಜನಸಿ” ಲೆಕ್ಷಣಿಲಿಂಘಣ ಇರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ತಾಯಿ. ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ನಹನಾಮಕ್ಕೂ

ಸೌಂದರ್ಯ ಲಕಲಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಿನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಲಲತಾನಹನ್ತು ನಾಮ, ದುರ್ಗಾನಹತ್ತಾತ್ಮಿ ಮತ್ತು ಸೌಂದರ್ಯ ಲಕಲ, ಇವು ಮೂರು “ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ” ಎಂಬು ದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಂದು ನಾಬಿರ ಲಾತೆಯ ನಾಮಗಳು ಗಲಿಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ದಳ್ಳಿ ಅಡಕಂತಾಗಿದೆ. (ನರಾನಲ 3-ಈ ನಾಮಗಳ ಗುಜ್ಜ ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರದಳ್ಳಿ). ಇದು ಹೇಳಲು ಸುಲಭವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮರೂಪಾಣಿ ಲುತ್ತರಬಂಡೆ ಶ್ರೀ ಹಯಗ್ರೀವಾಗಂತ್ಯ ಸಂಖಾದೇ ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ನಹನಾಮ ಸ್ತೋತ್ರ ಕಥನಂನಾಮ ದ್ವಿತೀಯಾಧಾರ್ಯಃ ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಮಾಪ್ತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಲಲತಾನಹನ್ತಾಮವು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಪೂರಾಣದ ಲುತ್ತರಬಾಂಡದಳ್ಳಿದೆ. ಶ್ರೀ ಹಯಗ್ರೀವ ಸ್ವಾಮಿ ಯಂದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹಣಿಗಳಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಲ್ಪಟಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಿಷ್ಟುವೇ ಹಯಗ್ರೀವರ ರಹಜ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ಕಥೆ ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ಶ್ರೀ ಹಯಗ್ರೀವರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಶ್ರೀ ಮಾತಾ ಲಾತೆಯ ಆವತಾರ, ಹಂಪ್ಯಾಂತೇ, ರಾಜ್ಯನರ ಸಂಹಾರ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿದಿಲ ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಲಲತಾದೇವಿಯ ನಹನಾಮವನ್ನು ಹೇಳಿಲಾಲ್ಲ. ನೀವು ಮರೆತೋದೇ ಅಧಿವಾನನಗೆ ಅಹಂತೆಯಲ್ಲಿವೋ ಎಂದು ಕೇಳಲಾಗಿ, ಹಯಗ್ರೀವರ ಇದು ಬಹಳ ರಹಸ್ಯವಾದುದು, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಹಳ ಶೀಳಣ ವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಷ್ಟ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕು

ಮತ್ತು ಭಕ್ತನಲ್ಲದವಸಿಗೂ, ದುಷ್ಪಿಗೂ, ನಂಬುಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸಿಗೂ, ಇದನ್ನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರೆ ಸಿನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಿಂಗೆ ಆನಂದಿಸಿ, ಹವಿತ್ರವಾದ ನಹನ್ನಾಮವನ್ನು ಸಿನಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಆಕೆಯನ್ನು, ಯಾರು ಒಂಬತ್ತು ಆವರಣಗಳಿಂದ (ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಜತ್ತ, ಓ ಶಕ್ತಿ ಜತ್ತ) ಶ್ರೀಜತ್ತವನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾಪ್ರೇಶ್ವತ್ರಾಜೀಯೋ ಜ್ಞಯೇಲಾಂಜಾಂಜಿಕಾಮ್ರಾ ಹದ್ದೈವಾಂತಲಸೀ ತತ್ವಾ ರೇಖಾನಾಮಹನ್ನಕ್ಕೇ:

ನಧ್ಯೇ ತ್ರಾಂತಂ ಕುರುತೇ ತನ್ಯ ಸಿಂಹಾಸನೆಷ್ಟೀಲಿ
ಜಕ್ಕಾಧಿರಾಜಮಭ್ಯಜ್ಯೇ ಜಹ್ವಾ ಹಂಜದಾಕ್ಷಲಿಂಘ್ರೋ ||
ಜಹಾಂತೇ ಕೀರತಯೇಸ್ವಿತ್ಯಾಧಿದಂ ನಾಮ ನಹನ್ನಕಂಪ್ರಾ
ಜಹಪ್ರಾಜಾಧೃತಕ್ಷಿಲೋ ಹರೇನಾಮ ನಹನ್ನಕಂಪ್ರಾ ||

ಜಲ್ಪ, ತಾವರೆ, ತುಂಡಿ ಮತ್ತು ಹೂವುಗಳಿಂದ ಅಜಿಸಿ, ನಹನ್ನಾಮವನ್ನು ಹಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಕೆ ಎಲ್ಲಾವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾಕೆ. ಶ್ರೀಜತ್ತವನ್ನು ಭೂಜಿತ್ತ, ನುವಣಾದಿಲೋಹಗಳು, ಸ್ಥಳಿಕ, ಹದ್ದರಾಗ, ಕುಂಕುಮ, ಶ್ರೀಗಂಧ ಮುಂತಾದುಪುರುಜಿಲ್ಲ ರಚಿಸಿ ಬಿಬಿಧ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲ, ಆವರವರ ನಂತ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ನಂದಭೇಗಳಲ್ಲ ಪೂರಜನುಪುರನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಹ, ಹೂಜಿ ಮಾಡಲು ನಾಧ್ಯಾಭಿಲಿಂದಿದ್ದರೆ, ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಹನ್ನಾಮವನ್ನು ಹರಣಮಾಡಿದರೂ ಲಾತಾಂಜಕ ತೃತ್ಯಿಯಾಗುವಳು, ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಫಲಕಾಲ. ಇದು ನನ್ನ ಮಾತ್ಲಾ ಇದು ದೇವಿಯ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಯಗ್ರಿಂಧರು ಅಗನ್ಯಲಿಗೆ ಈ ಲಾಪತಾ ನಹನ್ನಾಮದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಈ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ ಬಹಳ ಹವಿತ್ರವಾದು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಗುರುಮುಖೇನ ಉಪದೇಶ ಹಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಹಯಗ್ರಿಂಧ ಮತ್ತು ಅಗನ್ಯರ ನಂಬಾದದಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ, ಕೆಲವು ಕಡೆ “ದ್ವಾನಿಸುರಂಗ” ಎಂಬ ಗುರುವಿನಿಂದ ಕಾಪು ಹಾರಾಯಣ ಮಾಡುಪುರನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟು ಫಲಕಾಲ ಎಂಬುದು ಅವರವಲಗೆ ನೇಲದ್ದು. ಬಿನಾರಾವಾದ ಶ್ರೀ ಜತ್ತಪೂಜಿ ಮತ್ತು ನಂಬಾಪರಣ ಹೂಜಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ “ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾ ಉಹಾನಕರು”, ಹಸಿಧ್ವಾದ ಶಕ್ತಿ ದೇವತಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಹೀರಗಳಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯಲ್ಲ ಗುರುಗಳು ತಾವೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಶ್ರೀಜತ್ತ

ರಾಧನೆ ಮಾಡುವ ನಂತ್ರದಾಯವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೂಜಿಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ನಹತ್ತ, ದುಗಾನಹಾತ್ತನಹಿತ ಸಂತ್ರದಾಯಬದ್ದವಾಗಿ ಅಭಿಷೇಕ ವನ್ನು ಮಾಡುಪುರನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಂಡಿತರ ಮತ್ತು ದೇವಿ ಆರಾಧಕರ ಪ್ರಕಾರ, ಶ್ರೀ ಜತ್ತನ್ನರೂಪವನ್ನು ರಜಿಸ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಜತ್ತನ್ನಾಜಕ್ಕೆಂದರೆ ಫಲದಾಯಕ ಎಂದು ಅಪ್ರಾಣಿಕೆಯಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ಇಂದು ಶ್ರೀಕೋಣ, ವನುಕೋಣ, ದಾರಾರಯ್ಗ್ರಾ
ಮನ್ಸಾನ್ತಿ, ನಾಗದಳ ಷೋಣಶ ಹತ್ಯಾತ್ಮಂ,
ಮೃತ್ಯುಯಂಜ ಧರಣೀನದನ ತ್ರಯಂಜ ಶ್ರೀ
ಜತ್ತರಾಜ ಲಾದಿತಃ ಹರದೇವತಾಯಾ”

ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಜಾಯರು, ತಮ್ಮ ದಿಗ್ಂಜಿಯ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಾಮನ ಹೂಜಿ ನಡೆಯುತ್ತೇತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ನಾಷ್ಟಿಕ ಹೂಜಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿ ಶ್ರೀ ಜತ್ತನ್ನಾಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂಬುದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ. ಮಧುರೆಯ ಬೀನಾಢಿ ದೇವಿಯ ಸಸ್ವಿಧಿಯಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಜತ್ತನ್ನಾಜನೆ ಮಾಡಿ, ತಾಮನ ರಜಿಪಾದ ದೇವಿಯನ್ನು ನಾಷ್ಟಿಕ ರಜಿಪಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ತಂದರು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಲೀತಿ ಕಾಂಚಿಕ್ಕೆತ್ತದಲ್ಲ ಶ್ರೀ ಜತ್ತನ್ನಾಜನೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದು ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಜಾಯರ ಅಷ್ಟೇತ್ತರದಲ್ಲ - “ಕಾಂಚಾರ್ಯಂ ಶ್ರೀ ಜತ್ತರಾಜಾಖ್ಯ ಯಂತ್ಯನ್ಧಾಜನದೀಕ್ಷಿತಾಯ ನಮಃ” ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಲ್ಲಾರು ಮತ್ತು ಶೃಂಗೇಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಜತ್ತನ್ನಾಜನೆ ಮಾಡಿದರು.

ಇನ್ನು ನಾವು ಯಾವುದೇ, ದೇವ ದೇವಿಯರ, ಅಷ್ಟೇತ್ತರ ಮತ್ತು ನಹನ್ನಾಮಗಳನ್ನು ಹಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉಪಯೋಗಗಳ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ. ಶ್ರೀ ಲಾಲೋಹಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಶಿದಿದಾಗಲೂ ನಮಗೆ ಒಂದು ಅನಂದ, ತೃತ್ಯಿ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮೆದಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಶ್ರೀ ಲಾಲಾನಹನ್ನಾಮ ಮತ್ತು ನೋಂದಯೆಲಹಲಗೂ ಬಹಳ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧ ಬಿಡೆ.

ಯಾವುದೇ ಅಷ್ಟೇತ್ತರ ಮತ್ತು ನಹನ್ನಾಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅಯಾಯ ದೇವತೆಗಳ ಮಹಿಮೆ, ಪರಿಜಯ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಬಿಜಾರಗಳ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ಚೇಂಕ ಹೆಷ್ಟರ ಅಷ್ಟೇತ್ತರಗಳಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೀಜತ್ತ

ಓ ಅತ್ಯಂಗಾಜಲಶ್ಯಂಗಾರ್ವಿಕಾಲಣೇ ನಮಃ, ಓ ಸಿಂಹಾಜಲೇಶ್ವರಾಯ ನಮಃ, ಓ ಅಂಜನಾದ್ರಿಪತಯೇ ನಮಃ, ಓ ಶ್ರೀ ಮದಾನಂದಸಿಲಯ ವಿಮಾನಾಂತರ್ವಿಭಾಷಣಾಯ ನಮಃ, ಓ ದೃಷ್ಟಿಜಿತ್ತುಪಹಾಲಣೇ ನಮಃ, ಓ ಆರ್ತಕ್ರಾಣಪರಾಯಣಾಯ ನಮಃ, ಇತ್ಯಾದಿ.

ನಾವು ಅಡಿಗಡಿಗೆ ತಿರುಮಲೆಯೋಡಿಯನ ನೇವೆ ಗೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೂಡಿಕೊಂಡದ್ದು ಇದು. ಇದು ಮೂರ್ತಿಯ ನೌಂದಯೆವನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕೂಲಿ ತಂತೆಯೇ ಇದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು, ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ಅಷ್ಟುತ್ತರ, ಪ್ರಶ್ನಿ, ಸಹಸ್ರನಾಮು ಗಳನ್ನು, ನಾವು ನಾಮಾನ್ಯರಂತೆ ನೋಡಿದರೆ, ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಮಹಿಮೆ ತಿಳಿಯತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ನಾಮಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ದೇವಿಯ ಜನ್ಮವಾನನ್ನಾನು, ರೂಪ, ಅಭರಣ, ಜಕ್ಕಿಗಳ ವಿಜಾರ, ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಯಂತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಂದ - ಭಕ್ತಿಯಂದ ಕೊಡುವ ಇಷ್ಟವಾದ ನೈವೇದ್ಯದ ಸ್ವಿಲ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ನಾಮ ಗಳ ನಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಅತ್ಯಂತ ಫಲಕಾಲ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಹೇಜಿನ ಅನಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾಮ ಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಜ್ಞವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಅದು ಫಲಕಾಲ ಮತ್ತು ಅನಂದ. ಯಾವುದೇ ಮಂತ್ರ (ರುತ್ತ), ಸೇನ್ಯತ್ತ ಅರ್ಥವಾ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಹಾರಾಯಣ ಮಾಡುವಾಗ ಲುಸಿರಾಬದ ಸಿಯಂತ್ರಣ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಲೀಡಿಯ ಶ್ರಾಣಾಯಾಮ. ಆರೋಗ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಂದ, ಈ ಸಹಸ್ರನಾಮವನ್ನು ಸಿಧಾನವಾಗಿ ಕುಪಬಂಧವಾಗಿ ಹಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಈಗ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನೇಕ ಕಾಯಲೆ ಗಳನ್ನು ಸಿಯಂತ್ರಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ತಡೆಯಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅನುಭವನ್ನರಮಾತು ಬಲ್ಲಬಂತಹ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನುಮಾರು ೩೧-೪ ಕಿಲೋಬಿಉಂಟರ್ ನಡಿಗಿಗೆ ನಮ.

ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ಪ್ರಶ್ನಿ (೫೦೦ ನಾಮಗಳು) - ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿನ ಅಷ್ಟರ ಜೋಡಣೆ.

ಕ/ಕಾ: ೪೦ ನಾಮಗಳು; ಏ:೨೦ ನಾಮಗಳು ಈ:೨೦ ನಾಮಗಳು; ಲ:೪೦ ನಾಮಗಳು; ಶ್ರೀಽ೪೦:೪೦ ನಾಮಗಳು ; ಹ:೪೦ ನಾಮಗಳು ಸ:೪೦ ನಾಮಗಳು =ಒಟ್ಟು ೫೦೦ ನಾಮಗಳು.

ಶ್ರೀ ಶಂಕರಭಗವತ್ಪೂದರು, ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ಪ್ರಶ್ನಿ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲ, ಈ ಅಷ್ಟರ ಶತ್ತಿ, ರಹಸ್ಯ, ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬಹಳ ವಿನ್ಯಾಸರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹಯ ಗ್ರಿಂಥರು, ಅಗನ್ಯಲಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಓದಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನಂತರ ನಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಇದರ ಅಂತರಾಧ್ಯ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.

ಕಲಾಷ್ಯೈನಮಃ, ಕಲಾಷಾಶೈಲ ನಿಲಯಾಯ ನಮಃ ಕದಂಬಕಾನಾವಾನಾಯೈ ನಮಃ, ಕಲದೇಂಜ ಹರಾಯ ನಮಃ, ಕಲಾಷಷೈಲ ನಮಃ, ಕದಂಬಕುಸುಮಪ್ರಿಯಾಯ ನಮಃ, ಕಂದರ್ವಬಿದ್ಯಾಯೈ ನಮಃ, ಕಪು ವಿಗ್ರಹಾಯ ನಮಃ, ಕರ್ಮಾದಿನಾಕ್ಷಿಷೈಲ ನಮಃ, ಕಾರಂತ್ಯೈ ನಮಃ, ವಿಕಭಕ್ತಿ ಮದಚಿತಾಯೈ ನಮಃ ಏನಿಸ ಕಾಟಬಿನಾಶಿನ್ಯೈ ನಮಃ ಏಕ್ಯಾಷ್ಟಯಂತ್ರದಾಯಿನ್ಯೈ ನಮಃ, ಈಶಿತ್ಯೈ ನಮಃ ಈಷ್ಟಿತಾಧ್ಯಂತ್ರದಾಯಿನ್ಯೈ ನಮಃ, ಈತಿಬಾಧಾಬಿನಾಶಿನ್ಯೈ ನಮಃ, ಲಾತಾಯೈ ನಮಃ, ಲನದ್ವಾದಿಮಾಪಲೈ ನಮಃ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಕೋಣದಂತನಾಯಕಾಯೈ ನಮಃ, ಲಲಾಮರಾಜ ದಾರ್ಶಾಯೈ ನಮಃ, ಲಂಬೋದರ ಜನಸ್ಯೈ ನಮಃ, ಶ್ರೀಽರಾಜಾಷ್ಟಾಯೈ ನಮಃ, ಹರಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ, ಹಲಿಪುಹ್ಯೇಂದ್ರ ವಂದಿತಾಯ ನಮಃ, ಹಯೆಂತ್ರಾಹಾಕನಾಯ ನಮಃ, ಹಂನ ವಾಹನಾಯ ನಮಃ, ಹಲಿಪುಹ್ಯಂತಮಾದಿಗ್ರಾಯೈ ನಮಃ,

ನವೆಮಾತ್ರೇ ನಮಃ, ಕಾರುಷ್ಯಾಭಿಗ್ರಹಾಯ ನಮಃ, ಹಲತ್ಪತಿ ಸರ್ವಾರಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮಃ, ಲಘುಸೀದಿದಾಯೈ ನಮಃ, ಲಕ್ಷ್ಯಾರ್ಜಪ್ರಾಜಿತಾಯೈ ನಮಃ, ನಂದಿತಿದಾಯಿನ್ಯೈ ನಮಃ, ನವೆತ್ತಪ್ರತಂಜ ಸಿಮಾಂತ್ಯೈ ನಮಃ,...

ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ಅಷ್ಟಾತ್ಮರ

ರಜತಾಜಲಶ್ವಂಗಾಗ್ರಮಧ್ಯಾನಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಶಾಂತಶೇಷರ ಷ್ರಾಣವಲ್ಭಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಸದಾಪಂಚದಶಾತ್ಮೈ ಕೃಷ್ಣರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ವಜ್ರಮಾಣಿಕ್ಯ ಕಂಪಕ್ಷಿಲೀಣಾಯೈ ನಮಃ, ಕನ್ನಾಲೀತಿಲಕೊಲ್ಲಾನಸಿಂ ಲಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಭನ್ನರೇಖಾಂಕಿತಲನನ್ನಸ್ತ ಕಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಶರಜ್ಞಾಂಜೇಯಪ್ರಾಭನಾಸಿಕಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಲನತ್ವಾಂಜನತಾಪಂಕಯುಗಲಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಗಿಲಿಳಬಧಮಾಂಗಲ್ಯ ಮಂಗಲಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಷದ್ವಾಹಾಂಕಶಲನತ್ವರಾಭ್ಯಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಷದ್ವಕ್ಸೇರವ ಮಂದಾರಸಮಾಣನ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ರಮಣೀಯಜತು ಬಾಂಹುನಂಯುಕ್ತಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಹಾಲಿಜಾತಗುಣಾದಿ ಕೃಪದಾಭ್ಯಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ಭಕ್ತ ರಕ್ಷಣದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಕಂಪಾಕ್ಷಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ಅಲಾಕಣ್ಣತ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂಡ ಲಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ದೇವಷಣಿಭಿನ್ನಾಯಿಮಾನವ್ಯೇಭಾವಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಜಕ್ಕರಾಜ ಮಹಾಯಂತ ಮಧ್ಯವರ್ತಿನ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ವಂದಾರುಜನ ಸಂದೋಹ ವಂದಿತಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಅಂತಮುಖ ಜಿನಾನಂದ ಹಲದಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ರತ್ನ ಜಿಂತಾ ಮಣಿಗೃಹ ಮಧ್ಯಾನಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಮಹಾಹಾಕೌಶಿಂಗ ಮಹಾಹಾನಾರ ಬಿನಾಶಿನ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ದುಷ್ಪಭಿಂದಿಮಹಾ ಜಿತಿಭಂಜ ನಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಭಾವನಾಮಾತ್ರ ನಂತರಷ್ಟುದ ಯಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಶ್ರೀ ಷೋಽಂಶಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರ ಮಧ್ಯ ಗಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಮಾತ್ರಮಂಡ ನಂಯುಕ್ತ ಲಾತಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಕ್ರಾರಭಂಡಶಿರಜ್ಞೀದ ಸಿಂಹಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾ ರೋಗ ಭಂಜನಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಕಾಮಕ್ರಾಂತಿ ಸುತಾವೇಷಾಧ್ಯಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಮಹಾದೇವರ ತಾತ್ಸರ್ವಕ್ಯ ಮಹಾದೇವ್ಯೈ ನಮೋ ನಮಃ ಭಾರತಾರಾಹನಕಲಾ ಧಾರಾಯೈ ನಮೋ ನಮಃ, ಜಿಂಜಾ ಷಂಕ್ರಾನ್ತರಾಹಿಷ್ಯೈ ನಮಃ, ಜಿರಾಯಜಾಂಡ ಜೋಧಿಷಿಷ್ಟೇದರ

ಜಾದಿಶಲೀಳಣ್ಯೈ ನಮಃ, ಗಂಥರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ಶ್ಲಾಣ ರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ರಸರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ಷ್ವಾಗ್ರಹಾಯೈ ನಮಃ, ಶಿಖರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ಅಹಂಕರ್ತ ವೃಷ್ಪತ್ರಿದಾಯೈ ನಮಃ, ಯಂತ್ರಮಂತ್ರ ಕಂತಾತ್ಮಿಕಾಯೈ ನಮಃ, ಬ್ರಹ್ಮರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ಬಿಷ್ಣುರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ರೂದರಾಹಾಯೈ ನಮಃ, ವೇದಮಾತ್ರೇ ನಮಃ, ಮಹಾ ವ್ಯಾಪ್ತಿರಾಹಿಷ್ಯೈನಮಃ,

ಶ್ರೀ ಲಲತಾ ಸಹಸ್ರನಾಮಾವಳಿ-

ಒ. ಶ್ರೀ ಮಾತ್ರೇ ನಮಃ, ೩. ಜಿದಗ್ರಿಕುಂಡನಂಭೂತಾಯೈ ನಮಃ, ೧೩. ಜಂಪಕಾಶೋಕಪುನ್ನಾಗನಂಧಿ ಕಲನತ್ವಜಾಯೈ ನಮಃ, ೫೧ ಸರಾಂಭರಣ ಭೂಷಿತಾಯೈ ನಮಃ, ೫೪. ಶ್ರೀಮನ್ನಾಗರನಾಯಕಾಯೈ ನಮಃ, ೫೯. ಮಹಾಪದ್ಮಪಬಿಂಬಿನಂನಾಯೈ ನಮಃ, ೧೮. ಮಹಾ ಗಣಿಶಿಭಿಂಬಿಷ್ಟಯಂತ್ರಹಣಿತಾಯೈ ನಮಃ, ೫೦. ಕಾರಂಗುಲನಮೋಕ್ಷನ್ನಾ ನಾರಾಯಣ ದಶಾಕೃತ್ಯೈ ನಮಃ ಉಳಿ. ಬ್ರಹ್ಮೇಳ ಹೆಂದ್ರಮಹೆಂದ್ರಾದಿದೇವಸಂಸ್ತತ ಚೈಭವಾಯೈ ನಮಃ, ೫೧. ಮೂಲಮಂತ್ರಾತ್ಮಿ ಕಾಯೈ ನಮಃ ೧೦೦. ಬ್ರಹ್ಮರ್ಂಧಿ ಬಿಭೇದಿನ್ಯೈ ನಮಃ ೧೦೧ ಮಣಿ ಪೂರಾಂತರುದಿತಾಯೈ ನಮಃ, ೧೦೨. ವಿಷ್ಣುಗ್ರಂಥಿ ಬಿಭೇದಿನ್ಯೈನಮಃ, ೧೦೩. ಅಜ್ಞಾಜಕ್ಕಾಂತರಾಲ ನಾಯೈ ನಮಃ ೧೦೪. ರಂಗ್ರಂಥಿಬಿಭೇದಿನ್ಯೈ ನಮಃ ೧೦೫. ಸಹಸ್ರಾರಂಬಿಜಾರೂಡಾಯೈ ನಮಃ, ೧೦೬ ಷಷ್ಟಿಕ್ರೋಷಪಸಂಸ್ಥಿ ತಾಯೈ ನಮಃ, ೧೦೭ ಕುಂಡಾನ್ಯೈ ನಮಃ, ೧೦೮ ಮಹಾಭಾಗ್ಯಕುರಾಲಿಕಾಯೈ ನಮಃ, ೧೦೯ ಭಕ್ತನಾಯೈ ನಮಃ, ೧೧೦ ಭಕ್ತಿಪಶ್ಯಾಯೈ ನಮಃ, ೧೧೧ ಭಯಾಪಹಾಯೈ ನಮಃ, ೧೧೨ ಶ್ರೀಕರ್ಮಣ್ಯೈ ನಮಃ, ೧೧೩ ಕೆನ್ನಾಂಧಶಮನ್ಯೈ ನಮಃ, ೧೧೪ ಸರ್ವಮಂತ್ರ ಸ್ವರಾಹಾಹಿಷ್ಯೈ ನಮಃ, ೧೧೫ ಸರ್ವಯಂತ್ರಾತ್ಮಿಕಾಯೈ ನಮಃ, ೧೧೬ ಸರ್ವತಂತ್ರಾತ್ಮಿಕಾಯೈ ನಮಃ, ೧೧೭ ಸರ್ವತಂತ್ರಾತ್ಮಿಕಾಯೈ ನಮಃ, ೧೧೮ ಮಹಾ ಜತಷ್ಪತ್ನಿಕ್ಕೋಣಿಯೋಗಿಸಿ ಗಣನೇಬಿತಾಯೈ ನಮಃ, ೧೧೯ ಹಂಜಕ್ಕೋಣಾಂತರ ಸ್ಥಿತಾಯೈ ನಮಃ, ೧೨೦ ಶಿಖಿಜಿ ಜಾಂಹೇಯಕು ನುಮೃತೀಯಾಯೈ ನಮಃ, ೧೨೧ ಬಿಷ್ಣುನಾಶಿನ್ಯೈ ನಮಃ, ೧೨೨ ಪಾಯನಾಷ್ಟಿಯಾಯೈ ನಮಃ, ೧೨೩ ಶಿಖಿ ಅನಾಹತಾಬ್ಜಿ ಸಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ, ೧೨೪ ಸ್ವಿಂದ್ರಾದನಸ್ತಿಯಾಯೈ ನಮಃ, ೧೨೫ ಮಣಿಪೂರಾಬ್ಜಿ ಸಿಲಯಾಯೈ ನಮಃ, ೧೨೬ ನಾಷಿಷ್ಟಾನಾಂಬಿ ಜಗತಾಯೈ ನಮಃ, ೧೨೭ ದಧ್ಯಾನಾತ್ಮಕೃತ್ಯೈ ನಮಃ, ೧೨೮ ಮಾರ್ಗಾಯಿ ನಮಃ, ೧೨೯ ಗಂಗಾ ಪೂರಾ

ಧಾರಾಂಬುಜಾರೂಧಾಯ್ಯ; ನಮಃ, ಓರ್ಲ ಮುದ್ರೆದನಾಹತ್ತ ಜಿತ್ತಾಯ್ಯ ನಮಃ, ಅಗಿ ಆಜ್ಞಾಜಕ್ತುಭ್ರಿ ಸಿಲಯಾಯ್ಯ ನಮಃ ಅಗಿ ಹಲಾಂಡ್ವೈಕರಸಿ ಕಾಯ್ಯ ನಮಃ, ಅಗಿ ನಹಕ್ತದಲ ಹದ್ವಣಾಯ್ಯ ನಮಃ, ಅಗಿ ನವಾದನತ್ತಿಉತ್ತಿಜಿತ್ತಾಯ್ಯ ನಮಃ, ಅಗಿ. ನವವಾದ್ವಿ ಪ್ರಶಮಸ್ವ ನಮಃ ಅಗಿ. ಮಹಾ ಬಿದ್ವಾಯ್ಯ ನಮಃ ಅಗಿ ಶ್ರೀ ಬಿದ್ವಾಯ್ಯ ನಮಃ ಇಲ್ಲ ನವಾದಧ್ವದಾತ್ಮ್ಯ ನಮಃ, ಲಗಿ ಹರಮಂತುಖಿಭೇದಿಸ್ವ ನಮಃ ಲಗಿ ಜನ್ಮಮೃತ್ಯುಜರಾತ ತ್ವಜನ ವಿಶ್ವಾಂತಿದಾಯಸ್ವ ನಮಃ, ಇಲ್ಲ ನಂಸಾರಹಂಕ ಸಿಮುಂಗ್ರಹಸುಮುದ್ರರಣ ಹಂಡಿತಾಯ್ಯ ನಮಃ ಇಗಿ ನವಾದಹದ್ವಿಸಿವಾಲಿಷ್ಯ ನಮಃ, ಇಲ್ಲ ನೊತ್ತುತ್ತ ಪ್ರಿಯಾಯ್ಯ ನಮಃ ಇಲ್ಲ, ತ್ರಿಪುರಾಂಜಿಕಾಯ್ಯ ನಮಃ, ಇಲ್ಲ. ವಾಂಜತಾಧ್ವದಾಯಸ್ವ ನಮಃ ಇಲ್ಲ ಶ್ರೀಜಕ್ತರಾಜ ಸಿಲಯಾಯ್ಯ ನಮಃ, ಇಲ್ಲ ಶಿವಶಕ್ತೇ ಗ್ರಹ್ಯ ರಾಹಿಷ್ಯ ನಮಃ, ೧೦೦೦ ಲಾಪಾಂಜಿಕಾಯ್ಯ ನಮಃ

ಶ್ರೀ ಲಾಪಾಂಜಿಯ - ಹಾಯನಾಂತಿ, ಮಧುರ ಮತ್ತು ಜಡ್ಟು ಬಿಶ್ವವಾದ ಅನ್ತಿ, ಬೆಲ್ಲ ಬಿಶ್ವವಾದ ಅನ್ತಿ, ಹೆನರು ಬೆಲ್ಜಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಗ್ಡಿ, ಶಾಲಾಂತಿ ಪ್ರಿಂತಿನುತ್ತಾಳಿ. ಅದಲಂದ ನಮ್ಮ ಪೂಜೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಹಿಂಸನುವುದು ಶ್ರೀಯಸ್ತರ ಮತ್ತು ಫಲಕಾಲ. ನಾವು ಲಾಪಾ ಹೋಮ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಜಂಡಿಕಾ ಹೋಮಗೆಂಜಲ್ಲ, ಗುಡ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಿಶ್ವಗಳ ಅನ್ನವನ್ನು ಆಹುತಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಗಣೇಶ - ಗರುಕೆ /ಮೋದಕ, ಶಿವ - ಜಲ್ಲು, ಬಿಷ್ಟು /ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ - ತುಳಸಿ ಪ್ರಿಯರು. ಬೆಲೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದಲ್ಲ, ಹಲಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಶೀಷ್ಟ ಫಲಕಾಲ. ನಾಮಾನ್ಯ ರಾದ ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಿಯರೋ, ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆಗುವ ಕೃತ್ಯಿ ಬೇರೆ, ಅಪ್ರಿಯವಾದುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆಗುವ ಕೃತ್ಯಿಯೇ ಬೇರೆ.

ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಲಾಪಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಜ್ಞನೆಯನ್ನು ಕುಂತಮದಲ್ಲ ಸುಮಂಗಳಯರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲ ೧೦೦ ಸುಮಂಗಲಯರ ಒಂದು ನಾಲಿ ನಹಕ್ತನಾಮವ್ರಂಬಕ ಅಜ್ಞನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಜ್ಞನೆಯಾಯಾತು. ಈ ಲಂತಿ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ - ತಮ್ಮ ಮನೋರಥವನ್ನು ಈಡೆಲಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವುದೇ ಪೂಜೆ, ಹೋಮ, ಹವನಗಳು ನಮ್ಮ ನೆಮ್ಮೆಧಿಗೆ ಮಾತ್ರ, ದೇವಲಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಲಂದ ಇಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ತ್ರಧಾನ. ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಂಹತ್ತು ಪ್ರಶಂಸನ ಅಥವಾ ಅಡಂಬರಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಜೊತೆಗೆ ಹಾಂಡಿತ್ಯಕೂಡ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನು ಗೀತೆಯಲ್ಲ ಹೇಜರುವಂತೆ, ಭಕ್ತಿಯಂದ್” ಹತ್ತಂ ಪುಷ್ಟಮ್ ಫಲಂ ತೋಯಂ ಯೋ ಮೇ ಭಕ್ತ್ಯ ಪ್ರಯಜ್ಞತಿ ತದಹಂ ಭಕ್ತ್ಯ ಪ್ರಹರಿತಮಶ್ವಾಃ ಪ್ರಯತಾತ್ಮಃ” (೬/೩೪). ಯಾವ ಪೂಜೆ, ಪ್ರಶ, ನೊತ್ತುತ್ತಹಾರಾಯಣ ಮಾಡಿದರೂ, ಭಕ್ತಿಯೇ ಮುಖ್ಯ ಬಿನಃ ನಮ್ಮ ಇತರ ಬಾಹ್ಯ ಬಿಂಬಿಗಳು ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಜದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ಶ್ರೀ ಲಾಪಾಂತ್ರೇತರದಲ್ಲ “ಭಾವನಾಮಾತ್ರ ಸಂತುಷ್ಟ ಹೃದಯಾಯ್ಯ ನಮೋ ನಮಃ” ತನ್ನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಿದರು ಅಥವಾ ಸ್ನಾನಿಸಿದರು ನಾನು ಒಳಯುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು.

ನಾವು ಕೆಲವು ಯಾತ್ರಾಂತಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ, ನಮಗೆ ನಾವು ಪತಿಸಿದ, ದೇವ ದೇವಿಯರ ನೊತ್ತುತ್ತಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದರೆ, ನಮಗೆ ಅನಂದ ಮತ್ತು ನೆಮ್ಮೆಧಿ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಜಾಯ್ಯರ “ಸೌಂದರ್ಯ ಲಹಲಯ” ಎಂಬನೆಯ ಶೈಲೀಕದಲ್ಲ “ಸುಧಾ ಸಿಂಧೋಮೆಂಧ್ಯೇ ಸುರಬಿಪಟಿವಾಣಿ ಹಲವೃತ್ತೇ.... ಜಿದಾ ನಂದಲಹಲಂ” ಈ ಒಂದು ನೊತ್ತುತ್ತದ ಕಲ್ಪನೆ ಶ್ರೀಪುರದ ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣ ಹಿಂತದಲ್ಲ “ನಾರಾಯಣೇ” ಯಾನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಅನುಭವವಾಯಾತು ಇದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಈ ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಕ್ಷತ್ರಾಕಾರದ ದಾಲ, ಸುತ್ತಲೂ ಹರವತ ಮತ್ತು ಮರಗಳು, ಬಂಗಾರದ ಕಂಭಗಳು, ಕರ್ಮಾನುಗಳು, ಹಂಸ ಮತ್ತು ಬಿರಾವತದ ಮೇಲಾನ ಕಂಭಗಳು. ದೇವಿಯ ಗಭರಾಣಿಯ ಸುತ್ತಲೂ ಶುಧಧವಾದ ನಿಲನ ಕಾಲುವೆ (ದ್ವಿಪರ್ವೋ ಎಂಬತ್). ಗಭರಾಣಿಯ ಬಂಗಾರದ ಗೋಪರ ಇತ್ಯಾದಿ. ಒಳಗಡೆ ಸುಂದರವಾದ “ಶ್ರೀ ನಾರಾಯಣೇ” ಯ ದರ್ಶನ ಅಧ್ಯತ್. ಮಾನವನಾದ ಶಿಳ್ಳಯೇ ಇಷ್ಟ ಅಧ್ಯತಮನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ದೇವಶಿಳ್ಳಯಂದ ನಿಖಿಲತಾದ ಆ ತಾಯಿಯ ಪೂರ್ವ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅಧ್ಯತಮಿಸಿರಬಹುದು. ಇದೇ ಲೀತಿ “ತಿಮ್ಮಿಪ್ಪನ್” ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವಾ? ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ ಮುಖ್ಯ, “ಯಥಾವಂ ತಷ್ಟವತಿ”

ನಾವು ಬಿಬಿಧ ಶಕ್ತಿಹಿಂತಗಳಾದ, ಕೊಲ್ಲಾರು, ಶ್ರೀಶ್ಯಲ ದಲ್ಲಿನ ಬ್ರಹ್ಮರಾಂಬಾ, ಹೆಬ್ಬಾಲಿನ ಕಾಮಾಳ್ಜಿ ದೇವಾಲಯ, ಶ್ರೀ ರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಹತ್ತಿರಬಿರುವ ನಿಖಿಲಾಂಭ ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲ ಅಹರಾಹವಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ಜಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪೂಜಾಬಿಧಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಿಸಬಹುದು.

ಹಲಶ್ಯತಿಯಲ್ಲ, (ಖತ್ತರಪಿಳಿಕಾ,) ಲಾಪಾ ನಹಕ್ತ ನಾಮಪೂಜೆ ಮತ್ತು ಹಾರಾಯಣದ ಫಲವನ್ನು ಹಯಗ್ರಿಂದ

ಅಗಸ್ಟು ಲಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಲ ರೋಗಗಳನ್ನು, ಅಪಮೃತ್ಯುವನನ್ನು, ನರವ ಜ್ಞರಗಳನ್ನು, ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ದೀಘಾರಾಯಿಸುವನ್ನು, ಪ್ರತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಅನೇನ ಸದ್ಗುರು ಸ್ತೋತ್ರಂ ನ ಭಾಷಣ ನ ಭವಿಷ್ಯತ್
ನರವರೋಗಗಳನಂ ನರವನಂ ಸತ್ಯವರ್ಧನವರ್ಮಾ
ನರವಹಾಪಮೃತ್ಯುವನಂ ಕಾಲಮೃತ್ಯುವಿವಾರಣವರ್ಮಾ
ನರವಜ್ಞರಾತ್ಮಕನಂ ದಿಘಾರಾಯಣ ಪ್ರದಾಯಕರ್ಮಾ
ಪ್ರತಿಪತ್ತಿಪ್ರತ್ಯಾಖಾಯಾಂ ಪುರಜಾಧರ ಪ್ರದಾಯಕರ್ಮಾ
ಇದರ್ಮಾ ವಿಶೇಷಾಭಿಭಾವದೇವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಪ್ರಿತಿ ವಿಧಾಯಕರ್ಮಾ

ಭನ್ನವನ್ನು ಮುಣ್ಣಿಕೊಂಡು, ನಹನ್ನನಾಮವನ್ನು ಹಲಿಸಿ ಆ ಭನ್ನವನ್ನು ಲೇಖಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ತಲೆನೊಳವು, ಜ್ಞರ ಇತ್ಯಾದಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.(ಆದೇ ಲೇತಿ ದೇವಿಯ ರೂಪವಾದ-ಇಂದ್ರಾ ಕ್ಷಿಯ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹಲಿಸಿ ಆ ಭನ್ನದ ಉಪಯೋಗ ದಿಂದಲೂ ಫಲಕಾಲ ಎಂಬುದು ನಾನ್ಯಾಸುಭವ)

ತತ್ತ್ವಾತ್ಮಕಮಂ ಯಾತಿ ಶಿರಸ್ತೋಽಂ ಜ್ಞರೇಚಿ ಜಿ
ನರವಾಗ್ಯಾಧಿ ನಿವೃತ್ಯಾಧಂ ಸ್ವಾಂಜ್ಞಾ ಭನ್ನ ಜಹೆದಿದರ್ಮಾ

ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಫಲಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾಲ ಹದಿನ್ಯೇದು ದಿನ ನಹನ್ನನಾಮ ಹಲ ಸಿದರೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿದೇವತೆ ನರಸ್ತ್ಯತಿ ಒಱಹಿಯವಳ್ಳ. ಲಾಲಾ ನಹನ್ನನಾಮ ಬರೆದ ಪುನ್ರತ್ವವನ್ನು ಪೂರ್ಜಿಸಿದರೂ, ಆ ತಿತ್ತರ ಸುಂದರ ಒಳಯತ್ವಕ್ಕೆ. ಯಾರು ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಶ್ರೀ ಜಕ್ಕ ಪೂರ್ಜಿಯನ್ನು ನಹನ್ನನಾಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಸುವನೋ, ಅವನು ಈ ಜನ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಹಡೆದು ಅನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತಿಯನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಹತ್ತು ದೇವಿನ ಕರ್ತೃನಾಮಗಳಲ್ಲ, ಈ ನಹನ್ನನಾಮವೂ ಅತ್ಯಂತ ಶೈಳಿವಾದಾದು, ಅದಲಂದ ಕಲಯಿಗ ದಲ್ಲಿ, ಚಾಪಸಿವಾರಣೀ ಇದರ ಹತಣಿ ಅತ್ಯಂತ ಫಲದಾಯಕ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಬಿರ ನಾಮದ ಉಜ್ಜ್ವರಕ್ಷಿತ, ಒಂದು ಶಿವನಾಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳಿಯದು, ನಾಬಿರ ಶಿವನಾಮ ಹೇಳುವುದಕ್ಷಿತ ಒಂದು ದೇವಿಯ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಒಳ್ಳಿಯದು.-“ವಿಷ್ಣುನಾಮನ ಕನ್ನಾಜ್ಞ ಶಿವನಾಮ್ಯಕ ಮುತ್ತಮುಮರ್ಮಾ” ಶಿವನಾಮನ ಕನ್ನಾಜ್ಞ ದೇವಾಗ್ಯ ನಾಮ್ಯಕ ಮುತ್ತಮುಮರ್ಮಾ. ಅದಲಂದ ನಲಯಾದ ಗುರುವಿನಿಂದ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಹಡೆದು ಇದನ್ನು ಭಕ್ತಿಶ್ವದೇಗಳಿಂದ ಹಲಿಸಿದರೆ

ಮಾತ್ರ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ಅನಿಸಿಕೆ.

ನಾವು ವಿವಿಧ ಲೇತಿಯಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೋತ್ತರ, ನಹನ್ನನಾಮ ಇತ್ಯಾದಿಯಲ್ಲ ಆ ಶ್ರೀ ಲಾಲಾ ಮಾತೇಯನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ “ಅನ್ಯಧಾ ಶರಣಂ ನಾಸ್ತಿ ಕ್ಷಮೇವ ಶರಣಂ ಮಮಾ ತನ್ನಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಭಾವೇನ ರಕ್ಷಿತಾಂ ಜಗದಿಷ್ಠಿಲಾ ಎಂದು ಶ್ರಾಂತಿಸಿ, ಶರಣಾದರೆ” ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ನದಾ ಇದ್ದ ಕಾಹಾಡಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾಹಾಡುತ್ತಾಳೆ ಆ “ಶ್ರೀಮಾತಾ ಲಾಲಾಂಜಕಾ”

STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT

SAPTHAGIRI

(MONTHLY)
FORM IV

See Rule 8

1. Place of Publication	: TIRUPATI
2. Periodicity of its Publication :	Monthly
3. Honorary Editor	: Sri Anil Kumar Singhal, I.A.S., Executive Officer, TTD
4. Printer's Name	: Sri R.V. Vijaya Kumar, B.A., B.Ed.
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Dy. E.O.,(Publication & Press), T.T.D., Tirupati.
5. Editor & Publisher's Name	: Dr. K. Radha Ramana, MA,M.Phil, Ph.D.
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Chief Editor, Sapthagiri T.T.D. Journal, Tirupati.
6. Name and address of individuals who own the News paper and partners or share holders holding more than one percent of the Total Capital	: Board of Trustees represented by the Executive Officer on behalf of T.T.D., Tirupati

I, K. Radha Ramana, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

TIRUPATI
Date : 28-2-2019

(Sd.) Dr. K. Radha Ramana
Signature of the Publisher

ತ್ರಿಫಲ ಎಂದರೆ ಮೂರು ಫಲಗಳು. ಅಂತಹಿ, ತಾರೇಕಾಯಿ ಹಾಗೂ ಸೆಲ್ಲಿಕಾಯಿಗಳನ್ನು ತ್ರಿಫಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಒಣಗಿದ ಇವುಗಳ ತಿರುಳನ್ನು ಪುಡಿಯಾಡಿ ನಮಾನವಾಗಿ ಕೆಲಸಿದರೆ ತಯಾರಾಗುವ ಜೊಣಂಬನ್ನೇ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬನ್ನು ತ್ತಾರೆ.

ಈ ತ್ರಿಫಲಜೊಣಂಬನ್ನು ನಡ್ಡಿಸಿಯೋಂಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಲಿಂದ ನಾವೆದುಲಷುವ ಬಹು ನಾಮಾನ್ಯ ಅನಾರೋಗ್ಯ ನಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೇ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ನಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದಲೂ, ನಹಾ ರಕ್ತಕ್ಷಯನ್ನು ಹಡೆಯಬಹುದು.

ರಕ್ತಕ್ಷಮಿತಿಗೆ

150 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬನ್ನು 50 ಗ್ರಾಂ ಲಾವಂಜದ ಜೊಣಂಬಿಗೆ ಕೆಲಸಿಟ್ಯಾ ಕೊಂಡು ಬೆಳಗ್ಗೆ - ರಾತ್ರಿ ಬಾಲಯೋಂದಕ್ಕೆ 2 ಲಿಂಡ 3 ಗ್ರಾಂ ನಷ್ಟನ್ನು ತಕ್ಕಷ್ಟು ಜೀವಿನಲ್ಲ ಕೆಲಸಿ ಸೆಂಬಿನುತ್ತಾ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬನ್ನು ಚೊನಲಿನಲ್ಲ ಕರಗಿಸಿ ಮೈ ಲೇಪನದಂತೆ ಬಳಸಿದಲ್ಲಿ ರಕ್ತಕ್ಷಮಿತಿಗೆ ಗೊಂಡು ಕಜ್ಜಿ, ತಾಮುರ, ದದ್ದು, ಸೋಳಿ ಯಾಸಿನ್ ನಂತರ ಜರ್ಮಿವ್ಯಾಧಿಗಳ ಮೂಲಾಗ್ರ ನಶಿನುತ್ತೇವೆ.

ವ್ಯಾಧಿ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ

60 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬ, 60 ಗ್ರಾಂ ಜಿಕ್ಕುಕಲ್ಲುನಕ್ಕರೆ ಪುಡಿ, 60 ಗ್ರಾಂ ಶುದ್ಧವಾದ ತುಪ್ಪ, 120 ಗ್ರಾಂ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಜೀವಿನನ್ನು ಜೆನಾಲ್ಗಿ ಕೆಲಸಿ ಒಂದು ಸೀಎಸ್ಯಾಯಾಲ್ಪ್ರಕೊಂಡು ಮುಂಜಾನೆ ನಂಜೆ ಒಂದು ಬಾಲಿಗೆ ಒಂದು ಟೀ ನ್ಯೂನ್ ಜೈಷಧಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಅನಾಜಾನವಾಗಿ ಹಾಲು ಅಥವಾ ನೀಲನೊಂದಿಗೆ ಸೇವಿನುತ್ತಿದ್ದರೆ ವ್ಯಾಧಿ ನಿರೋಧಕ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಗೊಂಡು ಹದೇ ಹದೇ ಅನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಂದಂತೆ ರಕ್ತಕ್ಷಮಿತಿಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಮೃತ ತುಲ್ಯವಾದ ಜೈಷಧಿಯ ಗುಣಗಳು ಈ ಜೈಷಧಿಯಾಲ್ಲಿ ಒಗ್ನಾಡಿರುವುದು ಲಂಡಲೇ ಇದನ್ನು ತ್ರಿಫಲವಾದ ಅಮೃತವೆಂದು ಅನುಭವಣ್ಣ ಪ್ರೇರ್ಯದ್ವಾರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಮೊಡವೆಗಳಿಗೆ

ಒಂದು ಭಾಗ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಅಲಶಿನ ಪುಡಿ, ಎರಡು ಭಾಗ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಿಟ್ಯಾ ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದು ಬಾಲ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಪುಡಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ನೀರು ಹಾಕಿ ಹೆಸ್ಪಿನ್ ಹಾಗೆ ಕೆಲಸಿ ಮುಲಾದ ಮೇಲೆ ಲೇಪನ ಮಾಡಿ ಒಂದು

ಆರೋಗ್ಯ ದಿವ್ಯಾಮೃತ

ತ್ರಿಫಲ

ಮೂಲ. ಡಾ. ಸಿ. ಮಧುಸೂದನ ಶರ್ಮ

- ಅನುವಾದ : ಶ್ರೀಮತಿ.

ತಾನಿನ ನಂತರ ಉಗುರುಬೆಜ್ಜಿನ ನೀಲನಲ್ಲ ಮುಲದೊಳೆಯ ತ್ರಿದ್ದರೆ ಶೀಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲತಾಂಶ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ರಕ್ತಕ್ಷಮಿತಿಗೆ

ಒಂದು ಭಾಗದಪ್ಪು ನೋಡಾ ಪುಡಿಗೆ ಮೂರು ಭಾಗದಪ್ಪು ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬನ್ನು ಕೆಲಸಿಟ್ಯಾ ಕೊಂಡು ದಿನವೂ ಒಂದರಡು ಬಾಲ ಬೆಳ್ಕಾದಪ್ಪು ಪುಡಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವಪ್ಪು ನೀಲನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೆಲಸಿ ಕುರಹಿನ ಮೇಲೆ ಲೇಪನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ನಮಸ್ಯೆ ತ್ರಿಫಲವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ, ಮಲಬಢಕೆ

150 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬಲ್ಲಿ 50 ಗ್ರಾಂ ಸುನಾಮುಖ ಜೊಣಂಬನ್ನು ಕೆಲಸಿಟ್ಯಾ ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ನಮಸ್ಯೆಯ ತೀವ್ರತೆಕ್ಕುನ್ನು ನಿಂದ ಒಂದು ಟೀ ನ್ಯೂನ್ ವರೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಜೀವಿನಲ್ಲ ಕೆಲಸಿ ಅಥವಾ ನೀಲನೊಂದಿಗೆ ಸೆಂಬಿನುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೂಕ್ತವಾದ ಫಲತಾಂಶ ಸೀಗುವುದು.

ಮೂಲವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವವರು ಈ ಜೈಷಧಿಯನ್ನು ಹೊಬ್ಬೆಯೋಳಿಗೆ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೆ 400 ಬಿ.ಆಂ.ನೀಲನಲ್ಲ 50-100 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣಂಬನ್ನು ಮಾಡಿ 100 ಬಿ.ಆಂ ನೀರು ಉಳಿಯವಂತೆ ಮರಜಿಸಿ ಇಂಜಿ, ಜಿಸಿಯಾಲಿದ ನಂತರ ಸೋಳಿ ಉಗುರುಬೆಜ್ಜಿನ ನೀಲನಲ್ಲ ಕೆಲಸಿ 20 ನಿಖಿಂಜನಿಗಳರೆಗೆ ಮಲದ್ವಾರ ನ್ಷಿತ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ದಿನಪ್ರತಿ

ಒಂದು ನಾಲಿಯಾದರೂ ಮಲಬಿನಂಜನೆಯ ನಂತರ ಈ ಲೀಟಿ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅಧಿಕರಣ, ಸ್ವಾಲಕಾಯಕ್ತೆ

ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗೆ 200ಬಿ.ಆ. ನಿಲಿನಲ್ಲಿ 5 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣವನ್ನು ಒಂದು ಜೆಕ್ಕೆ ಶುಂಠ ತುಂಡನ್ನು ಕುಟ್ಟಿ ಬೆಳಗಿನವರೆಗೆ ನೆನೆಸಿ 100 ಬಿ.ಆ. ನಿರ್ಲ ಬಿಗಿಲುವಂತೆ ಮರಜಿಸಿ ಕೆಳಗಿಸಿ ಜಿಸಿಯಾಲಿದ ನಂತರ ಶೋಧಿಸಿ ಅಥವಾ ದಷ್ಟು ನಿಂಬಿನವನ್ನು ಕಲಸಿ ನೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಲರದ ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಜಾರಗೊಳ್ಳುವ ಕೊಬ್ಬಿ ಕಳೆದು, ಅಧಿಕ ತೂಕ, ಸ್ವಾಲಕಾಯ ತಗ್ನಿತ್ತದೆ.

ಈ ಜೈಷಧಿಯ ಸೇವನೆಯಂದ ಶಲರದಲ್ಲಿ ಹಾನಿ ಕಾರಣ ಅಂಶಗಳು ನಹಾ ತಪಣವಾಗುತ್ತವೆ.

ಜಾರಾದಲು ಕಷ್ವಾಗಳು

ಒಂದು ಕಷ್ವಾಗಳ ಬಾಣಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೀಲೋ ಎಕ್ಕೆಟ್ಟೆ ಹಾಕಿ, 125 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣ, ಮಾಬಿನ ಜಿಗು ರನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಒಬಗಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಪುಡಿಯನ್ನು 125 ಗ್ರಾಂ ಕಲಸಿ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಮುಂಜಾನೆ, ಸಂಜೆ ಕೆಕ್ಕಾಕಿ ಕಾನುತ್ತಾ ಹಾಗೆಯೇ ಇಟ್ಟು ನಂತರ ಹಿಂಡಿ, ನೋಸಿ ಕೇಳೆ ತೈಲವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜೆಕ್ಕೆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ತೆಲೆಗಾದಲು ಸರೆಯಾಗುವುದು. ಉದುರುವುದನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ತೂಕಾದಲು ಫಳಫಳವಾಗಿ ಹೊಳೆಯಾಗುತ್ತಾ ಮೃದುತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ಹುಣ್ಣಿಘಟ ಮತ್ತು ಗುಳ್ಳೆಗಳೆಗೆ

ತ್ರಿಫಲಗಳನ್ನು ಕಾಯಿಸಿ ಕೆಲಮಾಡಿ, ಜಿಸಿಯಾಲಿದ ನಂತರ, ಪುಡಿಮಾಡಿ, ಜರಡಿ ಹಿಡಿದು ಅಗತ್ಯಾದಷ್ಟು ಪುಡಿಯನ್ನು ಜೇನು ಅಥವಾ ಎಕ್ಕೆಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಮೇಲೆ ಲೇಪಿಸಿದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಫಲತಾಂಶೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮೈ ನವೆ, ಉಲ ತೂಕಾ ತಗ್ನಿತ್ತದೆ.

ತ್ರಿಫಲ ಕಣಾಯ

ಅಥವಾ ಅಂ ನಿಲಿನಲ್ಲಿ 10 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣ ಹಾಕಿ ಕಲಸಿ, ಮರಜಿಸಿ, ಜಿಸಿಯಾಲಿದ ನಂತರ ಶೋಧಿಸಿ ಮಾಡುವ ಜೈಷಧವೇ ತ್ರಿಫಲ ಕಣಾಯ.

ಇದನ್ನು ಮೈ ಲೇಪನಕ್ಕೆ ಬಳಸಿದರೆ ಗಾಯಗಳು, ಮೊಣ ಕಾಲು ನೋವುಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

ತನು ಹೊತ್ತು ಮುಕ್ಕೆಜಿಸಿ ಉಗುಳುತ್ತಿದ್ದಳ್ಳಿ ಬಾಯಿ ಹುಣ್ಣಿ, ದುವಾನನನೆ ಹೊರಟು ಹೊಗುತ್ತದೆ.

ಹಲಿಶುದ್ದವಾದ ಬಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹತ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಕಣಾಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಣ್ಣಿ ಮೇಲಾಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕಣ್ಣಿನ ನಮಸ್ಯ ಹಲಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಣಾಯವನ್ನೇ ಉಗುರು ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ತಲೆಗೆ ಹಜ್ಜೆ ಅಲದ ನಂತರ ಆಂಬೋಳ ಕಾಯಿ ಅಥವಾ ಶೀಗೆಕಾಯಿ ಯಲ್ಲಿ ತಲೆನ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಲಂದ ತೂಕಾದಲು ಮೃದುವಾಗಿ ನೀಳವಾಗಿ ದಷ್ಟುವಾಗಿ ತೊಮೆಲವಾಗುತ್ತವೆ. ತೂಕಾದಲು ಸೀಳಿ ವಿಕೆಯ ನಮಸ್ಯ ಭಾದಿನದು.

ಹಿಂಸ್ತುಲಾಗಳೆಗೆ

ನಿತ್ಯವೂ ಒಂದೆರಡು ಬಾಲ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣವನ್ನು ತಕ್ಕಣ್ಣು ಹರಿಷೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಹೇಣ್ಣಿನಂತೆ ಮಾಡಿ ಮಲ ದ್ವಾರದ ನುತ್ತಲಾ ಹಜ್ಜುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಅಧಿಕ ಜೆವರುವಿಕರೆಗೆ

30 ಗ್ರಾಂ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣ, 10 ಗ್ರಾಂ ಶುಂಠ ಪುಡಿ, 10 ಗ್ರಾಂ ತುಂಗಮಸ್ತುಲ ಜೊಣ. 10 ಗ್ರಾಂ ಅತಿಮಧುರ ಜೊಣ, ವಾನಸಿಕ ತೊಂದರೆಯಿದ್ದರೆ 10 ಗ್ರಾಂ ಜಿಂಬಾಮಾಂಸಿ ಜೊಣ ಕಲಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದಿನಕೂ 3 ಬಾಲ, ಬಾಲಯೋಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಗ್ರಾಂ ಪುಡಿಯನ್ನು 50 ಬಿ.ಆ. ನಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ನೇರಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

ಮಧುಮೇಹ ತೊಂದರೆಗಳೆಗೆ

ನಿತ್ಯವೂ ಬೆಳಗ್ಗೆ, ಸಂಜೆ ಬಾಲಯೋಂದಕ್ಕೆ 2-3 ಗ್ರಾಂ ಪುಡಿಯನ್ನು 50 ಬಿ.ಆ. ನಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ನೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಧುಮೇಹ ವ್ಯಾಧಿ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಬರುವುದಲ್ಲದೇ ಮಧು ಮೇಹದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೆದುಳು, ನರಗಳ ನಮಸ್ಯ ಕಣ್ಣಿ, ಜರ್ಮನ್, ಮೂತ್ರಪಿಂಡಗಳ ಶೀಷ್ಟ ವ್ಯಾಧಿಗ್ರಿಂತ್ವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು.

ವ್ಯಾಧುಮೇಹದಿಂದಾಗಿ ಬರುವ ಪೂರ್ತಿನಾಳ, ಜನಸೇಂದ್ರಿಯ ವ್ಯಾಧಿಗಳು, ಫಂಗನ್ ತೊಂದರೆಗಳು, ದಾಂಹತ್ಯ ಜಿವನಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಷ್ಟ್ವ್ಯಾ ತೊಂದರೆ ಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಹಣ್ಣನ ಮೂಲದ ನಮಸ್ಯಗಳು

ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಬಾಲ ತ್ರಿಫಲ ಜೊಣವನ್ನು ದಂತ ಧಾವನ ಜೊಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹಲ್ಲು ನೋವು, ವನಡಿನ ಬಾಪು, ವನಡಿನಿಂದ ಜೀವ - ರಕ್ತ ಬರುವುದು ವನಡಿನ ಸೆಂಟೆ, ಸಂದೇದನೆಯಂತಹ ನಮಸ್ಯಗಳು ಶಮನಗೊಂಡು ದಂತಗಳು, ವನಡುಗಳು ನಿಷ್ಫಲವಾಗಿಯೂ ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಮಹಾತ್ರಿಫಲಾದಿ ಖುತ್ತಂ, ತ್ರಿಫಲಾನವ, ತ್ರಿಫಲಾ ಗುಣ, ನಹಾತ್ಮುತ್ತ ಲೇಹ ವೊದಲಾದ ಜೈಷಧಿಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೂಕಾ ಈ ತ್ರಿಫಲಾಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೂಮಾಪೀಠವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ಕಂಪಸಿಗಳವರು ತಯಾರಿಸುವ ತ್ರಿಫಲಜೊಣ ಆಯುವೆಂದ ಜೈಷಧಾಲಯ ಗಳಲ್ಲಿ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ఈ లుహనిష్టున మోదలనేయ మంత్రపు “కేన్” ఎంబ హదదింద ఆరంభచాగుపుదలంద ఇదన్ను “కేన్మోఅసిష్ట్రో” ఎందు హేచ్చత్తురే. ఇదన్ను “తలవాకర్” లుహనిష్ట్రో ఎండూ హేచ్చత్తురే. ఈ లుహనిష్ట్రునామచేందక్కే నేలిలదుదు. ఇదరల్ల నాల్చు బండగజువె. మోదలీరడు బండగళు హద్దురూపచవాగిచె. ముందిన ఎరడు బండగళు గద్దురూపచవాగిచె. ఇదరల్ల ముచత్తుల్చు మంత్రగజువె.

ఈ లుపనిషత్తున ఎరడనేయ బండదల్ల పరమాక్రమ నిగలాడ స్వరూపచన్ము సిరాహిసిదే. అచన అపలజీస్తుపే చన్ము సిరాహిసిదే. “బ్రహ్మచన్ము తిజదెను” ఎన్మచచను అదన్ము తిజయాలల్ల. “బ్రహ్మచన్ము తిజదెను, ఆదరే వ్రాణ వాగి తిజయలాగెలల్ల” ఎన్మచచను అదన్ము తిజదిదానే,

ತೀ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಮೂರನೆಯ ವಂಡದಲ್ಲಿ
ಪರಬ್ರಹ್ಮನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬಿಜಯವನ್ನಾಂತು
ಮಾಡಿದನು. ದೇವತೆಗಳು ಬಿಜಯಪ್ರ
ಪರಬ್ರಹ್ಮನದೆಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಲ.

ಕೆಲಮೊಳಗನಿಷ್ಠತೆ

- శ్రీఎమతి. ఎ. గిలెతా బిలరుషాఫ్చన్

ବୁଝୁଣୁ ଅପରିଜ୍ଞାନୀଗାରିଯାପୁଦରିଂଦ ନୟଲ୍ ତିଜିଯବହୁଦେ
ହୋରତୁ ଯାରଙ୍କ ପୂରୋତ୍ତମାଗି ତିଜିଯଲାଗୁପୁଦିଲ୍.
ଏରତ୍ତନେଯ ବିଂଦଦ ନାଲ୍ବନେଯ ମୁନ୍ତର୍କୁ ବିକଳ
ମୁହକ୍ଷେପୁରୁଷ୍ଟିଦ୍ୱୟ. ନାହୁ ତିଜିଦିରୁଚ ମୁତ୍ତୁ ତିଜିଯଦିରୁଚ
ଏଲ୍ଲା ହଦାଧରିଗଜିଗିଂତ ବୁଝୁ ବିଲକ୍ଷଣଚାଦୁଦୁ (ବୀରେ
ଯାଦୁଦୁ). ଇଲ୍ଲ “ତୁମିଭୋଲାଦ” ଏନ୍ଦୁଚ ଜ୍ଞାନପୁ ନୟତ୍ତ,
ଜ୍ଞାନତ୍ତ୍ଵ, ଅନଂତତ୍ତ୍ଵ ମୁଂତାଦୁପୁରିଗଜନ୍ମ ନିରାହିନୁତ୍ତଦେ.

ఈ లుహనిష్కరిత మూర్ఖులు విజయచన్సుంటు మాడిదను. బ్రహ్మను దేవతేగిగా విజయచన్సుంటు మాడిదను. దేవతేగాఱి విజయచు పరబ్రహ్మనిచెందు తికయాల్సి. అదు తమ్ముదే మహిమ ఎందు తిథిదరు. ఆగ బ్రహ్మను ఒబ్బు యిక్కన రాజదల్లి అవర ముందే తోలిదను. దేవతే గిశ చుఱలే కారుణయింద అవర ఒణ జింబవస్తు హోలగ లాడినలు పరబ్రహ్మను ఒబ్బు యిక్కన రాజదల్లి దేవతేగిశ ముందే తోలి బందను.ఆ యిక్కను ఆళ్ళయికరనాగి ద్వను.

ఆగ దేవతాగళు జాతచేద (అగ్ని) యన్నె యక్కను యారెందు తిజయలు కఱిసి దయ. యక్కను అవనన్ను అవన శక్తి ఏనెందు కేళజదను. ఆగ అగ్నియు ఈ భూమియ మేఱయువ ఎల్లవన్ను తాను నుట్టి భన్నే మాడబల్గినెందను. యక్కను అవన ముందే ఒందు ఒణ కుల్లస్తట్ట నుడలు హేళజదను. అగ్నిగే నాధ్యవాగాలల్ల. అవను హింతిరుగిదను. దేవతాగళు వాయివన్ను కఱిసి దయ. యక్కను వాయివన్ను అవన నామయ్యచే నెందు కేళజదను. అవను ఈ భూమియాల్లయువ ఎల్ల వన్ను నాను గాళయాల్ కాలసికేంండు హోణబల్లే నెందను, పునః యక్కను బందు ఒణకుల్లస్తట్ట ఇదన్ను కాలసికేంండు హోగేందను. వాయిబిగే నాధ్యవాగ అల్ల. ఆగ దేవతాగళు ఇంద్రసిగే ఈ యక్కను యారెందు తిజయుత్సిల్లచేందరు. ఇంద్రును ముందే బందను. ఒడనెయీ యక్కను మాయివాదను. ఆగ అదే న్యాశదల్ల నచారభరణ భూషితేయాద హిమవానో పుత్రి ఆమా

ದೇವಿ ಇಂದ್ರನ ಮುಂದೆ ಬಂದು “ ಈ ಯಕ್ಷನು ಬ್ರಹ್ಮ” ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದಳು.

ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಉಮಾ ದೇವಿ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ದೇವತೆಗಳು ತಬ್ಬಿಂದ ವಿಜಯ ಉಂಟಾಯಿ ತೆಂಬ ಒಟ ಜಂಬವನನ್ನು ಜಡಬೇಕೆಂದೂ ಅದನ್ನು ಜಡಿಸಲು ಹರಬ್ರಹ್ಮನು ಯಕ್ಷನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಾಡನೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ.

ಅಗ್ನಿ, ಪಾಯ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರ ಇವರು ಮೂರಂತಿಂ ಇಂದ್ರನು ಹರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಂಡುದಲಿಂದ ಅವನು ಉಂಟಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಶ್ರೀಷ್ಠಿನಾದನು.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಖಂಚಿನಂತೆ ಗೊಳಿಸಲಿ ಮರೆಯಾದ ಹರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿರುವ ಖಂಚಿಗೆ ಉಪಮಾನವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಆರನೆಯ ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹರಬ್ರಹ್ಮನ ನಾವರ ಭೌಮತ್ವವನನ್ನು, ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನೇ ಉತ್ತಾಸನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವನನ್ನೇ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೃಧಿನಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ.

ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ತಾಸನೆಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಿರಾಹಿಸಿದೆ. ಅದೇ ಭಗವತ್ ಗೀತೆಯ ಭಕ್ತಿಯೋಗದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವೇದಾಂತದ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಉಪನಿಷತ್ತಿನ ಸಂದೇಶ ಈ ಲೀಡಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಬಹುದು.

ಗ) ಒಂದು ಬಿಶ್ವಶಕ್ತಿಯ ಈ ಲೋಕದ ಸಮನ್ತ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಘಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರಣೆಸುತ್ತದೆ.

ಾ) ಮಾನವರು ಹಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಅರ್ಥಾದ್ಯಾದು, ಅವಲಿಗೆ ತಿಳಿಯದೇ ಇರುವಂತಹದು ಅಹಾರ ವಾಗಿದೆ.

ಿ) ಮನುಷ್ಯನ ಆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಯಾದುದು. ಆದುದಲಿಂದ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಧಗೊಳಿಸಿದೆ ಅತ್ಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇ) ಮನುಷ್ಯನು ಇಂದ್ರಿಯ ಸಿರ್ಪ, ತಪಸ್ಸು, ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂಯಮ, ಶಾಂತಿ, ಆಸ್ತಿಕ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಒಳ್ಳಿಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತಪಡ್ಟ ನಂಹಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅತ್ಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ನಂವರ್ಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ) ಪ್ರತೀಯೋಂದು ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಅತ್ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕು.

ದಯಲ್ ಯುವರ್ ಇ.ಓ.

ಯಾತ್ರಿಕ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ..... ವಿನಂತಿ

ತರುಪತೆ ತರುಮಲೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು - ಕಡಿಮೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ-ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾದಿಕಾರಿಯವರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನೀಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳ ಮೊದಲ ಶುಕ್ರವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8-30 ರಿಂದ 9-30 ಗಂಬಿರವರೆಗೆ ತಾವು ತಿ.ಆರ್.ಡೇ. ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಾದಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ದೂರವಾಣಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ -0877-2263261

ಯಾತ್ರಿಕರ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು

ತಮ್ಮ ಯಾತ್ರೆ ಸುಲಭತರವಾಗಿ ಹುಗ್ಸಾಡಲು - ಮಾತನಾಡಿ.

2019 ಜನವರಿ 27, 28 ರಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕನ್ನಡಕುಮಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಿ.ಎ.ದೇವಸ್ಥಾನವು
ನೂತನವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದ
ವಿಗ್ರಹ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ, ಕಲಶನಾಪನೆ, ಮಹಾಕಂಭಾಳಿಷೇಕದ ದೃಷ್ಟಿಗಳು

ಯಾಗ ಕಾಯ್ದಕ್ರಮ

ಪ್ರಾಣಾಪನೆ

ಹರಿಹರ್ಷಿಲದೇಂದರಿಗೆ ತಿ.ಎ.ಡಿ.ಆರ್.ಕಬ್ಬಿಂದ, ತಿ.ಎ.ಡಿ.ಕಾಯ್ಸಿವಿವಿಷಣಾಡಿಕಾರಿ

ಗಭಾಲಯ ಮಹಾನಂಪ್ರೇರಣೆ

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಅಲಯದ ದೃಷ್ಟಿ - ಕನ್ನಡಕುಮಾರಿ

ಇಲವಚೆ 31. 2019 ರಂದು ೭೦ದ್ವಿತೀಯ ರಾಸ್ತೆ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅವಾರ್ಡ್‌ನಿಂದ
ನೀಡಿದ್ದರೆಗೆ ಶ್ರೀ ಮಂತ್ರಿಯವರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಂತಹ ನಿರ್ಮಾಣಗಳ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರಿಂದ
S.S. ಎಂ. ನಿರ್ಬಾಹಿನೀ ಘೋರಣೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ

పక్కన యొదమాది తాబెర్తమాగింన్న సభకుసున్నాయి అన్నప్పుడు

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରାଜ୍ୟପାତ୍ର କାଳେ ନିର୍ମାଣକାରୀ ସଂଦର୍ଭରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ଚାଲୁଥାବ୍ଦୀମନ୍ତ୍ରୀ, ପ୍ରଧାନା ଅନେକମାତ୍ରାମୁଁ, ନିର୍ମାଣ ୩.୩.ମାତ୍ରାମୁଁ
ମାତ୍ରାମୁଁ କେ କେ କେ ମାନ୍ୟମାନ ପାଇଁନାହିଁ ଏମୋର୍ ନିର୍ମାଣକାରୀ

ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಮುಕ್ತಿ

ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಂಡಿಗೆ, ನ್ಯಾಯವರ್ಗ ಪಕ್ಷದಿಗೆ ಸ್ವಿರೂಪ
ಸಹಿತ ಅದ್ಯ

ಬ್ರಹ್ಮವೇದ ವಾಚಾನಿಕಾ

**ଭୁବନେଶ୍ୱର ରାଜ୍ୟକୁଳମନ୍ଦିର ନାମ & ପ୍ରକାଶିତ
ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ମାତ୍ର କୁ ନାହା ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ ନାମ୍ୟକ ରଖିଥାଏ**

ಜನವರಿ 31, 2019 ರಂದು ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷತಾವಳಿ
ಸುಖಾನಂಜಾಗಿ ಶ್ರೀ ಮಂಕರೆಶ್ವರ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರ ಕಂಬ ನಿರ್ಮಾಣದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕೆಯನ್ನರಿಂದ
ಕ.ಎ.ಡಿ. ಸಿ.ಎಸ್.ಎಂ. ದುರ್ಗಾಪಾಲ, ಆಯೋಜನಾ ದೃಢಗಳು

ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಕೆ

ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕ

ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರ ಸಮಿಕ್ಷಣ ಬಗ್ಗೆ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಮಂತ್ರಿ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ನಾರಾ ಪಂಡ್ರಪಾಠ ನಾಯಕರು ಪರಿಷತ್
ದಾಖಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕಿ.ಎ.ಡಿ. ಕಾರ್ಯಾನಂಜಾಗಾರಿಗಳಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅಂಜಳಿ, ಇ.ಎ.ಎ.

ಉತ್ತರಕರ್ನಾಟಕ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರ
ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ನಾರಾ ಪಂಡ್ರಪಾಠ ನಾಯಕರು ಪರಿಷತ್

ಅಂಜಳಿ ನಂದಿನೀ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕಿ.ಎ.ಎ.

ಜನವರಿ 21 ರಂದು ಕ.ಎ.ದೇವಾಲ್ಯಾಂಕ ದೀಪ್ತಿ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಶಿಖರೀಂದ್ರ ಪಾಮಾಸುಂದ ಜಾಗದೀರ್ಪ ನಾಗಾರ್ಥಿಕರ
ನಡ್ವೆಯಾದಲ್ಲಿ ತಿಳಿ ಗೋಳಿಂದ ರಾಜ ನಾಗಾರ್ಥಿಕರ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ರಿಂಬ್ರಾಂತಾಯಿ,
ಮುಕ್ತಿಸರಬಳಿಗಳು, ಶಂಕಾಂಶ್ರಾಗಳು, ಕಿರಿದೆವಸ್ತು ಕಾಯಿ ಸಿಹಿ ಪಣಾರ್ಥಿಕಾರ್ಭಿಯಾದರ್ಬಿಗೆ ನಿರ್ಬಾಹಿಕ ದೃಷ್ಟಿ.

ಅರುಂಕಳಿಯಲ್ಲಿ 21-01-2019 ರಂದು ನಾಗರ ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣರೆಂಫೆ ಮುಕ್ತಾಂಚಯ ದೃಷ್ಟಿ

ಜಾನವರಿ 26 ರಂದು 70 ನೇರೂಪದ ಪ್ರಿಯಾಂಕಾ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಕ.ಎ.ದೇವಾಲ್ಯಾಂಕ ಶ್ರೀ ಮುಕ್ತಾಂಚಯ
ನಾಗಾರ್ಥಿಕ ವಾಸ್ತವಾಂಕಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗೋಳಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಕ.ಎ.ದೇವಾಲ್ಯಾಂಕ ಶ್ರೀ
ಕ್ರಿಂಬಿಂಬಿಯಾದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಿವ ಶಿಖರೀಂದ್ರ ಪಾಮಾಸುಂದ ಜಾಗದೀರ್ಪ ನಾಗಾರ್ಥಿಕ
ಶ್ರೀ ಶಿವಾಂಧಾರ್, ಶ್ರೀ ಶಿವಾಂಧಾರ್ ಮತ್ತು ಶಿವಾಂಧಾರ್ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಂಧಾರ್, ಶ್ರೀ ಶಿವಾಂಧಾರ್
ಮತ್ತು ಶಿವಾಂಧಾರ್ ಮತ್ತು ಶಿವಾಂಧಾರ್ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಂಧಾರ್, ಶ್ರೀ ಶಿವಾಂಧಾರ್.

ಕ್ರಿಂಗಾರ ಕಾನ್ ಗೋರಿಳೆ ಶೇತ...

- ಪ್ರಣವ

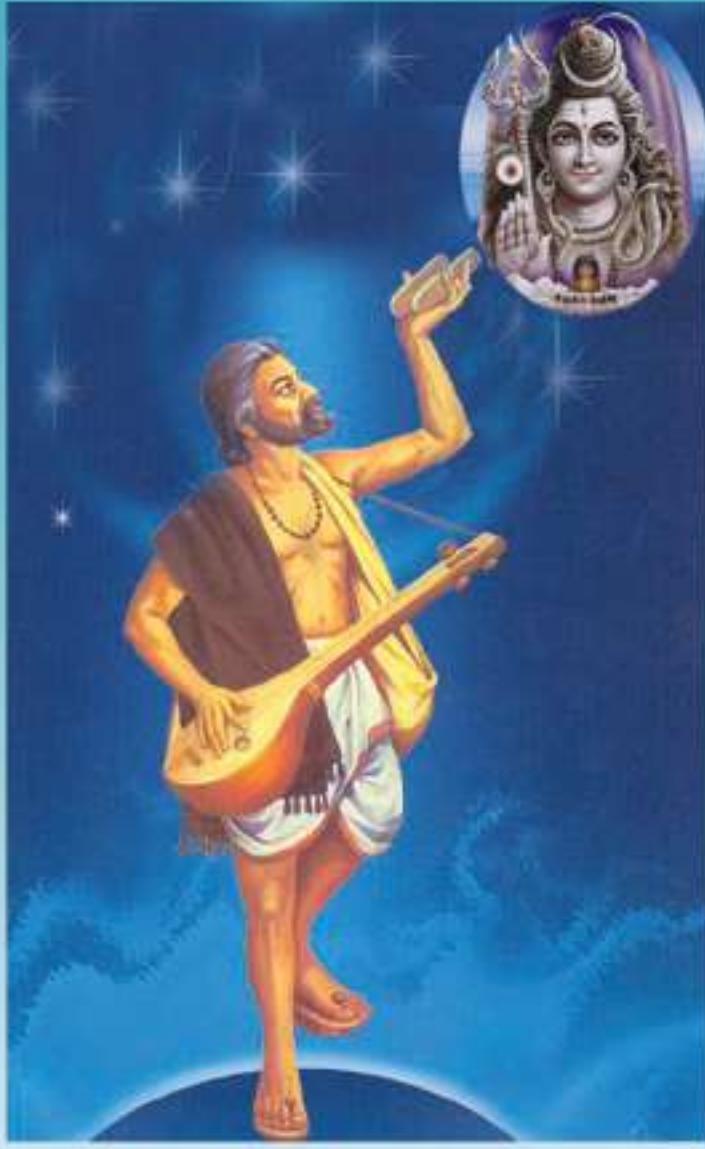
ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಹಬ್ಬದ ನಂಭುಮದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಾಯಾತ್ಮಿ ವಿಶ್ವೀಷ್ವರನನ್ನು ವಿಶ್ವದಾರ್ಯಂತ ಆರಾಧಿಸುವ ಈ ನಂದಭ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಜಯದಾಸರ ಈ ನಾಲುಗಳು ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ತಲುಪಿ ಆ ಮುಕ್ತಾಳಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಅರುಹುತ್ವ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ರುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಜನ ನಾಮಾನ್ಯರ ಬಾಯಳ್ಳಿ ನಾಲಾಡುವ ದಾಸರ ಹಡಗಳು ನಾಮಾಜಿಕ ಜಿಂತನೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒರೆಹಣ್ಣುತ್ತವೆ. ಹಲದಾಸರು ತಮ್ಮ ಹಡಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಾಮೃತವನ್ನು ಉಣಬಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿವ ಎಂದರೆ ಸತ್ಯ, ಸುಂದರ, ಪ್ರಶಾಂತ, ಪ್ರಸನ್ನ ಮಂತ್ರ. ಆದರೆ ದುಷ್ಟಲಿಗೆ ಪ್ರಷಯ ತಾಂಡವದ ರುದ್ರ ಮಂತ್ರಯೂ ಹೌದು. ಅವನ ಅನುಗ್ರಹ ಬದುಕಿಗೆ ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಜಂಗ್ರಜ್ಜೂಡ ಶಿವಶಂಕರ ಹಾವೆತಿ ರಮಣ ನಿನಗೆ, ನಮೋ ನಮೋ ನುಂಡರ ಮೃಗ ಧರ ಹಿನಾಕಿ ಧನುಧರ ಗಂಗಾಶಿರ ಗಜಜಮಾಂಬರಧರ ಎಂದು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾ ಶರಣಾಗುವ ಪುರಂದರಧಾಸರು ‘ಶಿವದರುಶನ ಎಮಗಾಯಿತು ಕೇಳ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಜಾಗರಣ’ ಎಂದು ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸಂಭುಮವನ್ನು ಕುಲತೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ಜಂಗ್ರಜ್ಜೂಡ ಶಿವಶಂಕರ’ ಹಾಡಂತೂ ನಾಡ, ಲಯ, ವಿಶೇಷ ಶಬ್ದಗಳ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ನಂಗಿತ ಗಾರರ ಮನ ಸೆಳಿದಿದೆ. ಈ ಹಾಡಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನು ‘ಪುರಂದರಬಿಲನಿಗೆ ಷಾಣಪ್ರಿಯನು ನಿನೇ’ ಎಂದು ಕೇಳ

ಹರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹಲದಾಸಲಿಗೆ ಶಿವನು ಷಾಣಪ್ರಿಯ ಎಂದು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸರು ‘ರಂಡು ನೀ ಎನ್ನು ಹಾಲಿಸೋ ವಿಲೆಭಾರ್ತು, ರಂಡು. ನೀ ಎನ್ನ ಹೃದ್ರೋಗ ಕಳೆದು ನಮುದ್ರನಿಲಯನ ಹದ ಭಕ್ತಿಯ ಅಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಸೀಡು’ ಎಂಬುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ‘ವಿಲೆಭಾರ್ತು, ರಂಡು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನಿವಾಲಿಸುವ ಮಹಡೇವ’ ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಲದಾಸ ನಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವರ್ತಕತ ರಾದ ಶ್ರೀಹಾದರಾಜರು ‘ಪ್ರಯಂತಿನೇಲದ ವಿಷಧರನಾಗ್ಯರೆ ಪೇಳಷ್ಟು’ ಎಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶಿವ ಜಣಾಜಣಾಬಾಲ, ಕ್ರಿಂಗಾರ ವಾಸಿ, ಫಲೀಭೂತಣ, ದಾಕ್ಷಾಯನಿ ಹತಿ, ವಿಷಕಂತ ಗಂಗಾ ಧರ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಾಸರಾಜರು ‘ನಮೋ ಹಾವೆತಿ ಹತಿನುತ ಜನಪರ ನಮೋ ಬಿರೂಜಾಙ್ಗ’ ಎಂದು ಹಾಡಿ, ಶಿವನು ನುತ ಜನಪರ ಎಂದರೆ ಶುದ್ಧಾಂತಃ ಕರಣ ದಿಂದ, ನಿಮುಂಲ ಭಕ್ತಿಯಂದ ಸ್ತುತಿಸುವ ದೈವ ಜನಪರ ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತ ಜನರ ವಿಶೇಷ ಅಭಿಮಾನಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿರಾಜರಂತರ ಶಿವನನ್ನು ಗುರು ಕುಲೋತ್ಸುಂಗ ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾರುತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲಹರದಾಸಲಿಬ್ಬರೂ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಿವನ ಬಿಳಿಂಜ ಗುಣಗಳು

‘ಕಂಡ ಕರುಣಾಸಿಧಿಯ ಗಂಗೆಯ ಮಂಡಯೋಜಿಸ್ತ ಧೊರೆಯ’ ಎನ್ನುವ ತೀಸಿದ್ದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪುರಂದರದಾನರು ಶಿವನನ್ನು ಭಸಿತ ವಿಭೂತ, ಹಖುಪತಿ, ಶಶಿಲೋರ, ಕರ್ತೃಗೌರಿ, ಕಂದರ್ಜಹಿತ, ಮುಷ್ಪರಿಗೆಂದರೆ, ಕಾಮ ನುಂದರ, ಗಜಿಕುರಂಬರ, ಗೌಲಿಂಗಿ, ಸುಜಾತೆಯಾದ ನಲ ಲೋಜನ, ಹರಮ ಹಬಿತ್ರ ಸುಜಲತ್ರ ರಾವಣಮದ ಭಂಜನ ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ಭಂಜನ, ಪೈರಾಗ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಯಕ್ಷಪತಿ ಸುಖ, ನಾರಭಾಷಣ, ಹಂತಾಪುರ ನಿವಾನ ಎಂದು ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹರಿದಾನ ನಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವತತ್ವ

ತುನನ್ನುವೆಂಕಟದಾನರು ‘ಬೇನರದೆಂದು ನದಾಶಿವ ನೆಸ್ಸಿ’ ಎನ್ನುತ್ತ ‘ನಂಬಿ ಭವಾಂಭುದಿ ಅಂಜಗನೆಸ್ಸಿ’ ಎಂದು ನಂದೆಶ ನಾರುತ್ತಾರೆ.

ಹೇಳ ನದಾಶಿವ ಭವನಾಗರ ದಾಣನುವ ಮಹಡೆವ ಎಂದು ನಾರುತ್ತಾರೆ. ಕೇಳಿದ ಪರವನ್ನು ನೀಡುವ, ಅಹಮ್ಯತ್ಯವನ್ನು ದಾರಮಾಡುವ ದೇವವೇ ರುದ್ರದೇವರು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹಲಕೃಧಾಮೃತನಾರದಂತಹ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದ ಜಗನ್ನಾಥದಾನರು ಶಿವನನ್ನು ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ತ್ರಣಿಸಿನುತ್ತಾ ಜಂಧ್ರೀಲೋರ, ನಂದಿವಾಹನ, ಮಂದಾಕಿಸಿಧರ, ಗುಣನಾಂಂದ್ರ, ಕೃತ್ಯಾವಾನ, ಶುಭಕಾಯ, ರುಂಡಮಾಲ, ಮೃಗವರಹಾಬಿ, ಶೈಲಜಾರಮಣ, ತ್ರಿಪುರಾಲ, ನಂಭವ, ತ್ರಂಬಿಂಧೀಶ, ಮೃಡದೇವ, ಪೂರ್ಣಕೇಶ ಉಮಾ ಮನೋಹರ, ವಿರಾಹಾಢ, ಉರ್ಬರತ, ಲೋಜನತ್ರಯ, ಅಮರೀಶ, ಭೂತನಾಥ, ಧೂಜಣಿ, ಸುಮನೋತ್ತಂಹ, ಕಾಮಹರ, ಕೃಲಾಂವಾಂದಿರ, ನೋರ್ವಾಸಾಸಾಯಾದ ನಲ ಲೋಜನ, ಹರಮ ಹಬಿತ್ರ ಸುಜಲತ್ರ ರಾವಣಮದ ಭಂಜನ ದಕ್ಷಯಜ್ಞ ಭಂಜನ, ಪೈರಾಗ್ಯಾಧಿಪತಿ, ಯಕ್ಷಪತಿ ಸುಖ, ನಾರಭಾಷಣ, ಹಂತಾಪುರ ನಿವಾನ ಎಂದು ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಂಗಿತ ಬಧಿ ರೂಪ

ಗುರುಮಹಿತಪಿದಾನರು ‘ಹಾಹಿಮಾಂ ಹಾಹಿ ಹರ ಮೃಧಶಂಭೂತೀ’ ಎಂಬ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ‘ಅಗ್ರಿಧರಪ್ರಿಯ ಅಗ್ರಿ ಕೃತಾಲಯ ಅಗ್ರಿ ಜಾಮಾತಾಗ್ರಿಲಿಪ್ಪನುತ್ತ ಅಗ್ರಿಜೆ ಹತಿ ಹಾಹಾಗ್ರಿ ಕುಲಾಗ್ರಿ ಶರಾನನ ಮುದ್ರಿತಪಾಣಿ:ಲಂಸ್ತಾತ್ತಿದಿಂದಲ ಮನ್ಸುಧಬರಲು ದಹನ ಮಾಡಿದ ಷಟ್ಪುಳಿ ಜನಕನೆ ಉಸ್ತನಯೋಗಿ ಸನ್ನುತ್ತ ಅಲ್ಲಾ ಜನ್ಸರತ ಹನ ಜಿನ್ಸೆಯ ರಾಹಾ’ ಎಂದು ನಂಗಿತ ಬಧಿವಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಚ್ಚನಕಣ್ಣಿ ಗಿಲಯಮ್ಮೆ ಹಲಹರರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೇ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಳ್ಳತ್ತೆ ‘ಶೀತ ರಂಗನಾದ ಹಲಯು, ಆತ ಅಂಗನಾದ ಹರನು, ಕಂಗಳು ಮೂರುಳ್ಳವನಾತ, ಮಂಗಳದೇವೇಶನಿಂತ ತುಂಗ ಹೆಚ್ಚನಕಣ್ಣಿ ರಂಗನಿಂತ, ಅಂಗನಿಂತ’ ಎಂದು ಇಬ್ಬರನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗ್ಗೆ ಸ್ತುತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಡೇನಾಹೆಲ್ಲಬ ರೆಂದೆ ತುಪ್ಪಾತಾದ ರಾಮದಾನರು ನೂರೆಂಬ ನುಡಿಗಳ ಶಂಭು ಶತಾಂಕ್ಯ ಎಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೃತಿಯನ್ನೇ ರಚಿಸಿ ಶಿವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮೇರಿದಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿನೇಳು ನುಡಿಗಳ ದೋಷನಾಶ ಜಗದಿಂಶ ಶೀತ’ ಎಂಬ ಅವರ ಭಜನೆಯ ಹಾಡು ‘ದಂಡ ಧರನೆ ಹರ ರುಂಡಮಾಲ ರುದ್ರ ಕೊಂಡನಯನ ನದಾನಂದ ಹರ ಜ್ಯೇ ಜ್ಯೇ ಹರಮಾನಂದ, ಎಂದು ಮನತುಂಜ ಭಜಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಗನ್ನಾಥದಾನರಶಿಷ್ಯರಾದ ಹ್ರಾಣೀಶದಾನ ರಂತೂ ‘ಶಿವ ಭಕ್ತನಾಗೋ ಹ್ರಾಣಿ. ಅವನಿಯಲ್ಲ ಹರದಲ್ಲ’ ಎಂದು ಕರೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಹರವನ ಹಜ್ಜ ಇಮ್ರಾನವರು ‘ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವಾಸ್ಯರ ಗಂಗಾಧರ ಹಿಂಣಿನನ್ನೆ ಅಂಗ ಭಂಗ ಬಡಿನೋ ನರಸಿಂಹ ಭಕ್ತ ಎಂದು ಹಂಪೆಯವಾಸಿ ಹಂತಾಪತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಲದಾನ ನಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ನ್ನಾನ ಮುಖ್ಯ ವಾದುದು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಜಿಂತನೆ, ನಿರ್ಣಯ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿಸಲು ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹ ಅತ್ಯಾರ್ಥಿಕ. ಇಂದಿಯಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕಾದರೆ

ಮಾರನನ್ನು ಗೆದ್ದ ಮನೋಹರ ಮಾತ್ರ ಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕು. ಜಹತಹ, ಅನುಷ್ಠಾನ ತ್ಯಾಗ, ವೈರಾಗ್ಯ, ಶಾಂತಿ, ಸಹನ, ಸರಜತೆಯ ಸಾಕಾರದ್ವೈವ ಶಿವ ನೂರಿಂಜಿಂದ್ರಿಯ ಅವನ ಎರಡು ಕಣ್ಣಗಳು. ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣ ಜಗತ್ಸ್ನೇ ಸುಡಬಲ್ಲ ಅಗ್ನಿ ಹಾಗೆಯೇ ಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ವಿಧೇಯದ ಮೂಲ ನೆಲೆ ಅದು. ವ್ಯಾಮಿಕೆಂಳಾದ ಅವನ ತಲೆಗೂಡಲೇ ಆಕಾಶ, ಹವಿತ್ರಿಷಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನೇ ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಹವಿತ್ರಿ ಸ್ವರೂಪ ಅವನು. ಅಧಾರಾಂಗಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಹದ ಅರ್ಥಭಾಗವನ್ನೇ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಅವನು ಅರ್ಥನಾಲ್ಕುತ್ತಾರೆ.

ಮನಸು ಕಾರಣವಲ್ಲ ಹಾಪ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಅನಲಾಕ್ಷ

ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಹಲವಾನರು ರುಗ್ಲ ದೇವರನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸೊಂತಗ್ರಂಥಿತ ವಿಜಯದಾಸರೂ ಕಾಡ ತಮ್ಮ ‘ಕೃಲಾಙವಾನ ಗೌಲಿಳ ಕುಳಿ’ ಎನ್ನುವ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಕ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಶಿವನಲ್ಲ ಅಲಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತೈಲ ಧಾರೆಯಂತೆ ಮನಸು ಕೊಡು ಎಂದು ದಾಸರು ಆ ಕೃಲಾಙ ವಾನನಾದ ಗೌಲ ರಮಣನನ್ನು ಹೂಡಿಸಬೇಕಾದರೇ ಅದಕ್ಕೊಂಡು ಸಿಬರವಾದ ಕಾರಣ ಇದೇ ಇರಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವೆಂದರೇ ಈ ಕೃತಿಯ ರಜನೆ ಮಾಡಿದವರು ನಾಕ್ಷತ್ರಾ ಜ್ಯಾಗ್ರಿ ಮಿಂಫಿಗಳ ಅಂಶ ಸಂಭಾರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸ ಪ್ರಭುಗಳು. ದಾಸ ನಾಹಿತ್ಯದ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಕಾಯುದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿ ದಾಸ ಕೂಟ ಹರಂಹರೆಯನ್ನು ಎರಡನೇ ಷಟ್ಪದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಸಿದ ಮಹಾಮಹಿಮರಾದ ವಿಜಯದಾಸರು ಭಗವತ್ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ, ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಿಕದ ಆಜರಣ ಮಾಡಿದವರು.

ಮನಸು ನಾವು ಮರ್ಕಂಟಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅದರ ಜಾಂಜಲ್ಯತೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಿಗ್ರೆಹ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲ ದಾಸಲಿಗೆ ಕೇವಲ ಶಿವನನ್ನು ಹೂಡಿಸಿ ಮಾಡುವುದೋಂದೇ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲಿ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಮನಸ್ಸಿನ ಜಂಜಲತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಡ ಅವಲಿಗೆ ದುಗುಡಬಿಡ್ಡಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಮನೋನಿಯಾಮಕವಾದ ಹರಮೇಶ್ವರನ ಮೇರೆ ಹೋಗಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಧಾರಾ ಭಕ್ತಿಯ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕರುಣಿಸು ಎಂದು ಇನ್ನಿಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತೈಲ ಧಾರೆಯಂತೆ ಮನಸು ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮನಸು ಕಾರಣವಲ್ಲ ಹಾಪ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಅನಲಾಕ್ಷ ಸಿನ್ನ ಪ್ರೇರಣೆಯಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ದಾಸರು ಸೇರಬಾಗಿ ಯಾವುದೇ ಅಳುಕಿಲ್ಲದೆ ಶಿವನನ್ನೇ ಪ್ರಭೀನುವಂತಿದೆ. ಮನಸು ಸಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ನನ್ನ ಹತೋಣಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ತತ್ತ್ವ ಕಾರಣ ಬರುವ ಹಾಪ ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಹೊಣಿಯಾಗಿಸುವುದು ಎಷ್ಟು ನಲ? ಮನೋನಿಯಾಮಕ ಸೀನೇ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಸಿನ್ನನ್ನು ಸೊಂತ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕ್ಷಿಪ್ತ ಜಂಜಲ್ಯತೆಯಂದ ರಚಿಸಿ ಆ ಮನೋ ವೈಕಂಜಲ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಜ್ಯುತಿ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರ ಸಿನ್ನದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಭಾವ ದಾಸರದ್ದು.

ಹರಿದಾಸರ ಭಾವ

ಮಾರುತಿ ಶಿವನ ಅವತಾರ ಎಂಬ ಸಂಖುಗೆ ಹಲವರು. ಹೇಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಜಂದ್ರನ ಒಲುಮೆ ಸಂಹಾದಿನಲು ಹನುಮಂತನ ಆರಾಧನೆ ಮುಖ್ಯವೇ ಹಾಗೇ ಶ್ರೀ ಹಲಯ ಒಲುಮೆಗೆ ಹರನ ನೆನೆಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದೇ ಹಲದಾಸರ ಭಾವವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನೇ ವಿಜಯದಾಸರು ‘ಕೃಲಾಙ ವಾನ ಗೌಲಿಳ ಕುಳಿ’ ತೈಲ ಧಾರೆಯಂತೆ ಮನಸು ಕೊಡು ಹಲಯಲ್ಲಿ ಶಂಖೋ ಎಂದು ಸುತ್ತಿನುತ್ತಾರೆ. ದೀಪದಲ್ಲಿ ಬಲ್ತಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತ ತೈಲವು ಹಲಯಮ್ಮಿತ್ಯಿರುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ದೀಪ ಬೆಂಗಳು ಹೂರಂಭವಾದೊಡನೆ ಬಲ್ತಿಯ ತನ್ನ ಸುತ್ತಣ ತೈಲವನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹೂರಂಭಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಉಲಿವ ದೀಪ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಸಂಕೇತ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಜ್ಞಾನೋ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಂದೇ ವಿಜಯದಾಸರು, ಜಂಜಲ ಜಿತ್ತವಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅತ್ಯಂದಿತ ಹಲಯ ಗೊಡದೆ ಹಲಯಲ್ಲ ಅನುದಿನ ಸೆಲೆಸುವಂತೆ

ಮಾಡೋ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಮಂದುವರೆದು, ಅಹಿ ಭಾಷಣನೇ ಎನ್ನ ಅವಗುಣಗಳಿಂದ ಕೊಡೆ ವಿಹಿತ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿಯ ಕೊಡು ಶಂಖೋ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಹರನೋಲಿದರೆ ಹರಿತಾನೋಲಿ

ಹಲಯ ನಾಕ್ಷತ್ರಾರೂರಕ್ಕೆ ಹರನ ಒಲುಮೆ ಮುಖ್ಯ. ಹರ ಮುಸಿದರೆ ಹಲ ತಾ ಮುಸಿವ ವಾದಿರಾಜರ ಭಾವ. ಈ ಭಾವವನ್ನು ‘ಧರ್ವ ಗಂಗೆಯ ಗಂಗಾಧರ ಮಹಾಅಂಗ ಮಾಧವನ ತೋಲಿನಯ್ಯ ಗುರು ಕುಲೋತ್ತುಂಗಿ ನಾನು ಗುರುವೆಂಬ ಸಿನ್ನ ಇನ್ನಾದರೂ ಹಲಯ ತೋರೋ ಮುಕ್ತಣ್ಣಾ. ಎಂಬ ಅವರ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ವಾದಿರಾಜರು ರುಪ್ತದೇವರನ್ನು ಗುರು ಚೆಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಗುರುವು ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲನ್ನು ಕಳೆದು ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬೆಂಗನ್ನು ತೋರು ತ್ವಾಂತೋ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾಲ್ಪಿಯ ಅಜ್ಞಾನ ಚನ್ನು ಕಳೆದು ಜನ್ನ ತನ್ನ ಹಯವದ ನನ್ನ ಅನುದಿನ ಸೆನೆಯುವಂತೆ ಮಾಡೋ ಎಂದು ಹಲಯಾಗಿ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ವಾದಿರಾಜ ಸ್ವಾಭಿಗಳ ತಮ್ಮ ಧರ್ವ ಗಂಗೆಯ ಗಂಗಾಧರ ಮಹಾಅಂಗ’ ಎನ್ನುವ

ಕೃತಿಯಲ್ಲ ಈಶ್ವರನನ್ನು ‘ಗುರು ಹೆಲೋತ್ತುಂಗ’ ಎಂದು ನಂಭಿಂದಿನುತ್ತಾರೆ. ‘ಅನ್ಯನಲ್ಲವೋ ನಾನು ಗುರು ಎಂಬೆ ಸಿನ್ನ’ ಎಂದೂ ಕರಡ ಪುನಃ ಪುನಃ ಗುರುಬಿನ ನಾಥನದಲ್ಲಿಸಿ ಶ್ರಾಂಕಿಸಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ‘ಗುರು ದೇವೋಮಹೇಶ್ವರ’ ಎನ್ನುವ ಅನ್ವಯಕವು ನಮಗೆ ಇಲ್ಲ ನೋಡರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶಿವನನ್ನು ಸೇತ್ತಾತ್ರ ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ವಿಷಯ ವಾದರೆ ಇನ್ನು ಶಿವನ ಭಕ್ತರಾದವರು ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೆಂಬು ದನ್ನು ಹೇಳಲು ದಾಸರು ಮರೆತ್ತಿಲ್ಲ. ದಾನ ಶೈಷ್ವತೀಕರಣ ದಾಸರ ‘ದಾಸನಾಗಬೇಕು ನಡಾಶಿವನ’ ಕೃತಿಯಲ್ಲ ನಾವು ಅದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ‘ದಾಸನಾಗಬೇಕು ಕೇಳ ಹಂಜ ಕವಜಿಡು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಅವಿದ್ಯೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವ, ರಾಗ, ದ್ವೇಷ, ಮರಣಭಯ ಎಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಭಿಸಿವೇಶ ಈ ಬದು ಕೇಳ ಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದಾಗ ಮಾತ್ರ ಪರಿಶಿವನ ದಾಸನಾಗ ಬಹುದು ಅಥವಾ ಈ ಬದು ಕೇಳಣಗಳಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ನಡಾ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಾಗಲೇ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಾರ್ಣವಕರ್ತೆಯನ್ನು ಕನಕದಾಸರು ನೂಕ್ಕಾಗಿ ನೂಜಿಸಿರಲಾಬಹುದು.

ಶಿವ ಶಿವ ಎಸ್ವಿರೋ

ಅದೇ ಲೀಟಿ ಕನಕದಾಸರು ತಮ್ಮ ಮತ್ತೊಂದು ಕೀರ್ತನೆಯಾದ ‘ಶಿವ ಶಿವ ಎಸ್ವಿರೋ’ ಹಾಡಿನಲ್ಲ ‘ಗುರು ಅಂಗ ಜಂಗಮವ ಅಲಯಬೇಕಾದರೆ ಶಿವ ಶಿವ ಎಸ್ವಿರೋ’ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅಣ್ಣವರಣಗಳಾದ ಗುರು, ಅಂಗ, ಜಂಗಮ, ಹಾದೋಡಕ, ತುನಾದ, ವಿಭಾತಿ, ಯಧ್ವಾತಿ, ಮಂತ್ರ ಇವುಗಳನ್ನು ಅಲತು, ಅಂತಿಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ನಾವು ಶಿವಧಾರ್ಯನ ಸಿರತರಾಗಬೇಕು ಅವನ ಅನುರ್ಗ ಹಡೆಯ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ನಂದಭ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥರಾಸರು ತಮ್ಮ ರಚನೆಯಾದ ‘ಶರಣ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಶರಣ ನಜ್ಜಿನರ ಭಯ ಹಲಹಲನು ಕರುಣಾಳ. ಕೇಳು ಜಿನ್ನಪವ ಏಂಬ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವರಾಹಿಯಾದ ಮಹಾರುದ್ರ ದೇವನು ಅಹಮೃತ್ಯ ಕಳಿಯುವ ಶಕ್ತಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಬಂದೊದಗುವ ಆಕಾಲ ಮರಣ ಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಜಗನ್ನಾಥರಾಸರ ಬಲ ವಾದ ನಂಜಿಕೆ.

‘ಶಿವನೇ ನಾ ಸಿನ್ನ ಸೇವಕನಯ್ಯ’ ಎನ್ನುವ ದಾನ ನಾಹಿಯೆ. ಪರತಪ್ಪದ ನಾಕ್ಕಾತ್ಮರಾವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಶಿವ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ನಾಧ್ಯಕಾಗಾಗಿ ಅವನ ಉತ್ತಾನನೆ ಮುಕ್ತಿಪಡಕ್ಕೆ ರಾಜ ಮಾನ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ನಾಲಿದೆ.

ತಿರುಪ್ಪಲೆ ತಿರುಪ್ಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳು, ತಿರುಪ್ಪತಿ

ಸಹಸ್ರಗಿರಿ

ಜಂದಾದಾರರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪ್ತಿ

ಸಹಸ್ರಗಿರಿ ಮಾನಪತ್ರಿಕೆ ಹಾರೆಕಿಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೇರಲು ಅನೇಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ವಿಜಾನದಲ್ಲಿ ವೀನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಇದ್ದಾಗಿ ನಮಗೆ ತಿಂಗಬೇಕಾಗಿ ಹೋರಲಾಗಿದೆ. ಹಾರೆಕಿರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ತಿಂಗಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಥಾನ ನಂಷಾದಕರ ಕಾರ್ಯಾಂಲಯಕ್ಕೆ ತಿಂಗಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

1) “ಸಹಸ್ರಗಿರಿ” ಮಾನಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಲಾಪ್ / ಸ್ಲಾಜ್ ನೇ / ಡಾರ್ಗ್ ಆಂಟ್ ನ್ಯೂ sapthagiri_helpdesk@tirumala.org ಮುಖಾಂತರ ತಿಂಗಿಯ ಪಡಿಸಿ.

2) ಸಹಸ್ರಗಿರಿ ಜಂದಾದಾರರ ವಿಜಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಇದ್ದಾಗ 0877 - 2264543 ದೂರವಾಣಿ ನಂಬ್ಯೆಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕಿಂತ ವಿಜಾನವನ್ನು ಹಿನ್ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದೀರ್ಣ, ನೆಲ್ಲ ನಂಬರ್ ನಮೇತ ಕಾರ್ಯಾಂಲಯದ ಕೆಲಸದ ವೇಳೆಯಲ್ಲ (ಬೆ.10.30 ಲಂದ ನಂಜಿ 5.00 ಗಂಟೆಯಾಗಿ) ತಿಂಗಬೇಕು.

3. ಕಾರ್ಯಾಂಲಯದ ದೂರವಾಣಿ ನಂಬರ್ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ, sapthagiri_helpdesk@tirumala.org ಮುಖಾಂತರ ತಿಂಗಿಯ ಪಡಿಸಿ.

4. ಆನ್‌ಲೈನ್ ಜಂದಾದಾರರು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕಿಂತ ವಿಜಾನವನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧಿಸಿಕಿರುವ ತಿ.ತಿ.ದೇ. ಚೆಬ್ರನ್‌ಸ್ಯೇಚ್ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಿಂಗಬೇಕಾಗಿ ಹೋರಲಾಗಿದೆ.

-ಪ್ರಥಾನ ನಂಷಾದಕರು

ವೈಷ್�ವ ಭಕ್ತಿ ನಾಹಿತ್ಯದ ದಾನವರೇಣ್ಯಗುರುಶ್ರೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರಾಜ ಗುರುನಾವಂ ಭೌಮರು

- ಡಾ. ಗುರುರಾಜ ಪ್ರೋಫೆಸರ್

ನೂರಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತ ವೃತ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೋತು ಅವರನ್ನು ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿ ಗಳಿಂದ ಸೇನ್ನೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಲೋಕರಳಿ, ಆದರೆ ಗುರುಗಳೇ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಶ್ರೀಮಂತ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಮಾರು ಹೊಗಿ ಅವರ ಪ್ರತಿಭಾ ನಾಮಧ್ಯಾಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಹೊಗಳು ವುದು ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪ. ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರಾಜರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯು ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಹಾದರಾಜಲಂದಲೇ ‘ನಾಸಿರ ಜಿಹ್ವೆಗಳಳ್ಳಿ ಶೇಷನೇ ಕೊಂಡಾಡಬೇಕು’ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ರಾಯರ ಸ್ನಾಯನದಿರುವ’ ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂತದ ಶಾಳಣೆಗೆ ಭಾಜನರಾದ ಶಕ ಪುರುಷರು ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾಜಾಯ ಪ್ರಣೀತವಾದ ‘ತತ್ವವಾದ’ ದ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರಾಜರು ಮಧ್ಯಸ್ಥಿದ್ವಾಂತವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಮುದ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಬಹುದಂದು ವಿಷಣುನಿಗೆ ತೋಲಿದ ಜ್ಞಾನವ ರೇಣ್ಯರು.

ವೈಜಾಲಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಜಾಯ ಮಧ್ಯರ ತತ್ವವಾದ, ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಜಿಂತನ ಕ್ರಮಗಳಿಂತ ಗಂಭೀರ ವ್ಯಾಪಕ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಾದದ್ದೆಂದು ಸತ್ತಾರ್ಥಕವಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ, ತಮ್ಮ ‘ತತ್ವತಾಂತವ’, ‘ನ್ಯಾಯಾಮೃತ’ ಹಾಗೂ ‘ಆಶ್ವಯಂ ಜಂತ್ರಿಕಾ’ ಗ್ರಂಥ ಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನರಾದವರು. ಶ್ರೀ ಮಧ್ಯಾಜಾಯರು, ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರೆಂದಿಗೆ ‘ಮಧ್ಯಮತದ ಮುನಿತ್ಯರು’ ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿ ನಾಯಕರಿಂದ ಅನಾರ್ಥಾರಣ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಹಾತ್ರಾಗಿ ರುವ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರಾಜರು ಸಮರ್ಪಾಲಿತ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಜಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕೂಲಂಕೂಡಬಹುದಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟೇ ತಲ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾದ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಸಂದಿಗ್ಧಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ‘ಮಧ್ಯತತ್ವಜ್ಞಾನದ’ ದ ಪ್ರಜಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದ ಭೂಬಿಕೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನರಾಜರು, ಆಜಾಯ ಮಧ್ಯಲಂದ ಜೀಜಾವಾಹನ ಗೊಂಡಿದ್ದ ಹಲದಾನ

ನಾಹಿಕ್ಯಪರಂಪರೆಗೆ ಪ್ರೇರಕ ಶತ್ತಿಯಾಗಿ, ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು, ಶ್ರೀವಿಜಯಾಂದ್ರರು, ಶ್ರೀಪುರಂದರದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸರೇ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವಿಧಿಭಾತಿಗಳಿಗೆ ಗುರುಗಳಾಗಿ ವಿಜಯನಗರದ ಧರ್ಮ ನಾಮಶ್ರಾಜ್ಯದ ರಕ್ಷಕರಾಗಿ ಈ ನಾಡಿಗೆ ಸೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅಪೂರ್ವ.

ಶ್ರೀಲಾಪರೋಕ್ಷವನ್ನು ಹಡೆದು ನನ್ನಾಗ್ನಿ ರತ್ನಾಕರ ರೆಂದು ಹಸಿದ್ದರಾದ ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಜರದು ಲೋಕವೇ ನಿಬ್ಬಿರಗಾಗುವಂತಹ ವರಣರಂಜಿತ ವೃತ್ತಿಕ್ಷೇತ್ರ. ಉದರ ಪ್ರೋಷಣಿಗಾಗಿ ಉರಳಾರು ನುತ್ತುತ್ತ ಬೇಡನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಜನರನ್ನು ಪಂಜಿಸುವ ನಾಮಾನ್ಯ ನನ್ನಾಗ್ನಿಯಲ್ಲ ಅವರು ‘ಕರೆ ಬಾಬಿ ಅಗ್ರಹಾರಗಳ ಮಾಡಿ’ ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಭಾನುರರ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ನಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಗುಣಗಳ ಗಾಂಧಿಯಾದಿಗಳ ಪ್ರೇಭಿಪದ ಕೀರ್ತಿವರಂತರು; ರಂಗಿನಿತಲನಾದ ವಾಸು ದೇವನ ಹಾದಾರವಿಂದಗಳನ್ನು ಹಗಲಾರುಳಿಸ್ತುದೆ ಖೀನಲು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಜಿಸುವ ಭಕ್ತುಗ್ರೇನರರು, ಪ್ರಕ್ಳೂದನಾಗಿ ತಾವಾಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಅನುಷ್ಠಾನಿಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಲೆಂಬಂತೆ ಬಾಲ್ಯದಲೇ ನನ್ನಾನ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಜರ ಅತಿಶಯ ವೃರಾಗ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಖಿಜುತನ ನಿಂದಿಗೆ ಹಿಡಿದ ಕೈಗಳ್ಳಿ.

‘ಕೇನುಮುಸಿಗಳದ್ದೇನು ಮಾಡಿದರಯ್ಯ ವಾಯುನಮುಸಿ ಮಧ್ಯಮತವನುದ್ದಿಸಿದ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಜರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರು ಶ್ರೀವಾಯುನರಾಜರ ಶಿಷ್ಯಗ್ರೇಹಿಗಳಾದ ದಾಸಶ್ರೀಜ್ಯರು. ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಂದಲೇ “ದಾಸರೆಂದರೆ ಪುರಂದರದಾಸರಯ್ಯ” “ಕಂಗಳಿಗೆ ಹಬ್ಬವಾಯತಯ್ಯ ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಪುರಂದರ ದಾಸರನು ಕಂಡು” ಎಂದು ಮುಕ್ತಕಂತದ ಶ್ಲಾಘನೆಗೆ ಹಾತ್ರಾದ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರು ತಮ್ಮ ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಯರನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ನ್ಯೂತಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಗುರುಭಿನ ಗುಲಾಮನಾಗುವ ತನಕ ದೊರೆಯದಣ್ಣ ಮುಕ್ತತಿ” ಎಂದು ಬರುಬಿನ ಮಹತೆಯನ್ನು ನಾಲ ಹೇಳಿದ ದಾಸರಾಯರು.

ಹಲಿದಾಸರ ದೀಕ್ಷೆಗೆ “ಅಂತಿತ್ತ” ಅರ್ಥಂತ ಪ್ರಮುಖ ವಾದಧ್ಯ. “ಅಂತಿತಬಿಲ್ಲದ ದೇಹ ನಿಷೇಧ ಅಂತಿತಬಿಲ್ಲದ ಕಾಯ ಶೋಭನದು ಅಂತಿತಬಿಲ್ಲದಿರಬಾರದೇಂಬುದು ಜೆಕ್ಕಾಂತಿತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಎನ್ನಂಗಕ್ಕೆ ಹಂಕಜನಾಭ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರಭಿತರನ ಅಂತಿತವನಿಗೆತ್ತ ಗುರುವಾಯುನಮುಸಿ ರಾಯ” ಎಂದು ತಮಗೆ ಶ್ರೀ ಪುರಂದರಭಿತರ ಎಂಬ ಅಂತಿತ ಪ್ರಥಾನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಜರನ್ನು ನ್ಯೂಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಶಂಕುಕಣಣನೆಂಬ ಕರ್ಮಜದೇವತೆ, ಪ್ರಕ್ಳೂದರಾಜರಾಗಿ, ಬಾಳ್ಳಿಕ ರಾಜರಾಗಿ, ವಾಯುನರಾಜರಾಗಿ, ಶ್ರೀ ರಾಜ ವೇಂದ್ರರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹಲಿಯ ವಿಶೇಷ ನೇವೆ ಮಾಡಿದನೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರೋತ್ಸವ ವಿಜಾರ, ಪ್ರಕ್ಳೂದರಾಜರಲ್ಲಿ ಶೀಂಗದೇವರ ಆವೇಶ ವಿತ್ತೆಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ವಾಯುದೇವರ ಹಾಗೂ ನಾಕ್ಷತ್ರಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರಕ್ಳೂದರಾಜರಾಗಿ ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಜರ ಪ್ರಕ್ಳೂದ ರಾಜರ ಅವತಾರವೆಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರು, “ಶೇಷಾವೇಶ ಪ್ರಕ್ಳೂದನವರ್ತಾರ ವೆನಿಸಿದೆ

ವಾಯುನರಾಯನೆಂಬೆಂದು ಹೇಳಿದು ಸಿನಗಂದಂತೆ’ ಎಂಬುದಾಗಿ ನೂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಯರು ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹತ್ತರ ಕ್ರಾಂತಿಯೆಂದರೆ, ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸರ ಜೀವದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಹಲಗಣಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಮನ್ಯಣಿಯನ್ನು ನೀಡಿ ನಾರಬಿಸಿದ್ದು, ಮಡಿವಂತ ಸಮಾಜ ಶ್ರೀ ಕನಕದಾಸರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದಿದ್ದರೂ, ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಜರಂತಹ ಯತ್ತಿ ಶೈಕ್ಷರು ಅವರನ್ನು ನಾರಬಿಸಿದ್ದು ಕನಕದಾಸರ ಭನತೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಯತು.

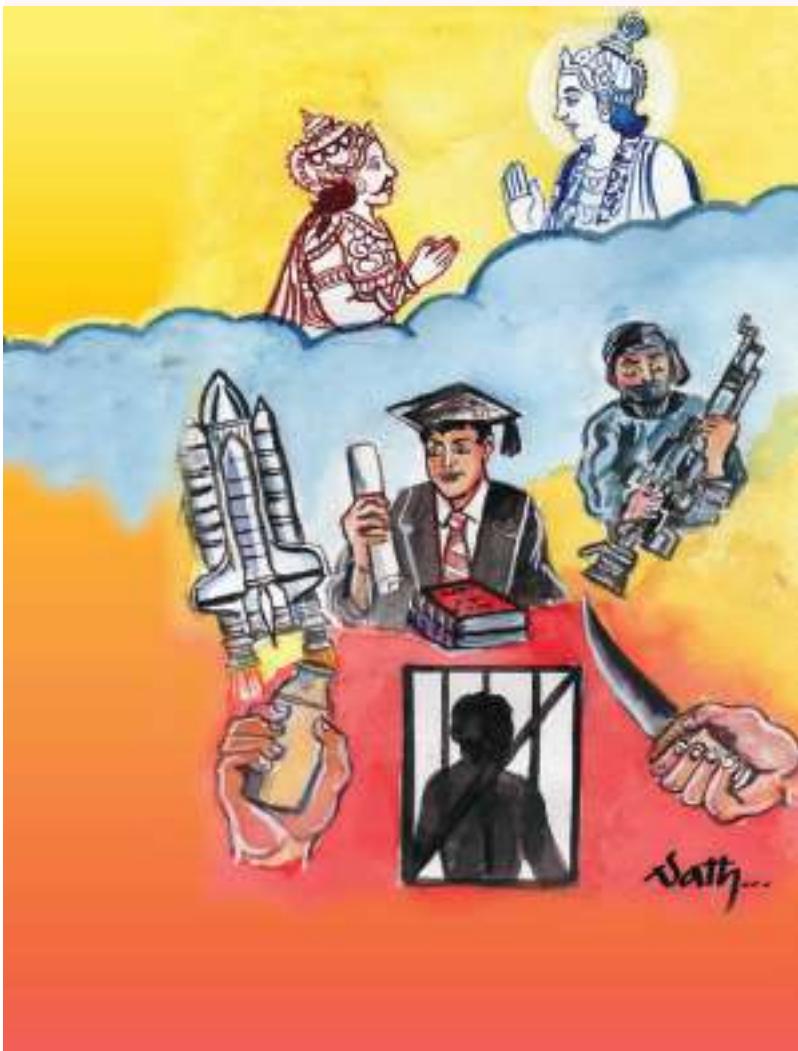
ಶ್ರೀ ಪುರಂದರದಾಸರ ಇನ್ನೆಷ್ಟಿಬ್ಬಿ ಮುಗ ಗುರುಪುರಂದರ ಬಿಲಲಾಂತಿಕ ದಾಸರು “ ವಾದಿಗಜಸಿಂಹ, ದುವಾದಿಮೃತ ಭೇರುಂಡ, ವಾದಿಭಣಿ ಗರುಡ, ತತ್ವಾದಿರಜಿತಾ, ವಾದಿ ಭಯಂಕರ, ದುವಾದ ದೇವಾಲಾಹಲ, ವಾದಿ ಮನ್ತ ಕಂಬಲ, ಮಧುರ ಗುಣಶಿಲೆ, ವೃಷ್ಣಿವೋತ್ತಮ, ನಂದ್ಯಾಷ್ಟವ ಪ್ರಜಾನಂದ, ವೃಷ್ಣಿವಾಗಂಬಭರತ, ವೃಷ್ಣಿಪತ್ರಿಯಾ, ವೃಷ್ಣಿಪ ಕೆಮಲ ನೂರು, ವೃಷ್ಣಿಪಕುಮುದ ಜಂಡ್ರ ವೃಷ್ಣಿಪ ಕುಲೋತ್ತೃಷ್ಣ. ವೃಷ್ಣಿಪ ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಲಿಯಲ್ಲದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿಯದ ಮಹಾ ಮಹಿಮ, ಸಿಲಕ್ಷಣ ಸರಸೀರುಹ ಭೂಂಗ” ವೇದಲಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಮಾತ್ರಾಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಿಂದರ ಪಾದ ಹದ್ದಗಳಿಗೆ ಸಮ ಹೀಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ದಾಸನಾಹಿತ್ಯದ ದ್ವಿತೀಯ ಷಟ್ಪದ ಜಾಲಕ ಶತ್ತಿಯಾಗಿ ಸಿಂತಪರು, ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲ ದಾಸರು, ಶ್ರೀ ತಿಮ್ಮಣಿದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಮೋಹನದಾಸರು, ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರೇ ಮೊದಲಾದ ಹಲಿದಾಸಲಿಗೆ ಪ್ರೇರಕರಾಗಿ ದಾಸನಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಸಿದ ಮಹಾನುಭಾವರು, ಶ್ರೀ ವಿಜಯದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಿಂದರನ್ನು ಅರ್ಪಂತ ನಾರವದಿಂದ ಸ್ವಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಷ್ಟ ನರಸಿಂಹನ ದುಡುಕಿನಿಂದ ನಿಂತು ಹೊಗಿದ್ದ ದೇವತಾ ನೇವೆಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜಿರಗೆಂಬ ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಪಣಗಳ ಕಾಲ ಶ್ರೀ ಶಿಂನಿವಾಸನನ್ನು ಶ್ರೀ ವಾಯುನರಾಯರು ಸ್ವಷಣ್ಣಿದಿಂದ ತಂತ್ರಾರೋಕ್ತವಾಗಿ ಪೂರಜಿಸಿ, ಅಜ್ಞಕ ಮನೆತನದವರಿಗೆ ಆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪುನಃ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದ ಮಹಾಮಸಿಂಗಳು.

ವಿಜಯನಗರ ಅರನರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಂತ ಹೇಳಿದು ವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದ ಶೀಕೃಷ್ಟದೇವರಾಯನ ಕುಹಯೋಳ ಕೆಂಬಕರನ್ನು ನಿವಾಲಿಸಿ ಹಿಂಡೂ ಧರ್ಮದ ಸಂಘರಣೆಗಾಗಿ, ಆ ಮೂಲಕ ವಿಜಯನಗರ ನಾಮಶ್ರಾಜ್ಯದ ಭಕ್ತ ಖಾನಾದಿಯಾಗಿ ಸಂಜಾರಹೋದಲೆಲ್ಲ ಮುಲ್ಯ ಪ್ರಾಣದೇವರ (732) ಬಿಗ್ರಹ ನಾಷಿಕಿ, ವೃಷ್ಣಿಪ ಆಜಾಯರಾದರು ಶ್ವೇತ ದ್ವೇಷಿಯಾಗಿದೆ ಬನವಾಭಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಪಡೆದ ಪಜ್ಜ ಅಂಗವನ್ನು ಪೂರಜನ್ತುತ್ತ ಮತ್ತೆಯ ನಾಮರಸ್ಯದ್ವೈ ಹೊಸದೋಂದು ಮನ್ಯಣಿ ಬರೆದ ಆನೆಗೊಂದಿಯ ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ಹದ್ದನಾಭತೀಂಥರ ಬೃಂದಾವನದ ಎದುರು ಬೃಂದಾವನಸ್ಥರಾದ ಹಾವನ ಜೀವನ ಪುಣ್ಯ ಜೀತನರು.

ಮನುಷ್ಟೆ ತನಗೆ ದೇವರುಕೊಷ್ಟೆ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ನಮಸ್ತಾ ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವಾಡಿದರೆ ಜೀಲತ್ತೆಯಿಲ್ಲ ಜಿರನ್ನಾಯಿಯಾಗಿ ಉಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾ ಮಾನವನಾಗಿ ಹೆಸರು ಹಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿಲಕ್ತಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಆತನು ಲೋಕ ಬಿನಾಶಕರವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಿಲ್ಲ ಹರಿಹು ಹಾಡಿಯೆಂದೂ, ದುರ್ಯಾಗಣನೆಂದೂ ದೂಡಿನಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಹೊಗಳಿಗೆ, ತೆಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಕಾರಣ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಇತರ ಫೂಟಿಲೋಕ ದಿಂದ ಬೇಕೆಡಿನುಪ್ರಥಮ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಹೋರತು ಮತ್ತೊಂದಲ್ಲ, ಯಾವ ಬಿವರಗಳನ್ನು ನಾವು ಜ್ಞಾನೆಂದ್ರಿಯಿಗಳ ಮೂಲಕ ಶೈಲಾಲಿನುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ನಮಾಜಾರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಮನುಕದಲ್ಲ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಂಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದೇ ಬಿದ್ಯೆ. ಯಾವುದನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದೇ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇನ್ನು ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗೆ, ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತನಾಗುತ್ತೇವೆಯೋ ಅದೇ ಜ್ಞಾನವು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ನ್ನಾನ ನಮ್ಮೆ ವಿಜ್ಞಾನಕೋಣ ಅದೇ ಬುದ್ಧಿ. ಈ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ

ಬುದ್ಧಿ ನಾಶದಿಂದ ಸರ್ವನಾಶ

ಡಾ. ವೃಷ್ಣಿಪಾಂಪಿನೆವರ್ಕೋದಾಸ್
ಅನುಷಾಸ: ಡಿ.ಎಸ್. ಭೂಷಿಕ

ಕೊಂಡು ರಾಕೆರ್ಗಳ ಮೂಲಕ ಆಂತರಿಕದೊಳಗೆ ಉತ್ತರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿಹಲಿತ ಧೋರಣೆಯಿಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರಪಂಚ. ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಕೆಡಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವ ತೀವ್ರ ವಾದಿಗಳು ನಹಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮಾನವನ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿತಿವಿರುವ ದೇಹ, ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಆತ್ಮ ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲ ತುಮ ಟೀಯವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಉನ್ನತ ನ್ನಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಕೆಳಗೆ ಮನಸ್ಸು, ಮನಸ್ಸಿನ ಚರ್ಚಿಲ್ಲ ದೇಹ ಅನುಕೂಲಣಿಯವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೂರನೇ ನ್ನಾನದಲ್ಲಿರುವ ಬುದ್ಧಿ, ತನ್ನ ಮೇಲಾರುವ ಅಂದರೆ ನಾಲ್ಕನೇ ನ್ನಾನದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮದೊಂದಿಗೆ ಜೊತೆಗೊಡಿ ಕೊಂಡಾಗ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳು ಕೃಗಳಾಡುತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಅದು ತನಗಿಂತಲೂ ಕೆಳಸ್ನಾನದಲ್ಲಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇಲಕೊಂಡರೆ ಲೋಕಬಿನಾಶಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲ, ಮಾನವಿಯತೆಯ ನಾಶಕರವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಸಂದೇಶ ದೊರಕುತ್ತದೆ.

ಬುದ್ಧಿನಾಶದಿಂದ ಸರ್ವನಾಶವುಂಬಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಜಯಬೇಕು. ನಿಜದಲ್ಲಿ ಈ ಬುದ್ಧಿನಾಶ ಎಲ್ಲ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ಗೀತಾಜಾಯಿರು ಗೀತೆಯಿಲ್ಲ ಸ್ವಷ್ಟ ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಧ್ಯಾಯತೋ ವಿಷಯಾನಾ ಪುಂಸ: ಸಂಗಸ್ತೇಷೋಪಜಾಯತೆ
ನಂಗಾರ್ಥಂಜಾಯತೇ ಕಾಮ: ಕಾಮಾತ್ಮಾಧೋಜಜಾಯತೆ
ಕ್ಷೋಧಾಧ್ವರತಿ ಸಂಮೃದ್ಧಃ ಸಂಮೃದ್ಧಿಕಾತೇ ಸ್ವತಿವಿಭೂತಃ
ಸ್ವತಿಭೂತಂಜಾಧ್ವರಿಷಾಖೋ ಬುದ್ಧಿನಾಶಾತ್ಮಣಿತಿ॥

ಇಂದ್ರಿಯಭೋಗಗಳ ಕುಲತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸಿ ದಳ್ಳಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆ ಆಸಕ್ತಿ

**ಮನುಷ್ಯನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿನಾಶಕ್ಕಿಂತ
ಹೆಚ್ಚಾದ, ನಿಲರವಾದ ಕಾರಣ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಸಿಗದು.
ಅಥೋಗತಿಯಿಂದ ಜೈಲುಹಾಲಾದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು
ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲ, ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು
ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲ, ಸಂಭವಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ
ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲ ಈ ವಿಷಯವೇ ನಮಗೆ
ಕಾಣಸಿಗುತ್ತದೆ**

ಯಂತ ಕಾಮವು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಮದಿಂದ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಪ್ರಾಣಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಂದ ಹೋಕ ತಲೆದೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೋಕಿಂದ ನ್ನು ತಿಳಿಮಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮತಿಳಿಮಣಿಯಂತ ಬುದ್ಧಿನಾಶಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಬುದ್ಧಿನಾಶದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಅಧೋಗತಿಯ ಹಾಲಾಗುತ್ತಾನೆ.

(ಭಗವದ್ಗೀತೆ 2 ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ - 62, 63 ಶ್ಲೋಕ)

ಮನುಷ್ಯನ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿನಾಶಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ, ನಿಲರವಾದ ಕಾರಣ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಸಿಗದು. ಅಥೋಗತಿಯಂತ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲ, ರೋಗಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲ, ಸಂಭವಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಲ್ಲ ಈ ವಿಷಯವೇ ನಮಗೆ ಕಾಣಸಿಗುತ್ತದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದೆ ಯಾವುದೇ ಯಾವುದೇ ಹೋಗಿದೆ ಅಲ್ಲದೇ ಶುರಳಾಹಿಯನ್ನಾಗಿ ಜೈಲು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ನಮಾಜಿದಿಂದಲೂ ಇಂದಿನ್ನಾಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣಿಯಂತಂಬಾದ ಕಢಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗೀತಾ ಜಾಯಂರು “ಬುದ್ಧಿನಾಶಾರ್ಥ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವಕ - ಯುವತಿಯರು ಆಕರ್ಷಣಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇದ್ದಳಿ ಬುದ್ಧಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಆಕರ್ಷಣಿ ಕೇವಲ ಓದು ಮುಂತಾದ ಉನ್ನತ ಗುಲಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಅದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತಂಜಿದ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾಧ್ಯಾದಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಯುವಕರು ಆತ್ಮಬಲ ದಿಂದ ಉನ್ನತ ಗುಲಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಗ ಸಿಳ್ಳಿಯವಾಗಿ ವಿಜಯದ ಮೇರು ಶಿಲರವನ್ನು ಸೇಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಎಂಬುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆತು ಜಡುತ್ತಾನೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಹೋಗುವುದೇ ‘ಮತಿಳ್ಳಿಮಣಿ’ ಈ ಲೇಖಿಯಾಗಿ ಮತಿ ಬ್ರಹ್ಮಣಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಬುದ್ಧಿ ನಿಶಿನುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಬಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ತಕ್ಷಣವೇ ಆತನು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡದೇ ಯಾವುದೇ ಹೋಗಿರಬಾದ ಹಾಪವನ್ನೇನುತ್ತಾನೆ. ಆ ಯುವತಿಯನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡುವುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಶುರಳಾಹಿಯನ್ನಾಗಿ ಜೈಲು ಸೇರುತ್ತಾನೆ. ನಮಾಜಿದಿಂದಲೂ ಇಂದಿನ್ನಾಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಾತಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಣಿಯಂತಂಬಾದ ಕಢಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಗೀತಾ ಜಾಯಂರು “ಬುದ್ಧಿನಾಶಾರ್ಥ ಪ್ರಣಶ್ಯತಿ” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯುವಕ - ಯುವತಿಯರು ಆಕರ್ಷಣಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಇದ್ದಳಿ ಬುದ್ಧಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವರ ಆಕರ್ಷಣಿ ಕೇವಲ ಓದು ಮುಂತಾದ ಉನ್ನತ ಗುಲಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಅದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತಂಜಿದ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಾಧ್ಯಾದಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗ ಯುವಕರು ಆತ್ಮಬಲ ದಿಂದ ಉನ್ನತ ಗುಲಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಗ ಸಿಳ್ಳಿಯವಾಗಿ ವಿಜಯದ ಮೇರು ಶಿಲರವನ್ನು ಸೇಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠಕರಿಗೆ

ವಿಜ್ಞಪ್ತಿ

ಸಹ್ಯಗಿಲ ಮಾನಹತ್ತಿಕೆ ಸಿಮಗೆ ನಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಲುಪದಿದ್ದರೆ ತ್ರಧಾನ ನಂಬಾದಕ ಕಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಕೆಲಸದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕರೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರವೇ ಸಿಮಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಕಣನುತ್ತಾರೆ. ಕೆಳಗಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ದೂರವಾಣಿ ನಂಬ್ಯೆಗೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ. ಸಿಮ್ಮೆ ಜಂಡಾ ನಂಬರ್, ಮತ್ತು ಸಿಮ್ಮೆ ಬಿಳಾನ, ಸಿಮ್ಮೆ ಉಲಿನ ಹೀನ್ ಕೋಡ್ ನಂಬರ್, ಸಿಮ್ಮೆ ದೂರವಾಣಿ ನಂಬರ್ ಅನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.....

**ತ್ರಧಾನ ನಂಬಾದಕ ಕಾಯಾಲಯದ
ದೂರವಾಣಿ ನಂಬ್ಯೆ: 0877-2264543**

ಯಾವುದು ಮೊದಲಿನ್ನೇ, ಈಗಲೂ ಇದೆಯೋ, ನದಾ ಇರುತ್ತದೇಯೇ ಅದು ‘ನತ್ತ’, ಯಾವುದನ್ನು ಕೇಳಲು ಹಿತಪ್ಪೋ, ಅಂತಹ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಸಹ ‘ನತ್ತ’ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ನಾಬಿನ ಇಂತದೊಂದು ನತ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ತಿರ ನೋಡಿ, ಅದು ಜೀವನದ ಉತ್ತಮ ದರ್ಶನವಾಗಬಲ್ಲದು. ಅಲ್ಲದೆ ಅದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಮಾನವನ ಬದುಕು ಶ್ರತಿಯಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತವಾಗಿ, ನಿರ್ವಂಲವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿಶೀಲವಾಗಿದ್ದು ‘ಸ್ಪದಣಿ ಕಲ್ಯಾಣಕಾಲಯಾಗಿರ ಬಲ್ಲದೆಂದು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ವನುದೇವನಂದನ, ತಂನ ಜಾಣಾರುಮದನ, ದೇವತೀ-ಹರಮಾನಂದ ಜಗದ್ವರು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನ ಸಹೋದರಿ ‘ನಾಭಿರು’ ದೋಗ್ನಾಗ್ನೇಯಾಲನಂದನನ ಗೆಳಿಯ ಪತ್ತೆ ಹಾಧರಣಿಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟತ್ತು.

ಶ್ರತ್ತ ಅಭಿಮನ್ಯಾಬಿನ ಜಂಗಲೋಕಗುಮನದ ನಮಾಜಾರ ಕೇಳಿ ಸುಭರ್ತು ಅಳುವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೂ ಸಹ ನಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಂದ ನಂದನ-‘ಸಹೋದರಿ! ನಿನು ಯೋಗೇಜ್ಞಾಯ ಸಹೋದರಿಯಾಗಿದ್ದು ಅಳುವುದು ಶೋಭಿಯಲ್ಲ. ಆತ್ಮವನ್ನು ಯಾರೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದ ಶಲೀರ ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಯಾವ ಅಭಿಮನ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದ ಮತ್ತೆದಾರು ನತ್ತ! ತಿಜಸಿದರೆ ನಲ! ಎಂದ, ಹಿಂಗ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆಯಾ ಸಹ ಅಳು ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಭಗವಾನ್ - ನಹೋದರಿ! ಯಾವ ಅಭಿಮನ್ಯ ಪರಿಸಿಗೆ ತಿಲಕಿಟ್ಟಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ. ನೋಡ ಮುಲವನ್ನು ನನಗೆ ತೋಲನಬೇಡಬೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಗೆಲುವನ್ನು ಹಡೆದು ಬಂದರೆ ನನ್ನ ಮಡಿಲದೆ, ಇಲ್ಲ ಚಾದರೆ ನೆಲದ ಮಡಿಲು ಹಿಂಗ ಧೈರ್ಯದ ನಂದೇಶವನ್ನು ನಿಡುವವರು ಅಳುವುದು ನಲಯಲ್ಲ’ ಎಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಸುಭರ್ತ - ‘ಆಳ್ಳಿ ಸಮ್ಮನಿಯ, ಈಗ ಮಾತಾಡಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಸಹೋದರ ಸುಭರ್ತು ಈಗ ಸು - ಭರ್ತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಹರಮಾನಂತಭಾಗಿದ್ದಾರೆ - ಎಂದೂ ಅಳಲಾರಬು. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಬಿಲೆ ಹತ್ತಿ ಕ್ಷತಿಯಾಣಿಯಾಗಿದ್ದಬು, ಮತ್ತೆ ಅಳುವ ಮಗನ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಳಲ ಜಡಿ. ಹೋಗಿ, ನಿಷ್ಠ ಮೊದಲು ತಾಯಿಯಾಗಿ, ನಂತರ ಮಗ ನತ್ತಾಗ ಅಳಬೇಡಿ, ಆಗ ನನಗೆ ಬಂದು ತಿಜಸಿ’ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದಾಗ ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಸುಮೃದ್ಧಾದ.

ತ್ರಿತೀಯಾಬ್ದಿ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಸುಭರ್ತು ವೃತ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಭಗವಂತನ ಸಹೋದರಿಯಾಳಿದಂತೆ. ಅದು ನದಾ ಶಾಂತವಾಗಿದ್ದು ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮ ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬಯಿದಂದ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಅಲತು (ಹತ್ತೆ ಮಾಡಿ) ಸ್ವಧರ್ಮವನ್ನು ಹಾಆನುಪುದೇ ಜೀವನದ ಒಕ್ಕೆಯ ದರ್ಶನ : ಸ್ವಕರ್ಮಣಾ ತಮಖ್ಯಜಣಿಸಿದ್ದಿಂ ಬಿಂದತಿ ಮಾನವಾ.

ಹರೋಂಟಕಾರಬೇ ಮಹಾನ್ ಧರ್ಮ

ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾವಣ ಮಾಲಿಜನನ್ನು ಮಾಯಾ ಮೃಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಒತ್ತಡ ತಂದ. ಮಾಯಿಯಿಂದ ಸ್ವಂತಮೃಗ

ಸು - ಭರ್ತು

- ಶ್ರೀಮತಿ. ಎನ್. ಕಲ್ಪಾಂ

ವಾದ ಮಾಲಿಜನನ್ನು ವರ್ಧಿಸಲು ಶ್ರೀರಾಮ ಧನಸ್ವ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಹಿಂದೆ ಹೋಡಿ. ಅದು ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ಹೋನೆಗೆ ಅವನ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಹತವಾಗಿ, ನಾಬಿನ ಅಂತ್ಯಕ್ಷಣದಲ್ಲ - ‘ಹಾ ಲಕ್ಷ್ಮಣ!’ ಎಂದು ತೂರಿ ವಂಜನೆಯ ದೃಷಿ ಮಾಡಿತು. ಆ ಆರ್ತಣಸ್ವರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಾನಕಿ ದುಃಖಪಟ್ಟಿ. ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನ್ನು ಅಣ್ಣನ ನಂತಹ ತಿಜಯಲು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ. ಹಂಚಬಣ ಯಾಳಿ ವೈದೇಹಿಯನ್ನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ತಂಡ ರಾವಣ ಅಲ್ಲಗೆ ಬಂದು ಅವಳನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ರಥದಲ್ಲ ಕುಳಿಲಿಸಿಕೊಂಡ.

ಅತಿವೇಗದಲ್ಲ ರಾಕ್ಷಸರಾಜ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಮೈಫಿಲ ಆರ್ತಣಸ್ವಾನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಬು. ಈ ದೃಷಿಯನ್ನು ಹಕ್ಕಿರಾಜ ಜಬಾಯ ನಹ ಕೇಳಿದ. ಜಬಾಯ ವೃದ್ಧ. ರಾವಣ

ಬಿಷ್ಟು ಬಿಜಯ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತು. ಅತ್ಯುರ್ತ ಕ್ಷಾಲ ಎಂದೂ ಬ್ರಹ್ಮನ ವರತ್ನಾದದಿಂದ ತ್ರಭಾವಿ ಅಜೀಯನಾಗಿ ರುಪ್ಯದೂ ತಿಂಡಿತ್ತು. ತಾನು ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುಪುದಾಗಲೇ, ಹೋಳಣುಪುದಾಗಲೇ ನಾಧ್ಯಬಿಲ್ಲವೆಂದು ಜಬಾಯಿಬಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಜಾನಕಿಯನ್ನು ಆ ಕ್ಷಾಲ ರಾಕ್ಷಸನಿಂದ ಜಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಆಗುತ್ತೆಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಿದಲಾಗಿ ರಾವಣನ ವಿರೋದ ಕಣಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಷಿತವಾಗಿ ನಾವನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಂತೆ ಎಂದು ತಿಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಹಳತೆ-ಬಿಹಳತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತವನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿಟ್ಟು (ಸಮಾಧಾನ ಜಿತ್ತು) ಕೊಳ್ಳುವುದು ಜಿಬಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ದೃಢ ನಂಜಿಕೆ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಜಬಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಖೀಲ ರಾವಣನ ಮೇಲೆ ಜಬಾಯಿ ಎಗಿಲತು. ಅವನ ರಥವನ್ನು ತನ್ನ ಹೊಡತದಿಂದ ಉರುಳಿಸಿತು. ಜಿತೆಗೆ ಉಗುರು ಮತ್ತು ಕೊಕ್ಕಿನ ತಿಖಿತದಿಂದ ರಾವಣನ ಶಲೀರಕ್ಕೆ ಗಾಯ ಪನ್ನು ನೋಂದಿನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ರಾವಣ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಅದರ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿರಡನ್ನು ಕತ್ತಿಲಿಸಿದ. ಜಬಾಯಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿತು. ರಾವಣ ಜಾನಕಿ ಯೋಂದಿಗೆ ಆಕಾಶಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೊರಣಹೊಳೆ.

ಮಾಲೀಜನನ್ನು ಕೊಂಡು ಶ್ರೀರಾಮ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅವಸಿಗೆ ಮಾರ್ಗಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜಾನಕಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ವಾಕುಲಗೊಂಡರು. ನಾನಾ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಃಖನುತ್ತಾ ಹೈದೇಹಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೊಳೆಯಿರು. ದಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ನಿಲಾಕ್ಷಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಬಾಯಿ ಅಂತಿಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಯಾಬಿನ ಕ್ಷಣ ಗಳನೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಯಾದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮಸಿಗೆ ಅದು ಬಿದೆಹ ನಂದಿನಿಯ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಖಿಸಿತು. ಅಂದು ಶ್ರೀ ರಾಘವ ನರನಾಭ್ಯ ತ್ಯಜಿಸಿ - 'ಹಣ್ಣಿರಾಜ! ನಿನ್ನ ಶಲೀರವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದ.

ಜಬಾಯಿ ತಾನೆ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಯಾನು ಶ್ರೀರಾಮನ ಎದುರು ನಿಂತಿರುವಾಗ ಮುಕ್ಯಾಬಿಗೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ನೊಭಾಗ್ಯಯುತ ಫಳಗೆಯಾದರೋ ಹದೇ ಹದೇ ಬರುತ್ತದೇನು? ತ್ರಿಭುವನದ ಒಡೆಯ ಜಬಾಯಿವನ್ನು ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಹೊಂಡು ತನ್ನ ಜರೆಯಿಂದಲೇ ಅದರ ರಕ್ತ ಶಲೀರವನ್ನು ಒರನುತ್ತ್ವಾಕಣ್ಣೆಲನಿಂದಲೇ ನಾಷನಮಾಡಿ ಸುತ್ತಿದ್ದ. ನರ ಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದರೂ ತಾನು ಜಬಾಯಿಬಿಗೆ ಏನಾ ಕೊಡಲಾಗುದು ಅವನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಕಣ್ಣೆಲನಿಂದ ತುಂಜದ ನೆತ್ರಗಳಿಳ್ಳ ಶ್ರೀರಾಮ. 'ತಾತ ಕರ್ಮ ನಿಜ ತೇಂ ಗತಿ ಹಾ ಈ' ಹರಹಿತ ಬನ ಜಿನ್ನ ಕೇ ಮನ ಮಾಹಿಂಂ ತಿನ್ನ ಕಹ ಜಗ ದುರ್ಬಳ ಕಷ್ಟ ನಾಹಿಂ ಎಂದ 'ಜಬಾಯಿ! ನಿಂದಾದರೋ ನಿಷ್ಟ ಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಹರಮ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಿಂಳ. ನಿಂದ ನಂತ್ರಾಣ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಿಂಳ. ನಿಮಗೆ ನಾನಾದರೋ ಏನಾ ಕೊಡಬಲ್ಲೇ'.

ಶಲೀರ ತ್ಯಜಿಸಿ ಜಬಾಯಿ ಜತುಭೂಜ ದಿವ್ಯ ಭಗವತ್ವಾಧರ ದೇಹದಿಂದ ಪೈಕುಂರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗಿ, ಶ್ರೀ ರಾಮ ತನ್ನ ಕೃಗಳಂದಲೇ ಅವನ ಆ ಹಣ್ಣಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಗೌರವ ದಿಂದ ಅಗ್ನಿ ನಂತಾರ್ಥ ಮಾಡಿದೆ.

ಅಲ್ಲಾಕಿಕ ಭಾತ್ಪ್ರೇಮ

ನರಯಿಂ ನದಿಯ ನ್ಯಾಷ್ಟ ದಡದಲ್ಲಿ ಜತುವರ್ತಿಗಳ ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತು ಕ್ಷಾಲ ಗೆಳೆಯರೊಡನೆ ಆಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲ ಬಾಲಕರನ್ನು ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ಬಿಭಜಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾಯಕನಾದರೆ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಭರತ ನಾಯಕನಾದ. ಶ್ರೀರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮತ್ತು ಭರತನೊಂದಿಗೆ ಶತ್ರುಷ್ಟಿ ನದಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದರು. ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳ ಸುಸ್ಜಿತವಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಎರಡು ಗುಂಪುಗಳ ಮಧ್ಯ ಬಿಂಳಿಲಾಯಿತು. ಅಂತ ಷಾರಂಭ ವಾಯಿತು. ಇಂದು ರಾಜಕುಮಾರರು ಕೆಬಡ್ಡಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಲಕ್ಷ್ಮಣಿಗೆ ಇಂದು ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹ, ಭರತನನ್ನು ಕುಲಕು ತಮ್ಮಾ! ಇವತ್ತು ಶ್ರೀರಾಮನೇ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಎಂದು ಹಡೆಹಡೆ ಉದ್ರೇಕಿಸುತ್ತಿದ್ದು.

ಈ ಹೈಂತ್ವಾಹ ಭರತನನ್ನು ನಂತೋಷಗೊಳಿಸುತ್ತು. ಅವನ ಗುಂಪಿನ ಬಾಲಕರು ಇಂದು ನೋಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬುರಾಗಿ ಅವರ ಕಡೆಯ ನಂಬ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಯಾಯಿತು. ಪ್ರತಿನಲ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಂದಾಗಲೂ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬುರು ಬಾಲಕರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಯೇ (ಜೈಂ) ಹಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದು. ಹೊಸೆಗೆ ಶತ್ರುಷ್ಟಿನೂ ನೋಡತ್ತ. ಅವನ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜವಲಿಸಿದ್ದು ವಿಕರ್ಮಾತ್ಮ ಭರತ.

'ಕರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಮುನೆ ನಿಂತಿರುತ್ತೇವೆ. ಭರತ ಕರೆ ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಗೆಲವು ಅವನದು, ಮುಟ್ಟಿದಿದ್ದರೆ ಗೆಲವು ನನ್ನದು ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮ ಆಂತ ನಡುವೆ ಒಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಐಮಾನದ ಹೊಷಣಿ ಮಾಡಿದ.

- 'ನೀವೂ ಪೂರ್ವಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಓಡಿ' ಎಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಅಣ್ಣಿನನ್ನು ಹುಲಿದುರಂಜಿಸಿದ. ಭರತ ಓಡುತ್ತಾ ಬಂದ, ಶ್ರೀರಾಮ ಮುಂದೋಡಿದ. ತನಗೆ ಓಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಓಡಿದ. ಹತ್ತು ಹಣ್ಣಿ ಮುಂದೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಭರತನ ಕೃ ರಾಮನನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಿತು.

ತಮ್ಮ ಭರತ ಗೆದ್ದು. ರಾಮನ ಕರುಲಮುವ ಅರಜಿತು. ಜಪ್ಪಾಳಿ ತಣಿದ. ಆದರೆ ಭರತ ತಲೆಗಿಸಿದ. ಅವನ ಮುಬಾರಕ ದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದ ಬದಲು ನಾಜಿಕೆಯಭಾವ ಮಾಡಿತ್ತು. ತನ್ನ ಜ್ಞಾನ ಭಾತ್ಪ್ರೇಮವನ್ನು ನಾಕ್ಷಾತ್ರ ಕಂಡು ಭರತನ ಕಣ್ಣಗಳು ತುಂಜ ಬಂದಬು. 'ತಮ್ಮ ಭರತ ಗೆದ್ದು' ಎಂದು ಶ್ರೀರಾಮ ಜಪ್ಪಾಳಿ ತಮ್ಮತ್ವ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಯಂದ ಕುಟೀದಾಡುತ್ತ್ವ ಹೊಳಗೆತ್ತಿದ್ದು.

ಪ್ರಕುಂಠವು ಬಿಷ್ಟು ನಿವಾಸ. ಅದೇ ಭಗವದ್ಧಾಮವು “ಕುಂಠ” ರಹಿತವಾದದ್ದೇ ಪ್ರಕುಂಠ. ಅಂದರೆ ದುಃಖಿಲ್ಲದ ನಾಥನವು. ಅಲ್ಲ ಪೈಷಮೃಖಿಯವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪೈಬಿಧ್ಯತ್ವಾರ್ಥವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಲಿಂತ್ವಾಗಿ ನಾವಿರುವ ಭಾಲೋಕ ಕುಂಠತಲೋಕ ಅಂದರೆ ದುಃಖ ಪ್ರಾಣತೊಳೆಕವು. ಆದರೆ ನಮಸ್ಯೇಯೆನೆಂದರೆ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ನಂತರ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಇಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಪೈಬಿಧ್ಯಮಯವಾಗಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಗುರುನಾಥು ನಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರ ವರ್ಜನಗಳ ಉಪದೇಶವು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೇನಾದರೂ ನಮಗುಂಬಾದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿನ ಲೋಹಗಳೂ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ದಿವ್ಯತ್ವವು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಭೌತಿಕಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದೋಷಗಳು ನಮಗೇ ಸಿರಂತರ ವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಿಯತ್ತುಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ನಹೊಳಿದರರ ಮಧ್ಯ ಕಲಹಗಳು, ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಮಧ್ಯ ಜಗತ್ತಿಗಳು, ಬಂಧುಗಳ ಮಧ್ಯ ಜನ್ಮಾಳಿಪಾಯಗಳು, ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಧ್ಯ ಗಲಭಿಗಳು, ಪಣಗಳ ಮಧ್ಯಗಲಭಿಗಳು, ವರಗಳ ಮಧ್ಯ ಹೊಲಾಂಗಳು, ರಾಜುಗಳ ಮಧ್ಯ ಕರ್ದನಗಳು, ದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯ ನಂಗಾರುಗಳು ಕಾಣಸಿಗುತ್ತುಲೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ಕಾಣತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತವೆ ಕೇಳತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದಲಂದಲೇ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ನಾಮಾನ್ಯವೆಂದೇ ಅನ್ವಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿಧವಾದ ಪೈಷಮೃಗಳು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿರೆಯೆಂಬುದು ನಮಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಕಿರಣದ ನಂತರವೇ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಪೈಷಮೃಗಳಿರದ ನಾನಾವೇ ಪ್ರಕುಂಠವು. ಭಗವಂತನೆಂದಿಗೆ ಸಿತ್ಯ ನಂಬಂಧವನ್ನು, ತೇಮುವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದವನು ಮಾತ್ರವೇ ತನ್ನ ಮರಣ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಸ್ವಾಲಿಷ್ಠಿತ ಭಗವದ್ಧಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಹಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಇದೇ ಗೀತಾ - ಭಾಗವತದ ನಂದೆಂಳ.

ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಸುಪುತ್ರರಾದ ನನಕ, ನನಾತನ, ನನಂದನ, ನನತ್ವಮಾರು ಒಂದು ಬಾಲ ನಾಕಷ್ಟು ನಂಜಲಿನಿಂದ ಪ್ರಕುಂಠಕ್ಕೆ ನೇಲಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಾಲ್ಕು ಕುಮಾರರು ಬಾಲ ಪಣದ ಬಾಲಕರ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ನಗ್ನರಾಗಿ ನಂಜಲನ್ನಿತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಿಕ್ಕಪುತ್ತಳೆ

ಬಷ್ಟಿಯಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ತಿರುಗುವುದು ನಮೇನಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲದೇ ಪೈಕುಂತವನ್ನು ಸೇಲಕೊಂಡ ಬ್ರಹ್ಮತನಯಲಿಗೆ ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಭಗವತ್ಪೇಚೆಯಲ್ಲ ನಿರತರಾಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಪುರುಷರೆಲ್ಲರೂ ಜತಭೂಜಗಳೊಂದಿಗಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಹೀಗಾಂಬರಧಾಲಿಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸೇವೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲ ಕೋರದಿರುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮಡದಿಯರೊಂದಿಗೆ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲ ವಿಹಳಿಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ನಮಯದಲ್ಲಾ ಅವರು ಇಂದ್ರಿಯ ಭೋಗ ಗಳಲ್ಲದೇ ಹಲಗುಣ ನಂತಿರ್ವಾಸನೆಯಲ್ಲ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ತೀ ಪುರುಷರ ಮದ್ಯ ನಾಥಾರಣವಾಗಿ ಒಬ್ಬಿಗೆಬ್ಬಿರು ಆಕಣಿತ ರಾಗಿರುವುದು ಅವರುಗಳ ಮದ್ಯ ಕಾಮವಿಕಾರಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದು ನಹಜದೇ. ಆದರೆ ಪೈಕುಂತದ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಸ್ತೀ ಪುರುಷರ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಾ ನಹಾ ಕಾಮಭಾವನೆಯೇ ಕಾಣಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಜೋಡಿಗಳು ನಂತರೂಣವಾಗಿ ಶ್ರೀಹಂ ಸೇವೆಯಲ್ಲೇ ನೆಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪೈಕುಂತದಲ್ಲಿರುವವಲಿಗೆ ಕಾಮವಿಕಾರಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲದೆಂದು ಭಾಗವತದಲ್ಲ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅವರ ಹೃದಯಗಳೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಮೃತ ಜಿತ್ತುಗಳಾಗಿರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವು.

ನನಕಾದಿ ಕುಮಾರಿಗೆ ಪೈಕುಂತದಲ್ಲ ಅನಂತರ್ವಾದ ಕಲ್ಪವೃಜ್ಞಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಲಿಲೆ, ನಬಿಲುಗಳಂಥ ಎಷ್ಟೋ ಹಸ್ತಿಗಳು ಕಂಡು ಬಂದಿವೆ. ದುಂಜಗಳು ಪುಷ್ಟಿ ನುಗಂಧವನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾರೆ ರ್ಯಾಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿವೆ. ಪೃಷ್ಟಗಳೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟೋ ಬಗೆಯ ಹೂ ಬಜ್ಞಗಳೂ ನಹ ಇವೆ. ಅಲ್ಲ ಎಷ್ಟೋ ನೌಗಂಧಭಲತ ಪುಷ್ಟಿಗಳಿಗಳಿಂದ ತುಳಿಸಿ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅದರವಸ್ತೀಯುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಪೈಕುಂತದಲ್ಲ ಪೈಷಮೃದೇ ಇಲ್ಲ, ವಾಸ್ತವದಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪೈಷಮೃದಿತ ವಾತಾವರಣವೂ ನಹಾ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಮೇಲಾರುವ ನಾಧ್ಯಬಿದೆ. ಎಳ್ಳಿಷ್ಟ್ವ ಪೈಷಮೃದನ್ನು ತುದಿಣಿನದ ಕುಮಂಬಕ್ಕೆ ಶಿವಹಾವ್ಯಾತಿಯರ ಕುಮಂಬವೇ ನಲಿಯಾದ ಉದಾಹರಣೆ. ಶಿವನ ವಾಹನವು ನಂದಿ - ಹಾವ್ಯಾತಿ (ದುಗೇ) ಯ ವಾಹನವು ಸೀಂಹ. ನಿತ್ಯಪೂ ಶಿವ - ಹಾವ್ಯಾತಿಯರ ಭಗವದ್ವಾಸನದಲ್ಲಿರುವುದಲಿಂದ ಸೀಂಹ - ನಂದಿಯರ ಮದ್ಯ ಪೈಷಮೃದಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಕೊರಳೆಲ್ಲ ಹಾಬಿದೆ. ಇನ್ನು ಶಿವ - ಹಾವ್ಯಾತಿಯರ ಮನಾದ ಕುಮಾರನ್ವಾಸಿ ವಾಹನವು ನಬಿಲು. ಆದರೂ ಹಾಪು - ನಬಿಆಗೆ ಅಲ್ಲ ಪೈಷಮೃದಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಕೊರಳೆಲ್ಲರುವ ಹಾಬಿಗೂ ಬೆನಕನ ವಾಹನವಾದ ಇಆಗೂ ನಹಾ ಪೈಷಮೃದಿಲ್ಲ. ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ನಡತವಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನೇವೆ ಅಥವಾ ಬಿಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲ ನಿರತರಾದವರ ಮದ್ಯ ಯಾವುದೇ ಪೈಷಮೃದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ನನಕಾದಿ ಖಿಟಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲ, ನುಂದರಾಂಗಿಯರು ವಯಾರದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೃಗಳಲ್ಲ ಹಡ್ಡಗುಜ್ಜಗಳಿಂದ ಪೈಕುಂತದ ನೆಲವನ್ನು ಶುಭ್ರಗೊಳಿಸುವುದು ಕಂಡಿದೆ ನಿಜದಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ಧೂಳೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಕೃಹೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅವರು ಭಗವತ್ಪೇಚೆಯಲ್ಲ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲರುವ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯು ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವನ್ನು ತುಳಿಸಿದಳಿಗಳಿಂದ ಪೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನು, ತನ್ನ ನೌಂದಯವನ್ನು ನರೋವರದ ಸಿಷ್ಟ, ನಿಮುಳ ಜಲದಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆ ನರೋವರದ ನಿಮುಳ ನೀರಲ್ಲ ಆಕೆಯ ನೌಂದಯು ಎಷ್ಟೋ ರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ನಿಜದಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಭಾತಿಕ ಜಗತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಜಂಬವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದ್ದಲಂದಲೇ ಈ ಭಾತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಆ ಪೈಕುಂತದಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿದೆ.

ಯೋಗ ಬಲದಿಂದ ಪೈಕುಂತವನ್ನು ತಲುಪಿದ ನನಕಾದಿಗಳ ಅಲ್ಲಯ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಆರು ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ದಾಟ ಏಷನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದಾರೆ. ಪೈಕುಂತದಲ್ಲ ಏಷ ದ್ವಾರಗಳವೆಯಿಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದಲಂದಲೇ ಪೈಕುಂತ ಏಕಾದಶಿಯಂದು ಭಗವಂತನ ಆಲಯದಲ್ಲ ಏಷ ಭಾಗಿಲುಗಳು ತರೆದು, ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಬಿಶೇಷವಾದ ನೇವೆ ಮಾಡುವುದು ನವರ ಬಿಧಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಂಗಳಕರವೇ. ಇನ್ನು ಏಷನೇ ದ್ವಾರ ದಾಟತ್ತೆಲೇ ಶ್ರೀ ಮಹಾವಿಷ್ಣುನ ದಶನ ಲಭಿಸುತ್ತದೆಂದು. ಎಲ್ಲರೂ ಭಾಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಆರು ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ದಾಟ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಿದೇ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಪೈಕುಂತದಲ್ಲ ತನ್ನ ನ್ವಾಸಿಯ ದಶನ ಭಾಗ್ಯದೊರೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಮನಹಾರೆ ಕೊಳಿದ್ದಾರೆ. ದಯಸ್ವಿನೆಲ್ಲ ಶಿವಸಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಯೋಗಬಲದಲ್ಲ ನಹಾ ಯಾವುದೇ ಕಾಮವಿಕಾರಗಳಿರದ ಬದು ವಣದ ಬಾಲರ ರಳಹದಲ್ಲದ್ದಾರೆ ನನತಕಾದಿಗಳು. ಹರಮಾನಂದದಿಂದ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಏಷನೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟತ್ತೆಲೇ ಅಲ್ಲದ ಇಬ್ಬರು

ದ್ವಾರಹಾಲಕುರು ಅವರನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅವರೇ ಜಯ ಬಿಜಯರು. ಓಡೋಡುತ್ತಾ ಒಳಗೆ ಹೊರಟಿರುವ ನಮಯದಲ್ಲ ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ತಡೆಗಟ್ಟಿದ್ದು ಅವಲಗೆ ಕೋಪವನ್ನು ತಲಿಸಿದೆ. ಆದರೆ 'ಖಚಿಗಳಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುವುದೆನು? ಎಂದು ಹಲವರು ತೃಷ್ಣಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಭಗವತ್ಸೇವೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಲೇ, ಭಗವದ್ವರ್ಶನಕ್ಕೆ ಆಗಲೇ ಯಾರಾದರೂ ಈ ಲೀತಿ ತಡೆಯಂತು ಮಾಡಿದರೆ ಎಂತಹ ನಾಧು ಮಾನವರಿಗೂ ಕೋಪವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಜೀವಲಗೆ ತಮ್ಮ ಇಂದಿಯ ಭೋಗದಲ್ಲ ಯಾರೇ ಆಗಲ ತಡೆಯಂತು ಮಾಡಿದರೇ ಕೋಪ ಬರುವುದುಂಟು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಾಮ. ಆದರೆ ಭಗವತ್ಸೇವೆಗೆ ತಡೆಯಂಣಾದಲ್ಲ ಬರುವ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಪ್ರೇಮ. ಅದೇ ಭಗವತ್ಸೇವು ಅಂತಹ ವೈಷಣಿ ತೋಳನುವರಿಗೆ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲ ನಾಫಾನಿರಭಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸನಕಾದಿಗಳು ಜಯ-ಬಿಜಯಲಗೆ ಶಾಪವನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ವೈಕುಂಠದಿಂದ ಗಡಿಹಾರಾಗುವುದು.

ವೈಕುಂಠದೀಕಾರಿಗೆ ಸ್ಥಿತಿ ಬಿಷ್ಟುಮಾತಿಗೆ ತನ್ನ ಸೇವಕರು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿ ಕೂಡಲೇ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯ ಮೂಲಕ ಅಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಮೇತನಾದ ಆ ದೇವದೇವನು ಹೊರಗಿನ ದ್ವಾರದವರಿಗೂ ಒಂದೇ ಜಟಿಂದಾನೆ. ತಾಂತ್ರಿ ನೋಡ ಬಯಸಿದ ತಮ್ಮ ನಾನ್ಯಾಮಿ ತಾನೇ ಸ್ವಾತಃ ಎದುರು ಬಂದು ದರ್ಶನ ಕೊಡುವುದು ಸನಕಾದಿ ಖಚಿಗಳಿಗೆ ಅದೆಷ್ಟೂ ಆನಂದ ತಂದಿದೆ. ಆ ಕ್ಷಣ ಅವಲಗೆ ನಾನ್ಯಾಮಿಯ ಸಾಂದರ್ಭ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಬ್ಬಿವಾಗಿ ತಂಡಿದೆ. ಬಿಷ್ಟುಭಗವಾನನ ಕಂಜ್ಞಾನ ಹೃದಯವನ್ನು ನೂರೆ ಗೊಂಡಿದೆ. ಆತನ ಕೋರಳೆಲ್ಲ ವೈಜಯಂತಿ ಮಾಲೆ ಓಲಾಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರವಣಲವಣನಾದ ಆ ನಾನ್ಯಾಮಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಯ ಆವಾನನಾಫಾನ ತಂಡಿದೆ. ಆತನ ಚಕ್ರಸ್ಥಳದ ಮೇಲೆ ಕೌಸುಭಂಜಿ ಕಾಣಿಸಿದೆ. ನಾನ್ಯಾಮಿಯ ದರ್ಶನದಿಂದ ಹೃನ್ನಾಗಳ ಹರಮಾನಂದವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅತ್ಯಯತ್ವವಾಗಿ ಆ ನಾಲ್ಕು ಕುಮಾರರ ಗಣ ಭಾಗಿ ನಾನ್ಯಾಮಿಯ ಹಾದಾರಬಿಂದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ತಾನಿಸಿದೆ. ನಾನ್ಯಾಮಿಯ ಹಾದ ಹಂಡಿತ ಮೇಲರುವ ತಳಿಸಿದಳ ನುಂಧ ತಮ್ಮ ನಾಸಿಕರಂಧ್ರಗಳಲ್ಲ ತ್ವರೇಶಿನುತ್ತಲೇ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಭಗವತ್ಸೇವುದಲ್ಲ ಮುಳಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಸನಕಾದಿ ಖಚಿಗಳ ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ತನ್ನಯಿತೆಯಲ್ಲ ಅಣವಾಗಿರುವಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಹಾಬಿಷ್ಟಪು ಭೂಕೃಷ್ಣರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಸೇವಕರ ತಪ್ಪನ್ನು ಆ ದೇವದೇವನು ಸಿದಾಕ್ಷಿಣಿವಾಗಿ ಬಂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವರ ಹರವಾಗಿ ತಾನು ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಕೋರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಶಾಪವಶಾತ್, ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಜಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ತನ್ನ ಸೇವಕರಿಗೆ ತಿರುಗಿ ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ದೇವ ದೇವನು ಹ್ರಾಂಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಮಹಾಬಿಷ್ಟಪು ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳ ಸನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಧರ್ಮ ಸಂಕಂಪದಲ್ಲ ಜಿಂಜಿಸಿದೆ. ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಾಂತ್ರಿಗಳ ವೈಕುಂಠ ದ್ವಾರಹಾಲಕರ ಮೇಲೆ ಶಾಪವನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾಗಿ ನೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಸನಕಾದಿಗಳು. ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಭೇಯನ್ನು ಹಲಗಣಿಸಿದ ದೇವದೇವನು ಆಗತ್ಯಾಭಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೇವಕರು ಮರಿ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಬರಲಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಜಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಸನಕಾದಿಗಳ ಇತ್ತೆ ಶಾಪದಿಂದಾಗಿ ಜಯ ಬಿಜಯರು ವೈಕುಂಠದಿಂದ ಹತನಗೊಂಡು ಭೂರ್ಭೂಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಬಂದು ದಿತಿಯ ಗಭ್ರದಲ್ಲ ತ್ವರೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಡೆ ವೈಕುಂಠದಲ್ಲ ಸನಕಾದಿಗಳ ಶ್ರೀಮಹಾಬಿಷ್ಟವಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ನಮಹಾರ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸ್ತುತಿ ಸ್ವರಂತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಿಂತಲಿಸಿ ಶ್ರೀಮಹಾಬಿಷ್ಟಪು ಭಜಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಸನಕಾದಿಗಳ ದೇವದೇವನ ಸಂತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ತಮ್ಮ ನಿಜ ನಾಫಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಜಯಬಿಜಯರೇ ಮೊದಲ ಜನ್ಮದಲ್ಲ ಹಿರಣ್ಯಕ್ಷ - ಹಿರಣ್ಯ ಕಶಿಪುವಾಗಿ, ಎರಡನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲ ರಾವಣ-ಕುಂಭಕರ್ಣರಾಗಿ, ಮೂರನೇ ಜನ್ಮದಲ್ಲ ಶಿಶುಹಾಲದಂತವಶ್ತರಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಭಗವಂತನಿಂದ ಮರಣ ಹೊಂದಿ ಕಡೆಗೆ ಮರಿ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಮೂರಾ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯಾ ನಾನ್ಯಾಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಲಹವೆನಗಿ, ಹೋರಾಡಿ ಆತನ ಕೃಗಳಂದಲೇ ಮರಣಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮೇಲಾದ್ದ ಶಾಪ ಬಿಂಬಿಸಿಯಾಗಲು ವೈಕುಂಠವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿ ದ್ವಾರಹಾಲಕರಾಗಿ ನೇಮಕಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾವಿನಂಬಿಲ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು

- ಶ್ರೀಮತಿ. ಕೆ.ಬಿ. ಹಂಡ್ವಾಪಡಿ

ಕರ್ಮಾಧೇನುಯಿರ್ಧಾ ಪೂರ್ವಂ ನಂಬಾಂಜಿಳಣ್ಣಲಂತದಾ
ತಧಾಕಲ್ಲೊ ವಾದಿರಾಜ ಶ್ರೀಹಾದೇಖಣ್ಣದ್ಯಃ ನತಾಂ॥

ಮಾಧ್ವ ಯತಿ ಹರಂಹರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿ ನಂಬಿಲ ಶ್ರೀ
ಮಧ್ವಾದಿರಾಜಲಿಗೆ ಅಗ್ರನ್ಥಾನ. ಶ್ರೀ ರಾಜರು ಜತುಃಷಟ್ಟಿ ಕಲಾ
ಕುಳಿಂಣರು. ನಾಹಿತ್ಯ ಸೋಬಗಿನ ಲಾತ ಶೈಲಯಲ್ಲಿ
ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಂಗಳವನ್ನು ತುದಿಸಿಲಿರವನ್ನು ಮನೋ
ಜ್ಞಾನಿ ಗುರುತಿಸಿದ ಗರಿಮೆ, ಹೃದಯ ಮುಣ್ಣಿ ತಟ್ಟಿ ಹೆಚ್ಚಿ
ಹಿಲಿಮೆ ಇವರದ್ವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಹಿತ್ಯವೂ ನಮ್ಮೆಧಿಯ
ಸೋಜಾನವನ್ನೇಲ ಸಂಹದ್ಧಿತವಾದದ್ದು, ಇವರ ಲೇಖನ
ಸೀಲಿಯಂದ.

ನಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೀಯ ಅಹಾರ ಕರ್ಕಣಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ
ಕೃತಿಗಳಿಂದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಮೆರೆದಿರುವ ಭಾವಿನಂಬಿಲ
ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರು. ವಾಸ್ತವ ಪ್ರಜ್ಞೀಯೆಡೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಿವ
ಸಿಳ್ಳಾತರು. ಶ್ರೀ.ಶ. 15 ನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ದ.ಕ.
ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಕುಂದಾತ್ಮರದ ಬಳಿಯ

ಕುಂಭಾಸಿ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನಂಬಿಲಹದ ಹಾಬಿನಕೆರೆ ಎಂಬ ಗ್ರಂತಿ
ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಾದಿರಾಜರ ಅವತಾರವಾಯಿತು. ರಾಮಾ
ಜಾಯಿ, ನರಸ್ವತಿದೇವಿ ಅವರ ತಂಡ ತಾಯಿ.

ಒಟ್ಟು 120 ವರ್ಷಗಳ (1480 - 1600) ಸುದೀರ್ಘ
ಕಾಲ ಬಾಜಿದ ಪ್ರೇಷಣ ಯತಿಗಳು ಇವರೆಂಬ್ರೇ. ಬ್ರಹ್ಮ
ಜಯಿದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನಾಂಶ್ವರಮು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ
ಇವರು ನನ್ನಾನ್ ಜೀವನವೇ 112 ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘ
ವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಮುಸಿಗಳ ಸಹೋದರರಾದ ಮಹಾ
ತಹಸ್ವಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುತೀರ್ಥರನ್ನು ಪ್ರಥಮಾಧ್ಯಕ್ಷರನಾನ್ನಿಗಿ
ಹೊಂದಿದ ಉಡುಪಿಯ ಅಷ್ಟವುರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ
ಸೋದೇ ಮರಪು ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಗುರು
ಹಿಣ ತಪಶ್ಯತ್ತಿ ಮಂತ್ರಸಿದ್ಧಿ ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಗಳ ಪ್ರವೇಣಿ
ನಂಗಮದಂತಿದ್ದ ಇವಲಿಗೆ ರಾಜಮಹಾರಾಜರು ತಲೆ
ಬಾಗಿದರು.

ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೊಂದು ಮಹಾಕಾವ್ಯ ‘ರುಕ್ಷಿಣೀಶ ವಿಜಯ’ ನಿಂದಿದ ಮೊದಲ ಯತಿ ವಾದಿರಾಜರು. ಇದು ಕನಾಂಟಕ ಏತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಹೆಚ್ಚು ಯಬೆನುಗೆಯೂ ಹೋದು. ನಂಭಾಷಣ ತಂತ್ರ ಇವರ ಪೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಬಿನ್ಯಯವೆಂದರೆ ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ರಜನೆಯಾದದ್ದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ನೇಲದ ಪ್ರಣೆಯಲ್ಲ. ಪ್ರಣೆಯ ಅಗಣ ನಂಸ್ಕೃತ ಹಂಡಿತರ ಹಂಥಾಕ್ಷ್ಯನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ವಾದಿರಾಜರು ಈ ಮಹಾಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರಂತೆ.

ವಾದಿರಾಜರ ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಥಾವ ಕೊಡುಗೆ

ತೀರ್ಥ ಪ್ರಬಂಧ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ತೀರ್ಥಕ್ಕೆಲ್ತುಗಳನ್ನು ನಂಜಲಿಸಿ, ತೀರ್ಥಕ್ಕೆಲ್ತುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊರಾಟಿಕಾರಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳನ್ನು ನಂಜಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ದಾಲಾಸಿದ ಅರ್ಥಾವ ತ್ವಾನ ಲೇಖನ; ಹದ್ದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಯುಯವಾಗಿ ರೂಪೋಂಡ ಪ್ರಾಪ್ತ; ನುಂದರ ತ್ವಾನ ನಾಹಿಯೆ.

ಅವರ ‘ಯುಕ್ತಿ ಮಣಿಕೆ’ ಯಂತು ಮಾಡ್ಯ ವಾಜ್ಯಯ ದಲ್ಲಿಂದು ಮೆಲುಕ್ಕೆ. ಎಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ತ್ರಂಘೆಯಗಳನ್ನು ವಿಕತ್ತ ಪೂರಣಿಸಿ, ಹಂಡಿತರೂ ಹಾಮರರೂ ಜತೆಯಾಗಿ ತಲೆದೂಗುವಂತೆ ರೂಪೋಂಡ ಈ ಮಹಾನ್ ಕೃತಿ.

ತಾಯ ಹರಕೆಯಾದ ‘ಲಕ್ಷ್ಮಿಲಂಕಾರ’ ಸೇವೆ ಹರ ಮಾತ್ರನಿಗೆ ನಮಹಣಣ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಂಸ್ಕಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಲಣ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಬದಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಆ ಮೂಲಕ ಹರಕೆ ನಣಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೇವಾಳದ ಗಂಡಕಿ ನದಿಯಲ್ಲಿನ ನಾಲಗ್ರೂಪಗಳನ್ನು ತಿರುಪ್ಪತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಯೂಲ ಬೆಳ್ಳುವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ ನಮಹಿಸಿದ ಹರಮ ಭಾಗವತಲಿವರು.

ವಾದಿರಾಜರ ಮಹಾನ್ ಕ್ರಾಂತಿಕಾಲ ಯತಿಗಳು. ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ನುಫಾರಣಿಗಳ ಹಲಿಕಾರರು. ಅವರು ಉಡುಹಿಯಲ್ಲ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗಿನಿಂದ ನಂಜೆಯ ತನಕ ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಪೂಜಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಂಸ್ಕೃತದ ಮಂತ್ರಗಳ ಜೊತೆ ಕನ್ನಡದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಪದ್ದತಿಯನ್ನು ಬಳಕೆಗೆ ತಂದರು.

ಅವರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆಯೂ ಅನನ್ಯವಾದುದು. ಉಡು ಹಿಯ ಕೃಷ್ಣನ ಗುಡಿಯ ಮಾಡಿಗೆ ಜಿನ್ನದ ಹೊದಿಕೆ ಹೊದಿನ ಲೆಂದು ಉತ್ತರದ ಮುಸ್ಲಿಂ ದೊರೆಯಾಬ್ಬಿ. ಅವರಿಗೆ ಜಿನ್ನದ

ರಾಶಿಯನ್ನು ಅಹಿಸಿದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಬಳಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆ ಮಾಡಿಗೆ ಜಿನ್ನ ಹೊದಿನಬೇಕು? ಆಗ ಜನದ ಕಣ್ಣ ದೇವರ ಬದಲು ಮಾಡಿನತ್ತ ಹಲಯಿತ್ತದೆ. ದೇವಲಗಿಂತ ಮಾಡು ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧಾರಿಸಿದ ವಾದಿರಾಜರು ಆ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಭೂಗತ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ನಾಗನನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಹಲಯ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಲಯ ಹಾನುಗೆಯಾದ ಶೇಷನೂ ಬಂದ. ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲ ಈ ಶೇಷನೇ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯಾಳಿ; ಕೃಷ್ಣವತಾರದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ಅಣ್ಣ ಬಲರಾಮ. ನರನಾರಾಯಣವಾತಾರದಲ್ಲಿ ಅವನೇ ನರ.ನಾಗನ ಗುಡಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೊನ ಆಯಾಮ ಕೊಳ್ಳುವರು ವಾದಿರಾಜರು.

ವಾದಿರಾಜರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವದ ನಿರ್ಣಯನ; ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸಲನ ಜತೆಗೆ ನಹಜವಾಗಿ ಸೇಲ ಕೊಂಡಿರುವ ತೀರ್ಥ ಹದವನ್ನು ಎಂದೂ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ‘ತೀರ್ಥ’ ಹಬ್ಬಿ ಹೀರಾಧಿಪತ್ಯದ ಅಧಿಕಾರದ ನಂತರೆ. ಆಶ್ರಮ ಆದಾಗ ಬಲಯ ‘ವಾದಿರಾಜ’ ವೇದಾಂತ ನಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬಾಳಿಷೇಕ ಆದಾಗ ‘ವಾದಿರಾಜ ತೀರ್ಥ’ ಹೀಗೆ ಹೀರಾಧಿಪತ್ಯದ ನಂತರೆತವಾದ ‘ತೀರ್ಥ’ ಶಬ್ದವನ್ನು ವಾದಿರಾಜರು ಇಷ್ಟಪಡತಿಲ್ಲ.

ಆಜಾರ್ಯ ಮಧ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ‘ಮಹಾಭಾರತ’ ತಾಪ್ಯರ್ಯ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ವಾದಿರಾಜರು ಬರೆದ ‘ಭಾವ ತ್ವಕಾಶಿಕ’ ಟಿಕೆಯ ಮಂಗಲಾಜರಣೆಯಲ್ಲ ಬಂದ ಈ ಶೇಷಾಂಕದ ಭಾವ ಹೀಗಿದೆ. ‘ಆಜಾರ್ಯ ಮಧ್ಯರೇ ನಿಜವಾದ ವಾದಿ. ಅವರೇ ನನಗೆ ರಾಜ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ವಾದಿರಾಜ. ಈ ಟಿಕೆಯೂ ಅವರ ಕುರುಣೆಯ ಕೊಡುಗೆ; ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲ. ಅವರು ನುಡಿಸಿದಂತೆ ನುಡಿಯುವ ವಿಳಿ ನಾನು.

ವಿಧ್ಯ - ವಿನಯಗಳ ಅರ್ಥಾವ ನಂಗಮದ ಅನನ್ಯ ನಿರ್ಣಯನ. ತೀರ್ಥ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಳಸದೇ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆಯನ್ನು ಮೆರೆದ ವಾದಿರಾಜರ ಈ ಆದ್ರಶವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಯತಿಯಿಂದರೆ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ರಾಘವೇಂದ್ರರು.

ಹೀಗ ನಾಡಿನ ಹಿಲಿಯ ಹಬ್ಬ ಎಂಬಂತೆ ಜನಹ್ರಿಯ ವಾಗಿರುವ ‘ಪಯಾಂಯ’ ಉನ್ನವದ ಮೂಲ ಕಲ್ಪನೆ ವಾದಿರಾಜರು. ಪಯಾಂಯದ ಮೆರವಣಿಗೆ ದಬಾಲನ ನಭಿ, ನಭಿಯಲ್ಲ ಯತಿಗಳ ಕೂಡಲು ಅರಜನ ಗದ್ದಿಗೆಯ ಸೀಂಹಾನನ. ಎಲ್ಲವೂ ವಾದಿರಾಜರ ಕನಸಿನ ಕಾನು.

ಉಡುಹಿಗೂ ಧರ್ಮಸ್ಥಳಕ್ಕು ನಿರ್ಕಟ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಬೇಸೆದವರೂ ವಾದಿರಾಜರೇ. ಅಗ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಹೆಸರು ‘ಕುಡುಮ’. ಅಲ್ಲ ಜೀವಣಾಗಿದ್ದ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ತುನಃ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಶಿವಾಗಂದರ್ಶ ಮೇಲೆ ನೃಸಿಂಹನಾಗ್ರಾಮ ಇಟ್ಟ ವೈಷ್ಣವ ಪ್ರಾಜಾಧಿಕಾರ; ಜೈನರಿಗ ಆಡಜತಾಧಿಕಾರ ನಿಳಿದ ಮಹಾಮಹಿಮರು. ಈ ಒಂದು ನೌಕಾದರ್ದ ಪರಂಪರೆ ಇಂದಿಗೂ ಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದೆ. ಉಡುಹಿಯ ಶ್ರೀಹಾದರು ಹಯಾರ್ಥ ಮನ್ಮಂಧಿರ ಪ್ರಾಜಾಧಿಕಾರ ಜೈನರಿಗೆ ಕುಡುಮ ನಾಥನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ನೌಕಾದರ್ದ ಪರಂಪರೆ ಇಂದಿಗೂ ಬೇಕೆಂದು ಬಂದಿದೆ. ಉಡುಹಿಯ ಶ್ರೀಹಾದರು ಹಯಾರ್ಥ ಮನ್ಮಂಧಿರ ಪ್ರಾಜಾಧಿಕಾರ ಜೈನರಿಗೆ ಕುಡುಮ ನಾಥನಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ವಾದಿರಾಜರ ಬಗೆಗಿರುವ ಪರಂಪರಾಗತ ಅಜಾತುಯಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದಾಹಿತಗಳು ಎಂಬ ಅಂಶ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೋಟೆಶ್ವರದ ಭೂಕೃಷ್ಣರು, ಮಟ್ಟಿಯ ಭೂಕೃಷ್ಣರು, ಜಿನೀವಾರರೇ ವೊದಲಾದವರಿಗೆ ಮುಧುರಾರಣೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಶಿವರನ್ನಾಗಿ ಸ್ಥಿರತ್ವದಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಮೂಲಕ ಮತದ ಶಿವ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೇಕೆನುವುದರೇಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆದಿರುವರು. ಶಾಪರನ್ತು ಭೂಕೃಷ್ಣನ, ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹಲಹಲಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿವ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಭೂತರಾಜರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವಲಂದ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರು.

ದಾರ್ಶನಿಕ ಧ್ಯಾವತಾರೆ

‘ಮೊದಲು ತೋರುತ್ತದೆ ಮಧುರ ವಿಷಯ ನುಲಾ ತಡೆಯಲ ದುಃಖ ಅನೇಕ’ ಇದು ಅವರು ಕಂಡ ಜೀವನಾನುಭವ; ನಂಸಾರದ ನಬಿ. ‘ತಾಳುವಿಕೆತಗಿಂತ ತಪವು ಇಲ್ಲ’, ಎಂಬುದು ವಾದಿರಾಜರ ನಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಂದೇಶ. ಇದರ ವಾಜ್ಯ ಸಿಧಿ ಬಹುಮುಖ ತ್ವರಿತಭಯ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ತ್ವರಿತಮೆ ಇದ್ದಂತೆ. ನಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನವ್ಯ ನಾಜಿಯಾಗಿದ್ದು, 125 ಕ್ಷಿಂತಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತ್ತದೆ.

ಈ ಹಿಂಬೆಯ ಮಹಿಮೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ವಿಜಯನಗರದ ಅರಸಲಂದ ‘ಪ್ರಸಂಗಾಭರಣತೀರ್ಥ’ ರೆನ್ನುವ ನರಜಿಂಜಪ್ಪನಮ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಹಾತ್ರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿರಾಜರ ಭಕ್ತಿಪಂಥ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಆಜಾರ್ಯ ಮಧ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ತಿರುಳನ್ನು ಜನನಾಮಾನ್ಯರೂ ಮುಟ್ಟಿನುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೂರಾರು ಕೀರ್ತನೆ, ಹಾಡುಗಬ್ರಾಂತನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಾರದ ನೋಬಿನ ನೋನೆಯನಿಸಿದ ‘ವೈಕುಂಠ ವರಣನೆ’ ಯಿಲ್ಲ ಹರಮಾತ್ಮನ ಜಗನ್ನಾಂಜ್ಞಾನ್ಯದಿ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ಪ್ರಮೇಯವು ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಪರಿತ ವಾಗಿದೆ. ನ್ನಾಧಿಯ ಅರಸನ ಅಜಯನನ್ನು ಬದುಕಿನಲು ಹಾಡಾಲದ ಕೃತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ‘ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಶೋಭಾನೆ’ಯು ರಮಾನಾರಾಯಣರ ಸ್ವಯಂಪರ ಕಥಾಸಿರಳಹಾತ್ಕರವಾಗಿದೆ. ನಕಲ ಸುಮಂಗಲೀಯರ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ನಲಿದಾಡುವ ಈ ಕೃತಿಯು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯರ ಉಪನಿಷತ್ತು ಎಂದೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾಗಿದೆ. ‘ಗುಂಡಕ್ಕಿಯೆ’ ಎಂತೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ವಾದರ್ಗಂಧ ವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಅಶ್ವಧಾಣ (ಕುಡುರೆಯ ಓಟದ ಲೀಡಿ) ಯಿಲ್ಲರುವ ಅವರ ದಶಾವತಾರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಅನೇಕರು ರಾತ್ರಿ ದೇವರ ಪೂಜೆ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನುಳುವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂಡಿ

ಇದೆ. ಜಿಕ್ಕಾದರೂ ಅವರ ನವಗ್ರಹ ಸೋತ್ತೆ ಪ್ರಭಾವಶಾಲ ಯಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಲೇತಿಯಲ್ಲಿ ಜನನಾಮಾನ್ಯಲಗೆ ನಿತ್ಯ ನಾಲಿದ ವಾದಿರಾಜರ ಕೃತಿಗಳು ಹಾಮರರ ಹಾಅನ ಹಂಜಾಮ್ಯತಾಗಿದೆ. ಭೂವನದ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿದೆ, ಭಾಜನ ಬೆಳೆಕಾಗಿದೆ.

ಹಲದಾನ ನಾಹಿಕ್ಯದ ಬಾಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಲರ ತೇಜಸ್ಸಿನ ಉಜ್ಜಲ ಸ್ಥಾತ್ಮ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಂಬ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸೋತ್ತೆ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಚೈತ್ಯವ ಗ್ರಂಥಕಾರರೆಂಬುದು ಇವರ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿ.

ಹಯಗ್ರಿಂದ ವಾದಿರಾಜರ ಇಷ್ಟದ್ಯೇವ. ಮತ್ತರ ಕರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದ ಶ್ರೀ ಭೂವರಾಹದೇವರೆಂದಿಗೆ ಹಯಗ್ರಿಂದಮಾತ್ರಾಯನ್ನು ಪ್ರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಈ ದೇವರಿಗೆ ‘ಮಡ್ಡಿ’ ಸ್ನೇಹದ್ವಯನ್ನು ನಮಿಂಣಿಸಿ ಆತನು ತಿಂದು ಜಣ್ಣಿದ್ವನ್ನು ಪ್ರಾಣದವೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ವಾದಿರಾಜರ ಅಶ್ವಧಾರಿಯ ದಾಖಲಾರ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ‘ಕುದುರೆ ಬಂದಿದೆ ಜೆಲ್ಲು ಕುದುರೆ ಬಂದಿದೆ. ಅವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದೆ ವಾಜಿದವನನೇ ಚೊಡಲಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದರೆ, ವಾದಿರಾಜರ ಹಯಗ್ರಿಂದ ಮಾತ್ರಾಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಶನವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಅವರು ‘ಹಯಿದವನ್’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸ್ತುತಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ನೂರಾರು ನಂಬ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಂದಿಗೂ ‘ಶ್ರೀ ಶ್ರೀಶರ್ಗುಣದಹಂಣ’ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಲಸಿದಪರ ದಾಲತ್ಯ ಹಲಹಾರವಾಗುವುದು. ಹಲದಾನ ನಾಹಿಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹಾದರಾಜರ ಪ್ರಾಣಸ್ಥಾತೆ, ಪುರಂದರಧಾನರ ಪ್ರಾಣದಯೋಗ, ವ್ಯಾಂತರಾಯರ ಸಂಘಟನಾತ್ಮಕ ಮನೋಧರ್ಮ, ಕನಕದಾನರ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಿಡಂಬನ - ಕವಿಗಳು ಎಂಬ ಹೆಗ್ರಾಂಕ, ವಿಜಯದಾನರ ವಿಜಾರನರಣಿ ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದು ಗುಣ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಪಂತಿಸುವಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜರದ್ವ ವಾಗ್ವಿಲಾನಗುಣ.

ಯತ್ಯಾಶ್ಮಾದ ಪ್ರಕಾರ ಅಧ್ಯಯನ ಪೂರ್ವೀಕೀದ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಹಾದರು, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ ಹಯಾಂಬನಿಗೆ ಚೊಡಲು ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಆಕೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದ ಹಡೆಯಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ‘ಮಾತೃದೇವೋಽಭವ’ ಎಂದು ಶೃತಿಗಳ ನಾರುತ್ತದೆ. ತಾಯಿಯಾದರೋ ಮಗನನ್ನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಹೇಗೆ ಆಗಲಾಪುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ತನ್ನ ದುಃಖ ತೊಂಡಿ

ತೊಂಡಬು. ವಾದಿರಾಜರು ತಮ್ಮದೊಂದು ಕಂಜಿನ ಬಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿಸಿ ಅಂಮೃಸಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಣರು! ಈಗಲೂ ಆ ಪ್ರತಿಮೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲ ಇರುವ ಯೋಂದಂಡ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಹಾವಿನ ಜಿತ್ತೆ, ಮುಂದೆ ಅವರು ಒಂದು ಹಾಪು - ಇಲಿಯ ಜಗತ್ ಜಡಿಸಿ, ಹಾವಿಗೆ ತಮ್ಮ ಯೋಂದಂಡದಲ್ಲಿ ಆಸರೆ ಯಾತ್ರಿದ್ದರ ದೇವ್ಯಾತ್ಮಕ!

ಹೀಗೆ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆ, ಭಗವದ್ಭಜನೆ, ನದಾಜಾರ ಹಾಲನೆ ವೊದಲಾದ ವಿಬಿಧ ರಾಹದಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮತ ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಾರ್ಥಿ ದುಡಿದು, ಶಿರಸಿ ತಾಲಾಳುಕು ಸೋಂದೆ ನಬೀಳಪದ ಶಾಲ್ಲಾ ನದಿತೀರದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ತಪೋವನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅರನಷ್ಟ ನಾಯಕನ ಅಹೋಕ್ಯಯಿಂತೆ ಬದಲಿಯಿಂದ ಶ್ರೀ ತಿಖಿತಮು ದೇವರನ್ನು ತಲಸಿ ಅಲ್ಲ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ, ಕ್ರಿ.ಶ. 1600 ರಷ್ಟು ಸತ್ಯಲಿರ ಬೃಂದಾವನ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರೂ, ಆತ್ಮರ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ವಾಸ್ತವ್ಯದಿಂದ ಪರಿಹರಿಸುವ ಇವರು ಇನ್ನು ಆಶ್ರಯದಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಲು ಸೋಂದೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬೃಂದಾವನದ ಬಳಿ ಎಡೆಜಿಡದೆ ನೆರೆದಿರುವ ಭಕ್ತ ಸಮಾಹಾರ ಹೇಗೆ ನಾಳ್ಕಿಯಾಗಿದೆ.

ಇಂದಿಗೂ ಗುರುರಾಜರ ಮಹಿಮೆ ವೈಭವೋಂಪೇತ ವಾಗಿ ವಿಜ್ಞಂಭಿಸುತ್ತಾ ಭಕ್ತಪ್ರಾಂದದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಎನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾದಿರಾಜರ ಹಾದೋಂದಕ, ಬೃಂದಾವನಸ್ಥ ಮೃತ್ಯುಕಾ ಸೆಂಬನೆಗಳಿಂದ ವಾಧಿಗಳ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾದಿರಾಜರ ಕವಚ ವೆಂದಲಾದ ಸೋತ್ತೆಗಳನ್ನು ಪರಿಸಿದರೆ ವಿಧ್ಯೇ, ಬುದ್ಧಿ, ಶ್ರೀತೇ ಹೀಗೆ ತಮತಮುಗೆ ಬೇಕಾದ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವಾದಿರಾಜರ ವೈಭವಗತಕಾಲದ ಚೈಭವವಲ್ಲ, ಅದು ನವ ಕಾಲಕ ನಷ್ಟೋಣಿತ.

ವಾದಿರಾಜರು ವಾದದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷದಲ್ಲ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಹಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಾದಿರಾಜ ಗುರುಗಳ ಸಂಗಿಂತದ ಭಂಡಾರವೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಾಡುವ ಒಂದೊಂದು ಸ್ವರ್ವರದಲ್ಲಿ ದೃಬಿಕತೆ, ಒಂದೊಂದು ಸ್ವರ್ವರದಲ್ಲಿ ಸುನಾದದ ಹರಾಕಾಷ್ಟತೆ ಸೋಂದಾಳ್ಳತೆ, ಒಂದು ಪರಿಸರ ಸಂಪರ್ಷಿಲಿತವಾದ ಸುಂದರ ತಾಳ ಗುರುಗಳ ತಪಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆ ಇಂದಿಗೂ ಈ ತಾಳದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಂಗಿಂತ ನಾಧಕರಿಗೆ, ಜಿಂತಕರಿಗಂತಾ ಇದೊಂದು ನಾಧನೆಯ ತುಣಿರ.

తిరుమలే తిరుపతి దేవస్థానగళు, తిరుపతి

శ్రీ వేంకటేశ్వర అన్నదాన ప్రసాద

తిరుమలే, తిరుజానలినల్ల నాబిరాయ భక్తులిగె నిక్షేపా అన్న త్రైలింగాల వితరణలు విషయాల భక్తులిగె తిజిదిదే! ఈ తి.పి.దే. అన్నత్రైలింగాల ప్రసాద గ్రంథాల భక్తులు, దాతరు విరాళచన్మా నిఱడలు అవకాశచన్మా తి.పి.దే. కల్పనుత్రిదే. అదక్కే

ఒందు దినద విరాళ పథక ప్రచేతిసలాగిదే.

అదు హేగెందరే, ఒందు దినక్కే ఆగువ లభుం

1)	అల్వాకార	-	6 లక్ష్మిలక్షులు
2)	మధ్యాత్మ భోజన	-	10 లక్ష్మిలక్షులు
3)	రాత్రి భోజన	-	10 లక్ష్మిలక్షులు
	చొత్త	-	<u>26 లక్ష్మిలక్షులు</u>

ఈ చొత్తచన్మా దాతలంద సంగ్రహినలు సిద్ధచాగుత్తిదే తిరుమలే తిరుపతి దేవస్థానగళ అన్నత్రైలింగాల ప్రసాద.

దాతరు - వ్యక్తిగళు / కంహనిగళు/ సంస్థగళు/ ప్రసాదగళు/ సంయుక్త వాగియా నక ఇరబహుదు.

సింపుగళు ఒందు దినద చొత్త రూ. 26 లక్ష్మిలక్షాగల / అల్వాకార- 6 లక్ష్మిలక్షాగల /మధ్యాత్మ భోజన - 10 లక్ష్మిలక్షాగల/ రాత్రి భోజన- 10 లక్ష్మిలక్షాగల నిఱడబహుదు.

దాతలిగె తి.పి.దే. దేవస్థానగళు కల్పనువ నౌకయింగళు ఒందే మాదలయల్ల ఇయత్తెడె.

మత్తపు విచరగళగె సంప్రదిసి :

స్ఫోషలో ఆఖిఎనర్చ, శ్రీ వేంకటేశ్వర అన్నత్రైలింగాల ప్రసాద,

తి.పి.దే, ఆడిషన భవన, కె.ఎస్. రోడ్, తిరుపతి.

దూరచాటి నంబ్యె 0877-2264258, 2264375, 2264237

(www.tirumala.org ఈ వేబోన్స్పేస్లల్ల కొడ విచరగళన్న పడేయబహుదు)

ತಿರುಪ್ತಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ

- ಡಿ.ಎ. ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪ್ತಿ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ನಂಗ್ರಹದ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ಶಾಸನಗಳೆಂದರೆ ಶಾಸನ ಸಂಪುಟಗಳ ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ 8,9 ನೆಯ ಶಾಸನಗಳು. ಇವೆರಡೂ ಕ್ರಿ.ಶ. 600 ಲಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ. 630 ರ ಪರೆಗೆ ಆಜಿದ ಹಲ್ಲವ ನಾಮಪೂರ್ವನೂ, ಚಾನ್ತುಶಿಲ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದನೂ ಆಗಿದ್ದ ಒಂದನೇ ಮಹೇಂದ್ರವರು ಹಲ್ಲವನ ಆಡಜಿತದ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 614 ರಲ್ಲಿ ಹೊರಜಿದ್ದ ಶಾಸನಗಳು, ಹಲ್ಲವ ಜೆಗೆಡೆಯ ಮುಗಳ ಕಾಡವನ ಮಹಾರಾಣಿ ನಾಮಪ್ರೇಯು ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪ್ರತಿರೂಪದ ಒಂದು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ನಾಲಂಕೃತವಾಗಿ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ಘ್ರಾಹಿಸಿ. ಅದರ ಮುಂದೆ ನಂದಾದೀಪವಸ್ತಿತಲೆಂದೂ ನಿವೇದನೆಗಳನ್ನು, ನಡೆಸಲೆಂದೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸೌರಮಾನದ ಪುರಷ್ಯಾಸಿ, ಮಾರ್ಗಜಿ ತಿಂಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿ ನಾಲಂಗಳನ್ನು ನಿರ್ದಿದೆ ವಿಷಯ ಈ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ.

ಹಲ್ಲವ ರಾಜ ವಿಜಯದಂತಿ ವಿಕ್ರಮಪರುನ ಆಡಜಿತದ ಬವಕೆಣ್ಣಿದನೆಯ ವರ್ಣದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. 830 ರಲ್ಲಿ ಆತನ ಕೈಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾಲಿಯಾದ ಜೋಜ ನಾಡಿನ ಜೋಜನಾರು ಉಲಗ್ಗಪ್ಪರುಮಾನಾರನು ತಿರುವಿಜಂ ಕೋಯಿಲು ಪೆರುಮಾನಡಿಗಳ (ಭಾಲಾಲಯದ ದೇವರ ಹಾದ ಸ್ವಾಧಿಯಳಿ) ಮುಂದೆ ಒಂದು ನಂದಾದೀಪವಸ್ತಿತನ್ನು

ಹಜ್ಜಲು ಏಹಾಡು ಮಾಡಿದುದನ್ನು ಒಂದನೇ ಸಂಪುಟದ ಒಂದನೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. (ಈ ವಿಗ್ರಹ ಶಾಯಶಃ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತವಾಗಿರ ಬೇಕು.)

ವಿಜಯದಂತಿ ವಿಕ್ರಮಪರುನ - ಶಾಯಶಃ ಹಜ್ಜಿಮ ಗಂಗ ನಾಮಂತನಾದ ಸಿಯಗಂಗನು ಏಹಾಡಿಸಿದ ದೀಪದ ಬಗೆ ಎರಡನೆಯ ಶಾಸನವು ತಿಜನುವುದು.

ಮೂರನೆಯ ಶಾಸನವು ವಿಜಯದಂತಿ ವಿಕ್ರಮಪರುನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ನಾಮಂತನಾದ ಬಾಣರ ರಾಜತ್ತತೆ ವಿಜಯಾದಿತ್ಯ ಮಹಾಬಲ ಬಾಣರಾಯನು ಹುಟ್ಟಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಜನುತ್ತದೆ. 4 ನೆಯ ಶಾಸನವು ಮೂರು ದೇವರಿಗೆ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾದ ನಿವೇದನೆಗಳ ಏಹಾಡು ಗಳನ್ನು ಬಿವರಿಸುವುದು. ಈ ಮೂರರು ದೇವರುಗಳೆಂದರೆ 1) ತಿರುವಿಜಂಕೋಯಿಲು ದೇವರು, 2) ತಿರುಮಂತ್ರ ನಾಲ್ಕು ಹೆರುಮಾನಡಿಗಳ್, 3) ತಿರುವೆಂಕಟತ್ತು ಹೆರುಮಾನಗಳ್, ಎಂದರೆ - 1) ಒಂದನೇ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಹೊನ ದಾರಿ ನಾಫಿತವಾದ ವಿಗ್ರಹ, 2) ಬಿಶೇಷ ಪೂರ್ಜಿಯ ಉತ್ಪಾದಕ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಪೂರ ಸ್ವರವಾಗಿ, ಪ್ರೇದಿಕ ಶೈಲೀಕೆಗಳಂದ ಪೂರಜೆನಾಳ್ಬುವ ಬಿಶೇಷ ವಾದ ವಿಗ್ರಹ. 3) ಮುಖ್ಯದೇವರು ಅಥವಾ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಿನ್ನದ ಕಳಂಜನ್ನು ಲೇವಣಿಯನ್ನಾಗಿಯ್ದು, ಆದಲಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಬಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು, ಆ ಭಾಬಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆತೆಗೆಯಲು ಕೃಷಿ ಕರಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಸಿದ್ದು, ಅವರಿಂದ ಅಲಯದ ಅಧಿಕಾಲಿಗಳ ಭಕ್ತಿ ವನ್ನು ಪಡೆದು ದೇವರಿಗೆ ನಿತ್ಯ, ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದನು. ಎರಡು ನಿವೇದನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು 'ನಂದಿ ಏಲ ತಿರುವಮುದು' - ನಂದಿ ಕೆರೆ - ಎಂಬ ಕೆರೆಯ

ಸಿಲನಿಂದ ತೆಗೆದ ಬೆಳೆಯಂದ ಸಿಲಿಡ ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗಿ ದ್ವಿತೀಯ.

ಬದನೆಯ ಶಾಸನವು ಗಂಗೆ ಗಂಗನ್ ರಣಸೀಂಗನು (ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಂಗ ರಾಜಕುಮಾರ) ತಾನು ತೇವಣಿ ಯಾಗಿಷ್ಟು ಜಿನ್ನದ ಮೇಣ ಬಸ್ತಿಯಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನ್ಯಾಯಿಗೆ ಅಹಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಆರನೆಯ ಶಾಸನವು ಇಬ್ಬರು ಭೂಕ್ಷಣಾಲಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ವಾಗಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಉಜ್ಜಿತ ಭೋಜನ ನಿರ್ವಹಣೆಯಂದ ಗುಣವಾನ್ ಅಪರಾಜಿತನೆಂಬ ಇರುಂ ಗೋಲಕನು (ಇರುಂಗೋಲರ ರಾಜ) ಸ್ವಲ್ಪ ತೂಕದ ಜಿನ್ನವನ್ನು ತೇವಣಿ ಯಾಗಿಷ್ಟು ನಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು.

7 ನೇ ಶಾಸನವು ಕ್ರಿ.ಶ. 898 ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೇಲಿದ ಶಕ 820 ರಷ್ಟು ಹೊರಬಿದ್ದ ಸ್ತುತಿ ಶಾಸನ, ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯವನ್ನು ತಿರುಖಿಂತೊಂದಿಗೆ ಬಳಸುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹಲ್ಲಿವರ ಕೈಯಂದ ರಾಜ್ಯ ಜೋಳರ ಕೈನೆಲುತ್ತಿದ್ದ ನಂಧಿಕಾಲವಾದದ್ದಲಿಂದ ಜೋಳ ರಾಜನಾಗಲೇ ಹಲ್ಲಿವರಾಜನಾಗಲೇ ಹೆನಲಿನಲ್ಲವ್ಯಾಪ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಈ ಜೂಂತ್ಯಾದಲ್ಲ ಅ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಆಡಳಿತವೂ ನಾಫಿಕ ವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಥಳೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಈ ಅಜ್ಞೀಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ 7ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗುವ ಹಲ್ಲಿವರ ಹಲಿಪಾಲನೆಯ ಜಾಲತ್ವಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತಗಾರರು. ರಾಜ ಪುತ್ರ ನಂತತಿಯವರು, ಹಲ್ಲಿವರ ನಾಮಂತರ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ನ್ಯಾಯಿಯ ಅಲಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ನಲ್ಲಿನುತ್ತು. ಹೊನ ಪೂರ್ಜಿ ಉತ್ಸವಗಳಿಗೆ ಹೊನ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತೆ, ದೀಪ ಘಾಹಗಳ ನಿತ್ಯ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಗಳ ಶಾಶ್ವತ ನೇವೆಗಳಿಗೆ ಜಿನ್ನವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿ, ಆ ಘನ ದಿಂದ ಬೇಸಾಯದ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಅದ ಲಂದ ಬರುವ ಬೆಲೆಯ ಧಾನ್ಯವನ್ನು, ನ್ಯಾಯಿಯ ಪೂರ್ಜಿ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಬಳಸುತ್ತೆ ಇದ್ದಿದ್ದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಹಲ್ಲಿವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ನ್ಯಾಯಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಮಾರು ಮಾರಿಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಆಯತ್ತ.

ತರುವಾಯ ಬಂದ ಜೋಳರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಹತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ಹರಾಂತಕನು ಆಳು

ತ್ತಿದ್ದೂರು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಕೆಯ 29 ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. 936) ಮಲ್ಲೇನಾಡಿನ ಒಬ್ಬನೆಂಬ ಕೊಡುಂಗೋಲಕಾರಾನ್ ಎಂಬಾತನು ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೀಪವನ್ನು ಹಜ್ಜಿಡಲು 40 ಕಳಂಜು ಜಿನ್ನವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿದ್ದರೂ ಅದೇ ಜೋಳ ರಾಜನ ಆಡಳಿತದ 20 ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. 927) ಮತ್ತೊಂದು ದೀಪದ ವಿಷಾದನ್ನು ಬೇರೆಂಬ್ಬಿರು (ಹೆನರು ತ್ರುಣಿತವಾಗಿದೆ) ಮಾಡಿದರೆಂದು 13 ನೇ ಶಾಸನವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ತ್ತಿದ್ದೂರನಾದ ರಾಜರಾಜಜೋಳನ ತಂದೆಯಾದ ಎರಡನೇ ಹರಾಂತಕ ಸುಂದರ ಜೋಳನ ಹಣ್ಣ ಮಹಿಳೆಯು ತನ್ನ ಮಲಮಗ ಒಂದನೇ ರಾಜ ರಾಜ ಜೋಳನ ಆಡಳಿತದ ಹದಿನಾರನೆಯ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1001) ವರ್ಷದಲ್ಲಿ (ಕೆಲೆ ಜೇರ ರಾಜನ ಪ್ರತಿ) ತಿರುವೆಂಕಟದೇವರಿಗೆ 6 ಮಾಣಿಕ್ಯ, 4 ಪಜ್ಜ ಹಾಗೂ 28 ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ 56 ಕಳಂಜು ತೂಕ ಜಿನ್ನದ ಹಲಿವಣ್ಣ (ತಿಲೀಟದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹಣೆಗಳ ಪಣ್ಣವ ಹಣ್ಣಕೆ) ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಣಿದ್ದ ದಾಳಲೆಯಾಗಿದೆ. (ಅದೇ 14)

ಹದಿನಾರನೆಯ ಶಾಸನ ತ್ರುಣಿತವಾದದ್ದು. ‘ನಂದ’, ‘ಉಲಗಮ’, ‘ಮುಡೈಯಾನುಕ್ಕು’, ‘ಇರುಹತೆಂಬದು’ ಮುಂತಾದ ಹದಗಳನ್ನು ಬಣ್ಣ ಕೊಡುತ್ತೆದೆಯಾಗಿ ರಾಜರಾಜ ಜೋಳನ ರಾಣಿ ಉಲಗ ಮಾಡೆಬಿಯು ತಿರುವೆಂಕಟ ಮುಡೈ ಯಾನನ. ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹಜ್ಜಿಡಲೆಂದು ತುಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ 29 ಹಸುಗಳನ್ನು (ಧನದಾನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ) ತಿಳಿಯ ಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹದಿನ್ಯೆದು ಹಾಗೂ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ 15 ರಷ್ಟು ರಾಜರಾಜಜೋಳನ ಜಾಲತ್ವಿಕ ವಿವರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ನಂತರ, ಜೋಳರಾಜ್ಯದ ನೋಳನಾಡಿನ ರಾಜಾರಾಜ ಮುವೆಂದ ವೇಲನ್ ರಾಜ ರಾಜನ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ) ಅದ ಅರುಳಾಕ್ಷಿ ಎಂಬುವವನು 40 ಕಳಂಜು ಜಿನ್ನವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸಿ, ಒಂದು ದೀಪದ ವಿಷಾದ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಜರಾಜ ಜೋಳ 1 ನೇ ಮಾರು ರಾಜೀಂದ್ರಜೋಳನ ಆಡಳಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ.ಶ. 1011 ಲಂದ ಕ್ರಿ.ಶ. 1044) ಕೊತ್ತಾಲಿನ ಬ್ರಹ್ಮನುರಾಯನ್ ಆದ ರಾಯನ್ ರಾಜೀಂದ್ರ ಜೋಳನು (ಕೊತ್ತಾಲು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ-ರಾಜೀಂದ್ರಜೋಳನ ಅಧಿಕಾರಿ) ತಿರುಪ್ಪತಿಯ ಬೆಣ್ಣದ ತಪ್ಪಾನಲ್ಲ ಕಹಿಲೆಷ್ವರ ನ್ಯಾಯಿಯ ಗುಡಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಣೆಯನೆಂದು 20 ನೇಯ ಶಾಸನವು ತಿಳಿಸುವುದು.

(- ನಶೇಷ)

ನಮ್ಮದೇವಾಲಯ

ತರಿಗೊಂಡ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹನಾಥಾಳಿ

- ಮೂಲ. ಗೋಹಿಕೃಷ್ಣ

- ಅನುವಾದ . ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಸುರೇಖ

‘ತರಿಗೊಂಡ, ಮಂಧಾತ್ರಿ’. ತರಿಗೊಂಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ತರಿಗೊಂಡ ನಾಲಗ್ರಾಮ ನೃಸಿಂಹನು. ಒಂದು ಕರ್ತೆಯ ಪ್ರಕಾರ - ರಾಯದುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ (ಅಪಿವೃಷ್ಟಿ) ಬಂದಾಗ ಹಶಿಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಅವುಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಲಸೆಯಾಗಿ ಬಂದ ರಾಮಾನಾಯನ ಎನ್ನುವ ಹಾಳೆಗಾರನು ಪ್ರತಿಖಿಂಬಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆಯಾಗಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ, ತನಗೆ ಅಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಬಿಸಿ ನಾಲಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಅಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಬಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ರಾಮಾರಾಯನ ಹಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಮೈ ಮಜ್ಜಿಗೆಯನ್ನು ಕಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ

ಮಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿನರಸಿಂಹನು ನಾಲಗ್ರಾಮದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಆ ನಾಲಗ್ರಾಮವನ್ನು ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಲು ಹೇಳಿದರು. ನಾನ್ಯಾಖಾ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಆದೇಶಿಸಿದ ಮೇರೆಗೆ ಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡವರು ಲಕ್ಷ್ಮಿನೃಸಿಂಹನಾನ್ಯಾಖಾ ಅಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಬಿಸಿ ವಿರ್ಗತವನ್ನು ಭಾಬಿಯಿಂದ ಅಗೆದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದರು.

ವಾಯಲ್ಲಾಡು (ಪಾಲ್ಕಿಳಿಪುರಂ) ಯಂದ ಗುರಂಕೊಂಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದಾರುಕಿ.ಬಿ. ನಲ್ಲಿಯೇ ‘ತರಿಗೊಂಡ’ ಇದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೆಂಗಮಾಂಬ ಜಿಸಿಸಿದಲಿಂದ ಉರು ಹೆಸರು ತರಿಗೊಂಡ ಎಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಶಾಸನಗಳಿವೆ. ವೆಳಿದಲನೆಯಾದು ಶ್ರೀ.ಶ.1559, ಬಿಜಯನಗರ ಜಕ್ಕವರ್ತೀ ಸದಾಶಿವದೇವ ಮಹಾರಾಯನಾದು. ರಾಜರ ಅನುಮತಿ, ಹಡೆದು ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ ರಾಮರಾಜದೇವ ಮಹಾರಾಯ ಅಂಗಿಳೆತೆದಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಲ ವೆಂಗಭರಾಜದೇವ ಮಹಾರಾಜ ಮಂಗಳಯವರು ಹನ್ನು (ಕಂದಾಯ) ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ. ಅಂದರೆ ಆಲಯ ಶ್ರೀ.ಶ. 1559 ರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಎರಡನೇಯ ಶಾಸನ ಶ್ರೀ.ಶ. 1846 ವಣದಲ್ಲಿ ಹೋಮಶಾಲೆಯನ್ನು,

ವಾಯಲ್ಲಾಡು (ಪಾಲ್ಕಿಳಿಪುರಂ) ಯಂದ ಗುರಂಕೊಂಡಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದಾರುಕಿ.ಬಿ. ನಲ್ಲಿಯೇ ‘ತರಿಗೊಂಡ’ ಇದೆ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವೆಂಗಮಾಂಬ ಜಿಸಿಸಿದರು ಹಿಂದಿನ ಶಾಸನ ಜಿಸಿಸಿದರಿಂದ ಉರು ಹೆಸರು ತರಿಗೊಂಡ ಎಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಶಾಸನಗಳಿವೆ. ವೆಳಿದಲನೆಯಾದು ಶ್ರೀ.ಶ.1559, ಬಿಜಯನಗರ ಜಕ್ಕವರ್ತೀ ಸದಾಶಿವದೇವ ಮಹಾರಾಯನಾದು. ರಾಜರ ಅನುಮತಿ, ಹಡೆದು ಮಹಾಮಂಡಲೇಶ್ವರ ರಾಮರಾಜದೇವ ಮಹಾರಾಯ ಅಂಗಿಳೆತೆದಿಂದ ಜಿಲ್ಲೆಲ ವೆಂಗಭರಾಜದೇವ ಮಹಾರಾಜ ಮಂಗಳಯವರು ಹನ್ನು (ಕಂದಾಯ) ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ. ಅಂದರೆ ಆಲಯ ಶ್ರೀ.ಶ. 1559 ರಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಎರಡನೇಯ ಶಾಸನ ಶ್ರೀ.ಶ. 1846 ವಣದಲ್ಲಿ ಹೋಮಶಾಲೆಯನ್ನು,

ಅಡುಗೆಶಾಲೆಯನ್ನು ಗುರುಭಾಸ್ತರಾಜಾಯ್ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ ನಿರ್ವಹಿಸಿದನು. ಮೂರನೇಯ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1862ರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ್ಸಿಂಹನ್ನಾವಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಮಠ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಡಪವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಅಲಯ 16 ನೇ ಶತಾಬ್ದದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು.

ಎಲ್ಲಯ ರಾಯದುಗಳು, ಎಲ್ಲಯ ತಲಗೊಂಡ. ಹಂತ ನಂ ರಕ್ಷಣೆಯ ಮೇಲೆ ಪಲಸೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲ ಸ್ಥಿರಹೊಂದಿದರು. ರಾಮಾನಾಯನಿನ ಹಕ್ಕಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹನ್ನು ವೋನರು ಕಡೆಯಿವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಲಗ್ರಾಮವು ಕಾಟಿಸಿತು, ಯಾಜಮಾನಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟದಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹನ್ನಾವಿ ಕಾಟಿಸಿ ತನ ಬಿಗ್ರಹವನ್ನು ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅಗೆದು ಆಲಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಬಿಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿ, ನಿರ್ಮಾಣ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಧನರಾಶಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಆಲಯದ ಕೆಳ ಬಾಬಿಯೊಂದಿಗೂ ನಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹನ್ನಾವಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಅವರ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ನಾಲಗ್ರಾಮವನ್ನನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿ ತಲಗೊಂಡ ಎಂಬ ಹೆನ್ನಲನಿಂದ ಗ್ರಾಮವು ವಿಹಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ನ್ನಾವಿಯಾ ಕೂಡ ತಲಗೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹನ್ನಾವಿ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹಡೆದರು.

ಮತ್ತೊಂದು ದ್ವೇಪ ಅಂತೇ. ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಿದುಡಿಮಣಿ, ತಲಗೊಂಡವೆಂಗಮಾಂಬ ಜನಿನಲು ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹನ ದಯಿ

ತರಿಗೊಂಡಕ್ಕೆಸೇರಿದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಮುಖನು 1940 ರಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಬಿಗ್ರಹವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀನರಸಿಂಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರನೀತನಾದನು. ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ದಿನ ಪೂರ್ಜಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯ ಜನನವು ಕ್ರಿ.ಶ. 1730 ರಲ್ಲಿ ಮಹಾಸಂಪಾದಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1817 ರಲ್ಲಿ

ಯಂದ ಆಕೆ ಅಂತಕ ನ್ನಾನವನ್ನು ಹಡೆದಳು. ಕಾನಾಲ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ, ಮಂಗಮ್ಮೆ ದಂಹತಿಗಳಿಗೆ ಆಕೆ ಅಹಾರ ಬೀರಾಬಾಯಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದಳು. ಆಕೆಯ ಜೊತೆ ಭಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಬಜ್ಞಾಂತಿ. ಮಾದುವೆ ಮಾಡಿದರೆ ಭಕ್ತಿ ಯಂದ ದೂರ ಹೊಗಬಹುದು ಎಂದು ಜಿತ್ತಾರು, ನಾರ ಗುಂಟಹಾಳ್ಯಂ ಇಂಜೀಎ ವೆಂಕಟಾಜಲ ಪತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾದುವೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ತಿರುಮಲೆ ವೆಂಕಟಾಜಲ ಪತಿಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಆ ನಂಗತಿ ಈ ವೆಂಕಟಾಜಲ ಪತಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ವಿಧಿವ ಶಾರ್ತೆ ವೆಂಕಟಾಜಲಹತಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು, ನನ್ನ ಹತಿ ತಿರುಮಲೆಂಜನೇ ಎಂದು ಮುತ್ತೆಗ್ಗೆ ಜಿತ್ತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಡೇ ವೆಂಗಮಾಂಬ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದರು.

ಮದನಪಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ರಾಹಾವತಾರ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಗುರುವನ್ನು ಶರಣಾಗತ ಹೊಂದಿ ನನ್ನ ಮಗಳ ಜೀವನ ವನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಚೂರೆ ಹೊಕ್ಕಿದನು ಕಾನಾಲ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ. ಆತ ದಯಿಯಿಂದ ವೆಂಗಮಾಂಬಕ್ಕೆ ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಯಂತ್ರ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಗ ಸೋತ್ರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ ಇವು ಬುನಾದಿಗಳು ಮಾತ್ರವೇ. ಭವನಗಳು ನೀನೇ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ನಲಹೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಹಯಗ್ರಿವ ನರಸಿಂಹ ಮಂತ್ರಗಳು ಆಕೆಗೆ ಮಾಗಣ ದಶನವನ್ನು ತೋಲಿಸಿತು. ಆಕೆ ಕಾವ್ಯ ರಜನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನಿಂದ ಮಾಡಿ ನರಸಿಂಹನ್ನು ಇಡಿದಳು. ದಾಲಯಲ್ಲಿ ಮುಗಿಲ ಹೆಂಟ್ಟ ಅಂಜನೇಯನ್ನಾವಿ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲವು ನಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ತಿರುಮಲೆ ನ್ನಾವಿಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ವೆಂಕಟಾದ್ರಿಗೆ ನೇರಿದಳು. ಹಧಿರಾಮ್ರಜೀ ಮರತಕ್ಕೆ ನೇರಿದ ಆತ್ಮರಾಮ್ರಜೀ ಮಹತ್ ಪಿಜಿದುಕೊಂಡು ಪರಾಹನ್ನಾವಿ ಆಲಯದ ಎದುರುಗಡೆ ಕಲ್ಲುತೇರು ಹಕ್ಕು

**ಹಯಗ್ರಿವ ನರಸಿಂಹ
ಮಂತ್ರಗಳ ಆಕೆಗೆ ದಿ
ಮಾಗಣವನ್ನು ತೋಲಿಸಿತು. ಆಕೆ
ಕಾವ್ಯರಜನೆಗೆ ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದಳು.**

ಒಂದು ಗುಡಿನಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿ ಆಕೆಯ ನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಹೊಬ್ಬರು. ಆದರೆ ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಕಾಲ ಅಲ್ಲ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಕೀರ್ತಾರಣ್ಯಾಂನಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿರುತ್ತಿರು. ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಗುಹೆ (ಕೇರಗ ಅವರ ಹೆನಲಿನಿಂದ ವೇಗಂಮಾಂಬ)ಯಲ್ಲ ಪ್ರಷ್ಟರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (12ವರ್ಷ) ತಪ್ಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಹಾಯೋಗಿನಿಯಾಗಿ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿರುಗಿ ತಿರುಮಲೆ ನೇಲಿದಳಿ. ತಾಳ್ಳುಪಾಕದವರು ಆಕೆಯ ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಳ ವನ್ನು ಹೊಬ್ಬರು. ತಲಗೊಂಡ ವೆಗಂಮಾಂಬ ಮರ ನಿಖಿನ ಲಾಯಿತು. ವರಾಹಾನ್ವಾಖಿ ದೇವನ್ನಾನದ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಒಂದು ಹೂತೋಣ ಇತ್ತು. ಕೇರಗ ಆಕೆಯ ನಮಾಧಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಆಕೆಗೆ ಬಂದ ದಾನವು ನುಮಾರು 35. ಅದರಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಗೆ, ನರಸಿಂಹಜಯಂತಿಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಅದ್ವಾಲಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕವಿತೆಗಳಿಂದ ಹದ್ದುಹಾರ ಗಳಿಂದ, ನಾಟಕಗಳಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳಿಂದ ನ್ವಾಖಿಯನ್ನು ರಂಜಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲದೇ ನೇಗಿನಾದ ಹೂಮಾಲೆಗಳ ಆತ್ಮೀಯಾಪ್ರಾಜೆ ಪುನರ್ನಾರ್ಗಳಿ, ಹಂಜ ಭಕ್ತಪರಮಾನ್ತರು ನ್ವಾಖಿಯನ್ನು ಮೈಮರಸಿ ನಂತೋಣ ಚನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ವಾಲಿಂದ ಆಕೆಗೆ ನ್ವಾಖಿ ಏಕಾಂತ ನೇಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಭಾಗ್ಯ ಆಕೆಗೆ ದದಗಿತು. ಕೇರಗ ಅವರ ವಂಶಾಂತರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

‘ಅಣ್ಣಪಂಟಕಲ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಆಕೆಯ ರಜನೆಗಳನ್ನು ಬರಹಗಾರರು ಬರೆಯಲ್ಪಡುವ ಎಂಬು ಜನ ಯಾವತ್ತೂ ಆಕೆಯ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ಆಕೆಯ ರಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಾಳ್ಳುಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆಕೆ ಸ್ವಂತಃಕ್ರಿ ಒಂದು ಕೂಡ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದರು. ಮೊತ್ತ ಆಕೆಯ ರಜನೆಗಳು 18ಕ್ಕೂ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ತುತ್ತಿ ರಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಲಗೊಂಡ ಲಕ್ಷ್ಮೀನೃಸಿಂಹನು, ತಿರುಮಲೆ ಚೆಂಕಬಾಜಲ ಹತಿಗೂ ಅಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ತರಹ ಆಕೆ ಇಂಜೆಟ ಚೆಂಕಬಾಜಲಹತಿಯನ್ನು, ತಿರುಮಲೆ ಚೆಂಕಬಾಜಲಹತಿಯಾಗಿ ಅಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಕೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ರಜನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ತೋಲಿಸಿದರೂ ನಾಲಿದು.

ತಲಗೊಂಡಕ್ಕೆ ನೇಲಿದ ಒಬ್ಬ ವೃಷ್ಣಿ ತುಮುಲನು 1940 ರಿಂದ ಆಕೆಯ ಬಿಗ್ರಹವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿಸಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನೃಸಿಂಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಪುನಿತನಾದನು. ಅಲ್ಲ ಆಕೆಗೆ ದಿನ ಪೂಜೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಆಕೆಯ ಜನನವು ಕ್ರಿ.ಶ. 1730 ರಿಂದ, ಮಹಾನಮಾಧಿ ಕ್ರಿ.ಶ. 1817 ರಿಂದ.

ನುತ್ತು ಎತ್ತರವಾದ ತುರಾರಚಾಗಿ ಮಾರು ಅಂತಸ್ತಿನ ರಾಜಗೋಳಪುರದಲ್ಲಿ ನೇಲಸಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನೃಸಿಂಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇದಿನಗಳ ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಆಕೆಯ ಜನನವು ನುತ್ತು ಎತ್ತರವಾದ ತುರಾರಚಾಗಿ ಮಾರು ಅಂತಸ್ತಿನ ರಾಜಗೋಳಪುರದಲ್ಲಿ ನೇಲಸಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನೃಸಿಂಹಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇದಿನಗಳ ಕಾಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಪಿಸಿದೆ.

ನತ್ಯತುಮಾಣಿಗಳಿಗೆ ಹೆಸರುಗಳಿಸಿದ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಈ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಬಾಹಿರಿದ ಮುಂದೆ ಸಿಂತು ಯಾರಾದರು ನತ್ಯತುಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನ್ವಾಯಿನ್ನಾನದ ಜೋತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಅಂಗಿಳಿಲನಬೇಕಾದ್ದೆ. ಅಂತಹ ಬಿಶ್ವಾಸ ನತ್ಯದೇವ ನಾದ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನೃಸಿಂಹನ ನ್ವಾಖಿಯ ಮೇಲಾದೆ.

ತಿರುಮಲೆ ತಿರುಪ್ಪತಿ ದೇವಂಥಾನಗಳು

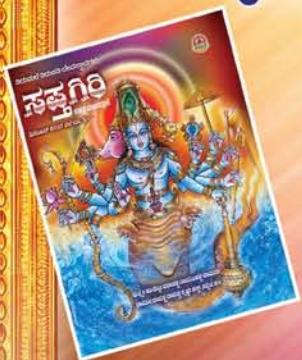
'ಸತ್ಯಗಿರಿ' ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಾನಸಪ್ರಿಯ (ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ, ಹಿಂದಿ, ನಂತಹ)

ಮನಮನಗೊ ಸತ್ಯಗಿರಿ!

ಇದು ನ್ಯಾಖಿಯ ಅಕ್ಷರಸಿರಿ!

ಕಲಯುಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೈವನಾದ ಶ್ರೀವೇಂಕಟೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯ ವೈಭವ
ಪ್ರತಿಂಗಳು... 'ಸತ್ಯಗಿರಿ' ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲ ನೋಡಿರಿ...ಬೆದಿರಿ...

ಭಗವಂತನನ್ನು ನಂದಿಸಿನಲು,
ದೇವದೇವನನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅನಂತ ಮಾರ್ಗಗಳು,
ಪದ್ಮಿಗಳು.
ಅನಾಧಿರಕ್ಷಕನು, ಅಪದ್ರಾಕ್ಷಕನಾದ ಆ ಸತ್ಯಗಿರಿಣನನ್ನು
ಕೆಲವರು ಅಕ್ಷರವೃಂಧಾಜಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನ್ಯಾಖಿಯ ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಣಾದವಾದ 'ಸತ್ಯಗಿರಿ'ಯನ್ನು
ಬಿದುವುದು, ಬಿದಿಸುವುದು ಕೂಡಾ ಅವಸಿಗೆ ಮಾಡುವ ಲುತ್ತಮ ಸೇವೆಯೇ.

ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು..... "ಸತ್ಯಗಿರಿ" ಬೆದಿರಿ... ನಿಮ್ಮ ಅತ್ಯೇಯರಿಂದ ದಿನಸಿರಿ!
ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ನ್ಯಾಖಿಯನ್ನು ಈ ಮಾಲಕ ದರ್ಶಿಸಿ... ತಿರುಮಲೆಯ ವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ.

ಸತ್ಯಗಿರಿ ಅಭವ್ಯಧಿಗೆ ಆಕಾಂಕ್ಷಿಸಿ
ಸತ್ಯಗಿರಿ ಮಾನಸಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಜಂದಾವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿಸಿರಿ.

ಜಂದಾ ವಿವರಗಳು	
ಜಡಿ ಪ್ರತಿ....	ರೂ. 5-00
ವಾರ್ಷಿಕ ಜಂದಾ....	ರೂ. 60-00
ಅಜವ ಜಂದಾ....	ರೂ. 500-00
ವಿದೇಶಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಜಂದಾ...ರೂ.	850-00
ನಮಸಿಸಿ - ನಂತಹ ಅಭಿಜ್ಞಾನಗಳಿಗೆ ಅಜವ ಜಂದಾ ಇಲ್ಲ.	

ಕಾರ್ಯಾಲಯದ ಕೆಲಸದ ದಿನಗಳಲ್ಲ
'ಸತ್ಯಗಿರಿ' ಮಾನಸಪ್ರಿಯರಿಗೆ ನಂಬಿಂಧಿಸಿದ
ಪ್ರೋಟೋ ವಿವರಗಳಿಗೆ
ನಂತರದಿನ ಬೆಳವಾದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ
ಕಾರ್ಯಾಲಯ : 0877 - 2264543
ಡಿ.ಎ.ಎ. ವಿಫಾಗ : 0877 - 2264359
ನಂಬಾದಕರು : 0877 - 2264360

ನಮ್ಮ ವಿಜಾನ
ಪ್ರಧಾನ ನಂಬಾದಕರು,
'ಸತ್ಯಗಿರಿ' ಮಾನಸಪ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ
ಡಿ.ಎ.ಡಿ. ಪ್ರಣ ಕಾಂಪೌಂಡ
ಕೆ.ಎ.ರಷ್ಟೆ, ತಿರುಪ್ಪತಿ - 517 507.

ಸಲಹೆ/ಹೊಜನೆಗಳು/ದೂರಗಳಿಗಾಗಿ ನಂತರದಿನಿ

sapthagiri_helpdesk@tirumala.org

SAPTHAGIRI (KANNADA) ILLUSTRATED MONTHLY

Published by Tirumala Tirupati Devasthanams 25-02-2019

Regd. with the Registrar of Newspapers under "RNI" No.10742, Postal Regd.No.TRP/14 - 2018-2020

Licensed to post without prepayment No.PMGK/RNP/WPP-04/2018-2020

ಶಿರಾಜು ಕನ್ನಗೆ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಗೆ
ನೀರಬಳಯಲಗೆ ನೀರಾಜನ.

Shivaprasad

ಅನುಮಯ್ಯ

(21.03.2019 ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜಯಂತಿ)